

ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โดย
นางสาวอลิษา จันทรเปล่ง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6

โดย
นางสาวอลิษา จันทรเปล่ง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผนก ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECTS OF USING ENGLISH PROJECT WORKS TO ENHANCE ENGLISH
SPEAKING SKILLS OF GRADE 12 STUDENTS

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Department of Curriculum and Instruction

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2019

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โดย อลิษา จันทร์เปล่ง
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

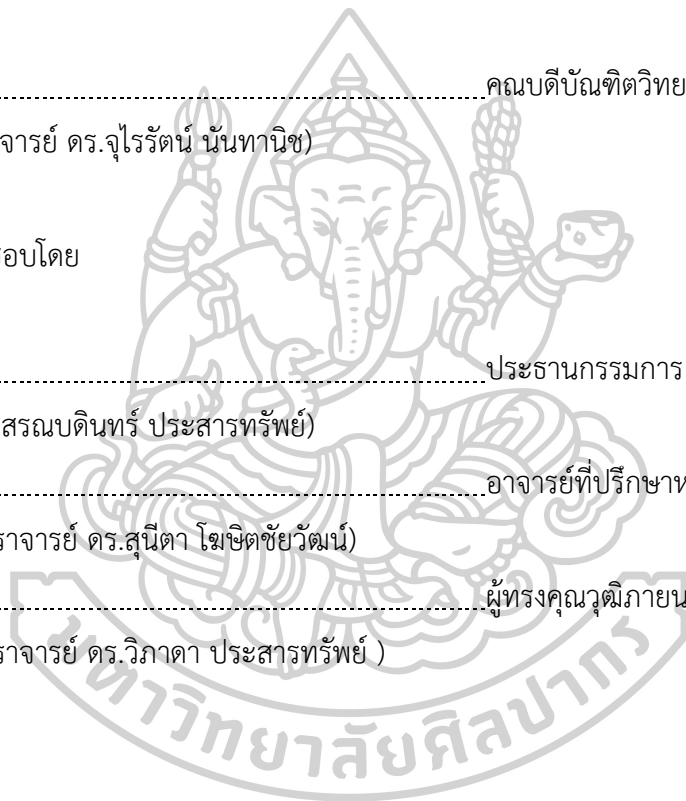
.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์)

58254326 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, โครงการงานภาษาอังกฤษ

นางสาว อลิษา จันทร์เปล่ง: ผลการใช้โครงการงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนด้วยโครงการงานภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบรูบริค (rubric) และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยโครงการงานภาษาอังกฤษมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

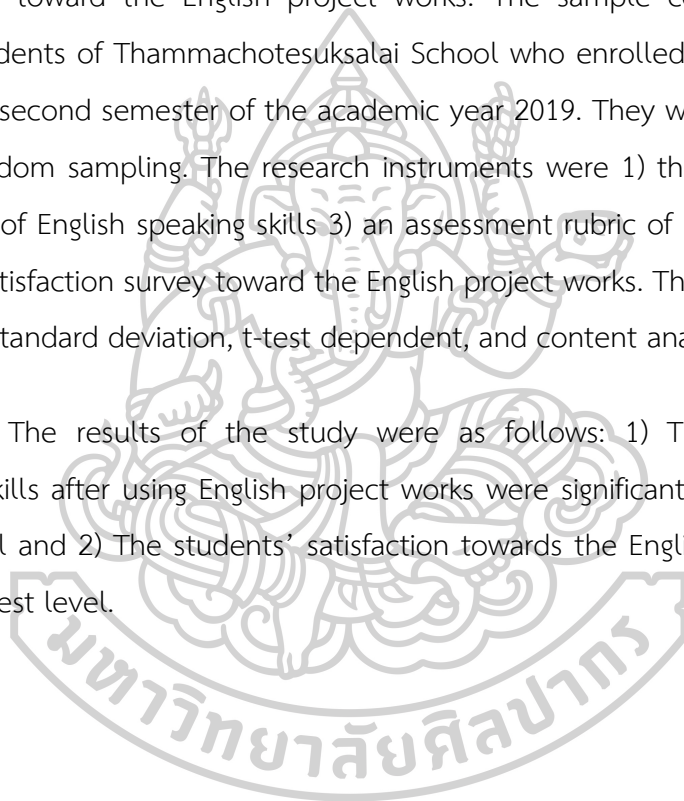
58254326 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : English Speaking Skill, English Project Work

MISS ALISA JUNPLENG : EFFECTS OF USING ENGLISH PROJECT WORKS TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING SKILLS OF GRADE 12 STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR SUNEETA KOSITCHAVAT, Ph.D.

The purposes of this research were to 1) compare the students' speaking skills before and after using English project work and 2) survey the students' satisfaction toward the English project works. The sample consisted of 25 grade twelve students of Thammachotesuksalai School who enrolled in English 6 (E33102) during the second semester of the academic year 2019. They were selected by using simple random sampling. The research instruments were 1) three lesson plans 2) a direct test of English speaking skills 3) an assessment rubric of English speaking skills and 4) a satisfaction survey toward the English project works. The data were analyzed by mean, standard deviation, t-test dependent, and content analysis.

The results of the study were as follows: 1) The students' English speaking skills after using English project works were significantly higher than before at .05 level and 2) The students' satisfaction towards the English project works was at the highest level.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า เพื่อให้คำปรึกษาและชี้แนะอย่างละเอียดในทุกขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยด้วยความทุ่มเทตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สรณบดีนทร์ ประสารทรัพย์ ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบให้กับผู้วิจัย ให้ความกรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะด้วยดีตลอดมาเพื่อความสมบูรณ์ในงานวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ นายศรัณยู นิตศิริ นางณัชชนันท์ บุตรดาวงษ์ และ Miss Agbor Dorothy ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พร้อมแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.พนอ สงวนแก้ว ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางที่มีประโยชน์ยังต่องานวิจัยนี้

ขอขอบคุณนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนธรรมโชติศึกษา ลัย จังหวัดสุพรรณบุรีที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยด้วยความเต็มใจ

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ นางอำนวยการ จันท์เปล่ง ผู้เป็นมารดาที่ให้แรงบันดาลใจและส่งเสริมให้ผู้วิจัยศึกษาเล่าเรียนจนถึงระดับมหาบัณฑิต รวมทั้งสมาชิกทุกคนในครอบครัวจันท์เปล่ง ที่ช่วยเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเล่าเรียนจนประสบผลสำเร็จในที่สุด ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นรหัส 58 ทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ช่วยเหลือ สนับสนุนตลอดมา นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนครูโรงเรียนธรรมโชติศึกษา ลัยทุกคนที่ให้การสนับสนุนทุกด้านแก่ผู้วิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณของงานวิจัยนี้เพื่อกราบบูชา บุษบการี ครู-อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและความรู้ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน

อลิษา จันท์เปล่ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
คำถามการวิจัย	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ที่จะได้รับ	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	12
1.1 ความหมายของการพูด	12
1.2 องค์ประกอบของการพูด.....	13
1.3 ประเภทของการพูด	14
1.4 กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	15
1.5 ขั้นตอนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ.....	16

1.6 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	17
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงการ	25
2.1 ความหมายของการสอนแบบโครงการ	25
2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการ	26
2.3 ลักษณะการสอนแบบโครงการ.....	27
2.4 ประเภทการสอนแบบโครงการ	28
2.5 ขั้นตอนของการสอนแบบโครงการ.....	30
2.6 การวัดและประเมินผลโครงการ	34
2.7 ประโยชน์ของการสอนแบบโครงการ.....	36
3. โครงการภาษาอังกฤษ	37
3.1 ลักษณะของโครงการภาษาอังกฤษ.....	38
3.2 ขั้นตอนการสอนโครงการภาษาอังกฤษ	39
3.3 ประโยชน์ของโครงการภาษาอังกฤษ	41
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	43
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ.....	46
5.1.1 งานวิจัยในประเทศ.....	46
5.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	48
5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงการ.....	51
5.2.1 งานวิจัยในประเทศ.....	51
5.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55

2. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	57
3. การศึกษานำร่อง	67
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล	72
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	84
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	84
วิธีดำเนินการวิจัย	85
สรุปผลการวิจัย.....	87
อภิปรายผล.....	87
ข้อเสนอแนะ	93
รายการอ้างอิง	94
ภาคผนวก.....	102
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	103
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	105
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	113
ภาคผนวก ง การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	126
ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจ.....	135
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	138

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	21
ตารางที่ 2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	62
ตารางที่ 3 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D) ในการทดลองแบบ หนึ่งต่อหนึ่ง	68
ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D) ในการทดลองแบบ กลุ่มเล็ก.....	70
ตารางที่ 5 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D)	71
ตารางที่ 6 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D)	78
ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ด้วยการทดสอบ t แบบจับคู่ (n=25).....	79
ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อ กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน	80
ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้ของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Describing People	106
ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้ของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Clothing	107
ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้ของ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Fashion Styles	108
ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังสำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	109

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6..... 110

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษใน การ
พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 111

ตารางที่ 15 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับกิจกรรมทำยบทในชั้น
Production 121

ตารางที่ 16 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการ
ภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6..... 130

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	7
แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ	61

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นับจากอดีตจนถึงปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญมากต่อสังคมโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ การสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการศึกษา ซึ่งการศึกษานี้ นับว่าเป็นรากฐานของสังคมโลก และภาษาต่างประเทศที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์ก็คือภาษาอังกฤษ ซึ่งถือว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับชนชาวโลก เพื่อจุดมุ่งหมายต่างๆดังที่กล่าวมาข้างต้น (เอนก โชคศิริวิฑูกุล, 2555) นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทางเทคโนโลยีต่างๆ ในภาษาปฏิบัติการที่นำความก้าวหน้ามาสู่สังคมโลก และหากมองในแง่มุมของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวไปในหลายๆแห่งทั่วโลก ส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสารกับคนในท้องถิ่น ซึ่งชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นสื่อกลางเชื่อมต่อความสัมพันธ์ของความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมให้คนมีความเข้าใจ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ เพื่อสร้างให้คนในสังคมโลกมีความเข้าใจและอาศัยอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขปราศจากความขัดแย้ง และสามารถนำความก้าวหน้าและความพาสู่มวลมนุษยชาติ (รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร, 2545) จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารเพื่อพัฒนาสังคมโลกได้อย่างยั่งยืน

สำหรับประเทศไทย ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญทางด้านการค้าและการทูตตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมา (พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ, 2560) และเพิ่มมากขึ้นในทุกขณะ ทั้งทางด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมการค้า การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา จนกระทั่งปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาระดับขั้นการศึกษาพื้นฐาน มีการกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน เข้าใจความแตกต่างของภาษา การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ (พัญญา วงศ์เลขา, 2553) ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยการประกาศนโยบายให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 โดยกำหนดให้มีการสอนตั้งแต่ประถมศึกษาเป็นต้นไป และส่งเสริมให้มีการเปิดโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียน English Program (โรงเรียน EP) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการ

เรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้สื่อสารตลอดการจัดการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการมีการทบทวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ โดยเน้นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษใหม่ให้เป็นการเรียนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร (Communicative Approach) และลดการเรียนไวยากรณ์ลง ทั้งนี้ นักเรียนทุกคนต้องมีโอกาสได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยความเสมอภาค เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะทางด้าน การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะทักษะทางด้าน การพูด ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับคนชาวโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไปตามแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พ.ศ.2549 – 2553 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2558) ปี 2015 หรือปี 2558 ประเทศต่างๆ ในอาเซียน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา ได้รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” (ชิตชล ยานารมย์, 2556) เมื่อเป็นเช่นนี้ในวงการศึกษาก็มีการตื่นตัวและเตรียมพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก

ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการปฏิรูประบบการศึกษาให้สอดคล้องกับทักษะจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและความก้าวหน้าในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ประเทศไทยมีความก้าวหน้าทัดเทียมนานาประชาชาติ ดังนั้นในแผนปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแผนพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ คือ จุดเน้นด้านหลักสูตรและกระบวนกรเรียน ข้อ 2.5 กำหนดให้ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในกลุ่มสาระหลักเพิ่มขึ้น ตัวชี้วัดด้านหลักสูตรและกระบวนกรเรียนรู้ของสถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในแต่ละช่วงชั้นตามนโยบายปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดจุดเน้นและแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้นักเรียนไทย ดังข้อ 10. ที่ระบุว่า ยกกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร และข้อ 12. ระบุว่าให้ความสำคัญกับเทคนิคการสอน และการสื่อความหมาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ดังจะเห็นได้ว่า ครูไทยมีการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเน้นเพื่อใช้สื่อสารที่มีประสิทธิภาพให้ผู้เรียนมีทักษะสื่อสารได้ตามแนวโน้มการสอนภาษาที่มีการพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ทั่วโลกจึงได้หันมาสนใจต่อวิธีการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสารมากขึ้น (อังชรินทร์ ทองปาน, 2561) โดยแนวทางการสอนแบบ Communicative Language Teaching (CLT) เป็นแนวคิดที่เชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge) ทักษะทางภาษา (language skill) และ ความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร (Canale & Swain, 1980) โดยเน้นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นฐานในการสื่อสาร โดยสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กล่าวคือ ภาษาอังกฤษเป็นสาระหนึ่งที่โรงเรียนต้องจัดให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสาร และการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ 4 สาระ คือ สาระการเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระการเรียนรู้ที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระการเรียนรู้ที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระการเรียนรู้ที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ชุมชนโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 ได้กำหนดให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการพูด การสื่อสารเพื่อแสดงความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ (คันสนะ มูลทาติ, 2557) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงถือว่าเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต ที่จะต้องพบปะกับเพื่อนบ้าน ชาวต่างชาติ ทั้งในวันนี้และในอนาคตที่ทุกสังคมโลกจะมีการเชื่อมต่อกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532) ดังนั้นเราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะการสื่อสารที่นับว่ามีความสำคัญและควรได้รับการพัฒนา ส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องสืบไป

จากการประเมินคุณภาพของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Test (O-Net) ประจำปี 2561 พบว่า นักเรียนที่กำลังจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอยู่ในระดับต่ำ คือ มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุดใน 5 กลุ่มสาระหลักเพียง ร้อยละ 31.41 ซึ่งไม่ถึงร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2561) นอกจากการทดสอบดังกล่าวแล้ว การจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) ของบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลกได้จัดอันดับโดยแบ่งระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ 1) ทักษะความสามารถระดับสูงมาก (Very High Proficiency) 2) ทักษะความสามารถระดับสูง (High Proficiency) 3) ทักษะความสามารถ ระดับปานกลาง (Moderate Proficiency) 4) ทักษะความสามารถระดับต่ำ (Low Proficiency) และ 5) ทักษะความสามารถระดับต่ำมาก (Very Low Proficiency) ผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โดยเปรียบเทียบในภูมิภาคเอเชีย 13 ประเทศ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก พบว่าทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่กลุ่มระดับทักษะต่ำมาก โดยไทยได้คะแนนเฉลี่ย 44.44 ได้อันดับ 55

จาก 60 ประเทศ หากเปรียบเทียบกับปี 2012 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 53 จากทั้งหมด 54 ประเทศทั่วโลก ในภูมิภาคเอเชียไทยมีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการสื่อสารโดยเฉพาะทักษะการพูดเป็นปัญหาที่รุนแรงที่สุดสำหรับคนไทย สาเหตุที่ทำให้คะแนนต่ำเพราะ คนไทยยังอาย ไม่กล้าพูดและกังวลกับการใช้ภาษาอังกฤษที่อาจจะมีความผิดพลาด ทั้งๆที่ยังไม่ได้ทดลองสื่อสารก่อน สอดคล้องกับ ผลงานวิจัยปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ นักศึกษามีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้านคำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษาต้องนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ และนักศึกษา กลุ่มหนึ่งมีวิธีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่นำไปใช้มาก ได้แก่ การดูภาพยนตร์ การดูรายการโชว์ และการฟังเพลงภาษาอังกฤษ (ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์, 2557)

สำหรับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยนั้น ผู้เรียนยังไม่สามารถพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ยังขาดการสื่อสารในระดับถ่ายโอนข้อมูล และการพูดวิพากษ์วิจารณ์ (กัลยา มหาวิน, 2549) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เมื่อรวมเวลาในการเรียนแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี ก็ยังไม่สามารถพูดสื่อสาร โต้ตอบกับผู้อื่นได้ในสถานการณ์ชีวิตปัจจุบัน เนื่องมาจากการเรียนการสอนที่ส่วนใหญ่ยังคงเป็นการเน้นในการท่องจำเพียงเท่านั้น และเป็นรูปแบบการสื่อสารเพียงทางเดียว คือ การฟังและรับความรู้จากครูผู้สอนเพียงทางเดียว ไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทำให้เด็กขาดความสามารถทางการคิดและสื่อสารกับผู้อื่น (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2553) นอกจากนี้ ครูยังคงสอนในรูปแบบของการยึดกับตำราเรียน และสอนแบบบรรยายมุ่งเน้นตัวภาษา เช่น คำศัพท์ และไวยากรณ์ ที่ไม่สามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ (Nunan & Richards, 1990) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิจิตรา การกลาง (2546) และ พันธณีย์ วิหคโต (2546: 25) ที่กล่าวว่า การจัดสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสาร แต่พบว่า ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก และไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษา ส่วนครูผู้สอนเองใช้ภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ในการสอน และมีวิธีการหรือเทคนิคที่ไม่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน และไม่ตรงความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ทำให้การเรียนการสอนมีผลเป็นที่ไม่น่าพึงพอใจ และนักเรียนไม่สนใจเรียนในชั้นเรียน ทำให้ขาดการฝึกฝน และการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ส่งผลให้การทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Test (O-Net) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำไม่ถึงร้อยละ 50

จากการศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner Centered Approach) พบว่า กระบวนการเรียนรู้จากการทำโครงการเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดของผู้เรียน การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ การสอนแบบโครงการมุ่งเน้นพัฒนาทักษะสัมพันธ์ Haines and Houston (2001) กล่าวว่า โครงการจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาและทักษะที่มีมาใช้ในบริบทที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ลัดดา ภูเกียรติ (2552) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน โดยบูรณาการสาระความรู้ต่างๆ ที่อยากรู้ให้เอื้อต่อกันหรือร่วมกันสร้างเสริมความคิด ความเข้าใจ ความตระหนัก ทั้งด้านสาระและคุณค่าต่างๆ ให้กับผู้เรียน โดยอาศัยทักษะทางปัญญาหลายๆด้าน และการคิดสร้างสรรค์อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ กระบวนการวัดผลของการเรียนรู้แบบโครงการแตกต่างจากการวัดผลในรายวิชาอื่นๆ นอกจากการวัดผลทางการเรียนและวัดความสามารถของผู้เรียนได้แล้ว โครงการยังสามารถประเมินผลจากการปฏิบัติงาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความสามารถของตนเองจากแบบบันทึกการเรียนรู้ การทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ และการประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ส่งผลให้ผู้เรียนได้ทราบถึงผลการทำงานของตนเอง ทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุงอันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น (ปรับจาก กกรมวิชากร. 2544 และ Camona et al. 1991: 45)

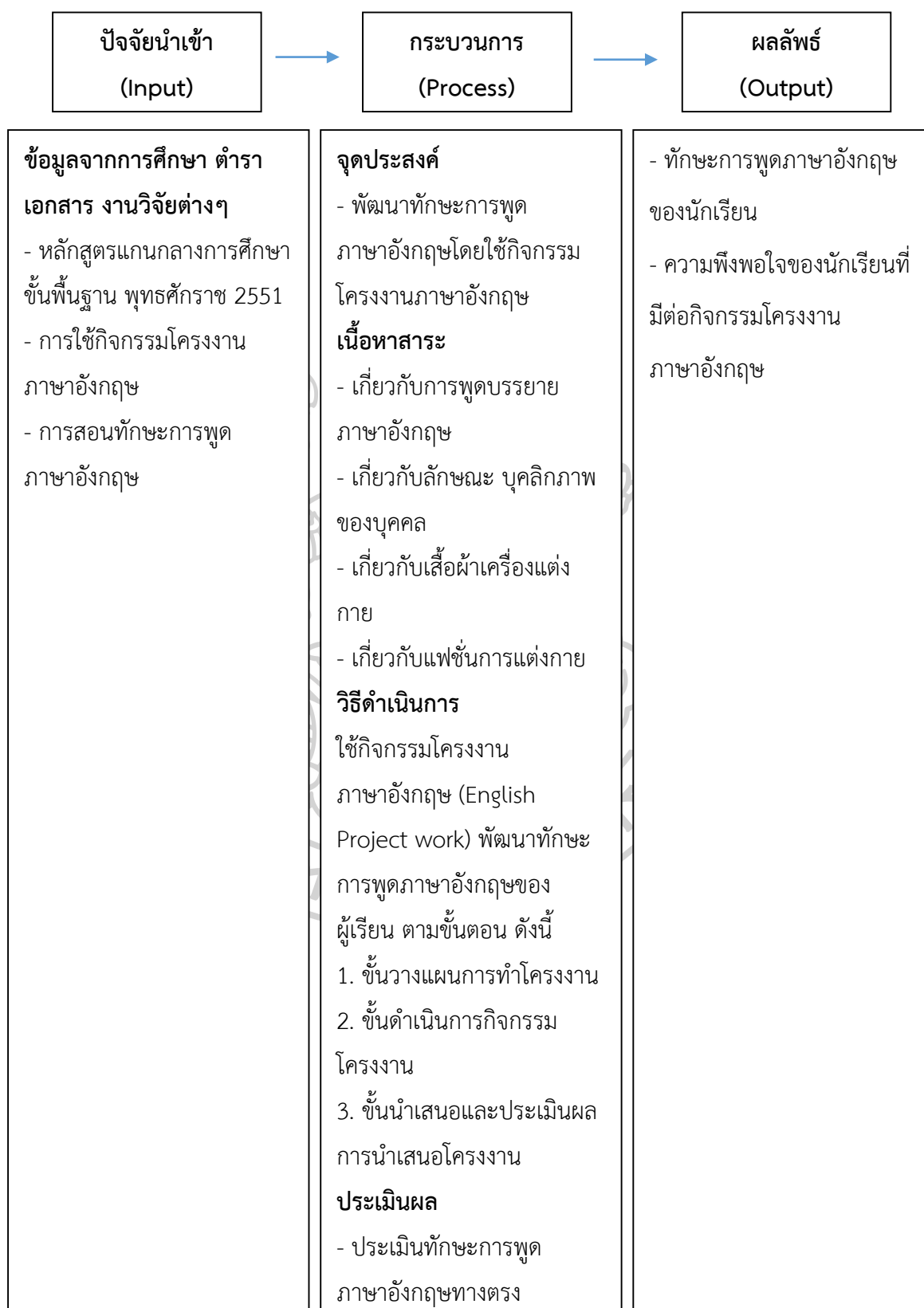
จากการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า มีการใช้วิธีการสอนแบบโครงการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และผู้วิจัยเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงตามความสนใจของตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยมีความคาดหวังว่า การใช้โครงการภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างดี

การเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ได้จัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง 2551 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) จำนวน 1 หน่วยกิต (40 ชั่วโมง) กำหนดให้ผู้เรียนจะต้องบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่ระบุไว้ ผู้เรียนจะสามารถสนทนาได้ตอบ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ประเด็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมสื่อสารต่อเนื่อง แต่จากการรวบรวมข้อมูลและการสอบถามความต้องการจากประสบการณ์ของผู้เรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนยังไม่สามารถจัดได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนมากนัก ทำให้

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 225 คน ส่วนใหญ่ไม่ค่อยตื่นตัวและไม่สนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากนัก และผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสาร สนทนาโต้ตอบอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ ยังไม่กล้าแสดงออก หรือไม่สามารถพูดสนทนาภาษาอังกฤษโต้ตอบกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และไม่มีความเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ที่หลากหลาย

จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงเล็งเห็นความสำคัญที่จะต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีสื่อ รูปแบบการสอน และวิธีการที่เหมาะสม ตรงความสนใจของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถพูดภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้อื่นได้ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการทำโครงการของนักเรียน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองตามสถานการณ์จริง และตรงกับความต้องการของผู้เรียนเอง (อดิگانต์ ทองมาก, 2552) ดังนั้นสื่อการสอนที่ทันสมัยและมีสถานการณ์คล้ายคลึงกับชีวิตจริงของผู้เรียนและวิธีการสอนที่สามารถกระตุ้นความสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีปฏิสัมพันธ์ นอกจากนี้รูปแบบการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนรับรู้ แลกเปลี่ยนและใช้ภาษาอังกฤษเสมือนในชีวิตจริงได้ในห้องเรียนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพูดภาษาอังกฤษนั้นจะส่งผลให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นด้วย และเกิดการเรียนรู้ทักษะที่มั่นคงถาวร จนสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการดำเนินชีวิตได้เช่นเดียวกับเจ้าของภาษาและมีคะแนนผลการทดสอบในระดับต่างๆดีขึ้นอีกด้วย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอยู่ในระดับใด

สมมติฐานในการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการทำวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
  - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 225 คน
  - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) 1 ห้องเรียน ได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 25 คน ซึ่งนักเรียนในห้องนี้กำลังศึกษาอยู่ในแผนการเรียนศิลป์ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาจีน) และเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) โดยหนังสือและเอกสารประกอบรายวิชาอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอนการดำเนินโครงการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นก่อนโครงการ เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา 2) ขั้นดำเนินโครงการ เป็นการนำภาษาที่เรียนไปใช้ในรูปของโครงการ และ 3) ขั้นหลังโครงการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเองและผู้อื่น ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตนเองโดยนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนสร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างเป็นระบบในหัวข้อ Fashion Clothing

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดบรรยายภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดสอบด้วยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นการประเมินแบบแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 3) ด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ 4) ด้านเนื้อหา และ 5) ด้านความเป็นธรรมชาติ โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง ปรับปรุง 2) ระดับที่ 2 หมายถึง พอใช้ 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ดี และ 4) ระดับที่ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยใช้คะแนนจากการตอบแบบประเมิน แบบแยกส่วน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านสื่อการเรียนการสอน 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4) ด้านครูผู้สอนและ 5) ด้านบรรยากาศ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2) ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง 4) ระดับที่ 4 หมายถึง มาก และ 5) ระดับที่ 5 หมายถึง มากที่สุด

4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 3 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง เนื้อหามีความต่อเนื่อง เชื่อมโยงกัน ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวชี้วัด ข้อที่ ต1.2 ม.4-6/1 สนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์

สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ประเด็น เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมสื่อสารต่อเนื่อง ซึ่งมีเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้

4.1 หัวข้อ Describing People เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยายรูปลักษณ์และบุคลิกภาพของบุคคล (Describing a person's appearance and personality) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

4.2 หัวข้อ Clothing เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยาย ในหัวข้อประเภท รูปแบบ ลักษณะของเสื้อผ้า และเครื่องประดับต่างๆ (Asking for and describing clothes and accessories) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

4.3 หัวข้อ Fashion Styles เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการพูดบรรยายประเภทแฟชั่นเสื้อผ้า และการแต่งกายในแฟชั่นประเภทต่างๆ (Asking for and describing fashion styles) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

5. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ใช้ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นวิธีการสอบพูดทางตรง โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภานายแบบนางแบบที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดบรรยาย อธิบายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว โดยกรรมการจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากทีสุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมา โดยมีข้อคำถาม 1 คำถาม ใช้เวลาพูดคนละ 3 นาที

6. กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 25 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sample Unit)

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีคุณภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางในการนำกระบวนการเรียนรู้แบบโครงการไปใช้กับการเรียนการสอนภาษาในทักษะประเภทอื่น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารด้านต่างๆ ได้แก่ 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) การสอนแบบโครงงาน 3) โครงการภาษาอังกฤษ 4) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือในบทที่ 3 โดยเสนอผลการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.1 ความหมายของการพูด
  - 1.2 องค์ประกอบของการพูด
  - 1.3 ประเภทของทักษะการพูด
  - 1.4 กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.5 ขั้นตอนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ
  - 1.6 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
    - 1.6.1 วิธีวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
    - 1.6.2 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ
2. การสอนแบบโครงงาน
  - 2.1 ความหมายของการสอนแบบโครงงาน
  - 2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน
  - 2.3 ลักษณะการสอนแบบโครงงาน
  - 2.4 ประเภทการสอนแบบโครงงาน
  - 2.5 ขั้นตอนการสอนแบบโครงงาน
  - 2.6 ประโยชน์ของการสอนแบบโครงงาน
  - 2.7 การวัดและประเมินผลโครงงาน
3. โครงการภาษาอังกฤษ
4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
    - 5.1.1 งานวิจัยในประเทศ

5.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงการงาน

5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของการพูด

นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษหลายท่านได้ให้คำนิยามของการพูดว่า การพูดหมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราวหรือปฏิกิริยาโต้ตอบระหว่างผู้ส่งสารและรับสาร เพื่อสื่อให้ถึงความคิด ความรู้ ความเข้าใจ เป็นการถ่ายทอดผ่านถ้อยคำ วลี หรือประโยค ด้วยเสียง ภาษา และกิริยาท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารเข้าใจตามวัตถุประสงค์นั้น ดังนี้

Scott (1981: 70) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นพฤติกรรมของบุคคล 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งผู้ร่วมสนทนาต้องสามารถเข้าใจและตีความสิ่งที่ฟังได้

Clark (1988: 21) ให้คำจำกัดความว่า การพูด คือ การใช้คำที่เหมาะสม ถูกต้อง ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อให้การพูดนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์

กฤษณสิทธิ์ ไวกษะวณิช (2545: 2) กล่าวว่า การพูด คือ การใช้เสียง ภาษา สำเนียง กิริยาท่าทาง ถ่ายทอดความคิด ความต้องการไปยังผู้ฟัง เพื่อให้การรับรู้เข้าใจตรงกัน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537: 16-17) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกให้ผู้ฟังรับรู้ เข้าใจความมุ่งหมายของผู้พูด ทักษะการพูดจึงนับเป็นทักษะที่สำคัญทั้งการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ

พิมลรัตน์ นิมจิตต์ (2539: 1) ให้ความหมายของการพูดว่า เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ ความคิด ผ่านน้ำเสียง ถ้อยคำ กิริยาท่าทาง ทำให้ผู้ฟังได้ยิน เข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด มีการใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ กิริยาท่าทางที่เหมาะสม การพูดที่ดีนั้นต้องมีจุดประสงค์ของการพูดที่แน่ชัด และสามารถพูดให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์นั้นได้

อดิگانต์ ทองมาก (2552: 8) กล่าวว่า การพูด คือ การใช้ถ้อยคำ ภาษา ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการพูด

กล่าวโดยสรุป การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ ผ่านทางน้ำเสียง คำ วลี หรือประโยค ที่มีความเหมาะสมต่อผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งการพูดต้องประกอบด้วยบุคคล 2 คนขึ้นไป การพูดต้องมีวัตถุประสงค์การพูดที่ชัดเจน และต้องสามารถถ่ายทอดให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารเข้าใจและบรรลุวัตถุประสงค์นั้น

1.2 องค์ประกอบของการพูด

เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์ นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการพูดที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

ลัดดา แพรภทพิศุทธิ์ (2552: 10-11) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูดที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการพูดแต่ละครั้ง ซึ่งต้องสัมพันธ์และสอดคล้องกัน ดังต่อไปนี้

1. ผู้พูด คือ ผู้ที่ต้องการสื่อความหมาย ถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก หรือความต้องการของตนได้อย่างเหมาะสม โดยการใช้ภาษา น้ำเสียง ท่าทางให้สอดคล้อง เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการจะสื่อ นอกจากนี้ผู้พูดควรที่จะสังเกตและวิเคราะห์ผู้ฟัง เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

2. สาร คือ เนื้อหาสาระที่ผู้พูดต้องการสื่อความหมาย ควรมีความเหมาะสมและระดับความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้ฟัง เนื้อหาควรเป็นประโยชน์และสอดคล้องกับความสนใจของผู้ฟัง ผู้พูดต้องมีความถนัดมีความรอบรู้ ข้อมูลต้องเป็นความจริง มีความน่าเชื่อถือ

3. สื่อ คือ สิ่งที่จะช่วยถ่ายทอดสารของผู้พูดไปยังผู้ฟัง เช่น น้ำเสียง สีหน้า กิริยาท่าทาง รวมทั้งโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ ซึ่งถ้าผู้พูดเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมจะทำให้การพูดประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น

4. ผู้ฟัง คือ ผู้รับสาร ซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวหรือหลายคน ผู้ฟังที่ดีต้องมีความสามารถในการจับใจความ และวิเคราะห์ได้ว่าเรื่องที่ฟังนั้นมีความน่าเชื่อถือเพียงใด

5. สภาพแวดล้อม คือ เวลา โอกาส และสถานที่ที่ใช้ในการพูดครั้งนั้นๆ สภาพแวดล้อมที่ดีหรือไม่ดีเกินไปนั้น ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพการพูดได้ทั้งสิ้น

กฤษณีย์ ไวยะวณิช (2545: 2) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดว่า การพูดเป็นการสื่อสารประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่า การสื่อสารแบบเผชิญหน้าระหว่างบุคคล (Face to Face Communication) ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ผู้พูด (Speaker) คือ ผู้ที่สื่อสารและถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด หรือวัตถุประสงค์ของการสื่อสารนั่นเอง โดยผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถในการพูด ทั้งท่าทาง น้ำเสียง หรืออุปกรณ์ต่างๆ ประกอบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของการพูดให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. เนื้อหา (Speech) คือ เรื่องราว หรือข้อมูลที่ถูกถ่ายทอดออกไป เนื้อหาที่ดีต้องมีการเตรียมลำดับที่ชัดเจนถูกต้อง

3. ผู้ฟัง (Audience) คือ ผู้ที่ได้รับเนื้อหา สาระจากผู้พูด ซึ่งผู้พูดจะได้รับเนื้อหา สาระจากผู้พูดได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้าน อาทิเช่น ความสนใจ ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถในการเข้าใจภาษา อายุ เป็นต้น

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 163-166) กล่าวว่า องค์ประกอบของการพูด คือ การมีปฏิสัมพันธ์ในการพูด ประกอบด้วย การเริ่มต้นสนทนา การดำเนินการสนทนา การจบการสนทนา การผลัดกันโต้ตอบที่เหมาะสม

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า (2551: 9) กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับ องค์ประกอบของการพูดว่า การสื่อสารที่ดีผู้พูดต้องรู้จักวิเคราะห์ผู้ฟัง และเลือกใช้ภาษา ท่าทาง มีทักษะ ความสามารถและเลือกใช้เครื่องมือต่างๆมาช่วย เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า การพูดที่ประสบความสำเร็จได้หรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการพูด แต่ละองค์ประกอบล้วนมีความสำคัญ ผู้พูดต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟัง รู้จักการใช้ท่าทาง น้ำเสียง สีหน้า และบุคลิกภาพของผู้พูดให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มผู้ฟัง ผู้พูดอาจจะสามารถใช้เครื่องมือในการช่วยสื่อสารเพื่อให้มีความชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ สารที่ใช้สื่อออกไป ต้องมีความยากง่ายตรงกับระดับของผู้ฟัง เพื่อให้การพูดบรรลุวัตถุประสงค์

1.3 ประเภทของการพูด

นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาให้แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการพูดที่น่าสนใจ ไว้ดังนี้

Nunan (2003) การพูดแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ การพูดทางเดียว (Monologue) เป็นการพูดนำเสนอข้อมูลและการพูดสองทาง (Dialogue) เป็นการพูดที่มีการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับผู้อื่น

Mocha (2015) กล่าวว่า การพูดทางเดียว (Monologue) คือคำพูดของคนคนหนึ่งซึ่งแสดงความคิดและความรู้สึกของเขาในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงและแสดงให้เห็นถึงข้อสรุปที่ชัดเจนของเขา การพูดคนเดียวเป็นการเตรียมคำพูดโดยทั่วไป ผู้พูดอาจมีแผนการพูดของเขา บางครั้งก็ไม่สามารถเตรียมตัวได้เช่นกัน สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ผู้พูด โดยอธิบายถึงลักษณะการพูดทางเดียวไว้ดังนี้

1) หน่วยที่เล็กที่สุดของการพูดทางเดียว คือประโยค ผู้พูดไม่สามารถพูดได้จนกว่าจะได้เรียนรู้วิธีการสร้างประโยคในภาษาต่างประเทศและวิธีการสร้างประโยคในหัวข้อหรือสถานการณ์ที่แนะนำ 2) ผู้เรียนควรเรียนรู้ที่จะรวมประโยคของรูปแบบประโยคต่าง ๆ เป็นลำดับ ควรให้ผู้เรียนพูดอธิบายเกี่ยวกับวัตถุชนิดใดชนิดหนึ่ง อย่างละ 2-3 ลักษณะ

นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการพูดสองทาง (Dialogue) ว่า การสนทนาคือ การพูดหรือการสนทนา ระหว่าง 2 คู่สนทนา บทสนทนาไม่ได้เตรียมตัวไว้โดยทั่วไป บางครั้งก็สามารถเตรียมและวางแผนได้เช่นกัน โดยอธิบายถึงลักษณะการพูดสนทนาไว้ดังนี้

1) การรับรู้ คือ เริ่มจากผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ครูบันทึกไว้ ทำซ้ำสองครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านอย่างเงียบ ๆ เพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น โดยสามารถใช้รูปภาพช่วยสร้างความเข้าใจจากบทสนทนา

2) ส่งเสริมการเก็บรูปแบบการพูดสนทนาในหน่วยความจำของผู้เรียนเพื่อแสดงตัวตนในแต่ละสถานการณ์

3) ผู้เรียนเข้าใจในสถานการณ์นั้นๆและสร้างบทสนทนาของตนเองได้

สรุปได้ว่าการพูด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การพูดทางเดียว และ การพูดสนทนา ซึ่งมีความแตกต่างกันของจำนวนผู้พูด และจุดประสงค์ของการพูดและมีลักษณะที่แตกต่างกันด้วย

สำหรับงานวิจัยเรื่องผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นการพูดบรรยาย ประเภทการพูดทางเดียว มีลักษณะเป็นการพูดบรรยายเกี่ยวกับแพชชั่นเสื้อผ้าที่ตนสนใจ

1.4 กิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างกว้างขวางขึ้น กิจกรรมที่นิยมนำมาใช้พัฒนาทักษะการพูด มีดังนี้

กิจกรรมมัคคุเทศก์น้อย (Young Guide) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ การสืบค้นข้อมูลจากสถานที่จริง นอกจากนี้ยังเป็นการใช้ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับสภาพและสถานที่จริง กิจกรรมนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และได้ใช้ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะกับชาวต่างชาติ (สำลี ทองธิว, 2545)

กิจกรรมเสียงตามสาย (Broadcasting) เป็นกิจกรรมที่ใช้เสียงเป็นสื่อในการให้ข้อมูลข่าวสาร โดยนำภาษาที่เรียนมาเสนอผ่านเสียงตามสาย เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ หรือบทสนทนาสั้นๆ คล้ายกับรายการกระจายเสียงตามวิทยุ กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้พูดได้พัฒนาทักษะการพูดจากการนำเสนอ และผู้ที่ได้รับฟังหรือผู้ฟังก็ได้พัฒนาทักษะการฟังของตนเองได้เช่นกัน (ปรับจาก ปราณี ไทยวัฒนานนท์, 2527: 9)

กิจกรรมเล่านิทานให้น้องฟัง (Story telling) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีอิสระในสถานการณ์ต่างๆ ผู้เรียนได้เล่านิทานด้วยตนเอง เป็นการส่งเสริมทักษะการพูดและการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ กิจกรรมเล่านิทานให้น้องฟัง ทำให้ผู้พูดใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ ออกเสียงเว้นวรรคตอนได้อย่างถูกต้อง (เนื่อน้อง สนับบุญ, 2541: 45-46)

กิจกรรมบทบาทสมมติ (Role Play) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์จำลอง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งเป็นเครื่องมือในการสอน โดยให้ผู้เรียนสวมบทบาทนั้นแสดงบทบาทที่ได้รับตามอารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติของผู้แสดงที่มีต่อบทบาท กิจกรรมบทบาทสมมติช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการ และแรงบันดาลใจที่จะนำทักษะทางภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล , 2537: 143)

กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulations) เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยผู้เรียนต้องเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่จำลองขึ้นเช่นเดียวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง โดยสวมบทบาทตามสถานการณ์นั้น และใช้ประสบการณ์ของตนในการตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาตามสถานการณ์ กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนกล้าพูดมากขึ้นโดยทุกคนต้องร่วมกันทำงานภายใต้ขอบเขตของสถานการณ์ที่กำหนด (Vogel, M. R., และ Erml, M. J. 2017)

กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่นำมาใช้เพื่อการสื่อสารที่เน้นทักษะการพูดนั้น ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาและวิธีการให้สอดคล้องกับวัยและระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

1.5 ขั้นตอนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้แนะนำขั้นตอนการสอนการพูดที่สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

Scott (1981: 70-77) ได้แนะนำขั้นตอนการสอนการพูดภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ประสงค์ โดยครูผู้สอนจะเป็นผู้บอกให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะทางภาษา ความหมายของภาษาที่จะพูด โดยจะขึ้น อยู่กับบริบท เช่น ใครเป็นผู้พูด ต้องการสื่อสารเรื่องอะไร สิ่งที่จะพูดคืออะไร สถานที่พูดและเนื้อหาที่จะพูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อมกันทั้งห้อง ฝึกเป็นคู่ หรือฝึกเป็นกลุ่ม ครูผู้สอนให้ผู้เรียนฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบ และเป็นสำนวนที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

Byrne (1986: 9) ได้เสนอขั้นตอนการสอนการพูดภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำ ครูผู้สอนทำหน้าที่ให้ความรู้ และควรใช้เวลาในขั้นตอนนี้ให้น้อยแต่มีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่นำเสนอควรเป็นบทสนทนาเป็นหลัก หรืออาจเป็นบทเขียนร้อยแก้ว (Prose Passage)
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดโดยใช้ความรู้จากขั้นนำเสนอให้ถูกต้อง ผู้เรียนมีบทบาทมากกว่าครูผู้สอนซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม (Conductor) สื่อที่นำมาใช้มี 2 แบบ คือ แบบฝึกและเนื้อเรื่อง
3. ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ในขั้นนี้ครูจะปล่อยให้ผู้เรียนได้ฝึกในขั้นฝึกปฏิบัติอย่างเต็มที่ ครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดการ (Manager) ให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไปได้

เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางภาษาและไวยากรณ์ เป็นการเตรียมให้ผู้เรียนพร้อมที่จะใช้ภาษาจริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้อาจทำเป็นคู่หรือทำเป็นกลุ่มก็ได้

พรสวรรค์ สิปโป (2550: 168-172) ได้แนะนำเกี่ยวกับการเรียนรู้ทักษะการพูดแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนพูด ขั้นพูดโดยกำหนดโครงสร้าง และขั้นพูดโดยเสรี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นก่อนพูด เป็นการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนก่อนการพูด ตัวอย่างกิจกรรมที่ใช้ เช่น การสอนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่ใช้บริบทคล้ายๆกับบทสนทนาที่จะพูด การสอนความรู้ด้านสังคม และวัฒนธรรม การฝึกออกเสียงและการฟังตัวอย่างสนทนา เป็นต้น

2. ขั้นพูดโดยกำหนดโครงสร้าง มีกิจกรรม 2 แบบ คือ กิจกรรมเติมข้อมูลที่หายไป (Information gap) และกิจกรรมจิ๊กซอว์ (Jigsaw) โดยกิจกรรมทั้งสองอย่างผู้เรียนจะสนทนาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองไม่มี ลักษณะการจัดกิจกรรมจะเหมือนการสื่อสารจริง แต่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดภาษาที่จะฝึกไว้เรียบร้อยแล้ว

3. ขั้นพูดโดยเสรี เป็นการฝึกพูดแบบสื่อสารที่แท้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เหมือนจริง ในการทำกิจกรรมนั้นผู้เรียนจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อวางแผน แก้ปัญหา หรือทำกิจกรรมให้สำเร็จ กิจกรรมที่มักใช้ได้แก่ บทบาทสมมติ (Role playing) และการอภิปราย (Discussions)

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนพูดแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมพร้อม เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนบอกวัตถุประสงค์และสร้างความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาให้เหมาะสมและถูกต้อง 2) ขั้นฝึกภาษา โดยฝึกผ่านกิจกรรมที่ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดภาษา โครงสร้างภาษา เน้นที่เนื้อหาการสื่อสารที่บรรลุ 3) ขั้นการนำไปใช้ ครูผู้สอนให้นักเรียนใช้ภาษาอย่างอิสระนำความรู้ทั้งสองขั้นตอนนี้ไปใช้ตามสถานการณ์ต่างๆที่กำหนด ในขณะที่ครูจะไม่แทรกแซงหรือขัดจังหวะการสนทนาของผู้เรียน แต่จะแก้ไขหลังจากที่กิจกรรมการพูดสิ้นสุดลง (Error Correction)

1.6 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1.6.1 วิธีวัดและทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนสามารถกระทำได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการด้านความรู้ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการทดสอบที่ง่ายที่สุด เป็นการพูดระหว่างคน 2 คน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ถามคำถามและให้ผู้เรียนตอบคำถามเพื่อแสดงความคิดเห็นของตน การสัมภาษณ์ควรเริ่มจากการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ก่อนจะเป็นการถามคำถามเพื่อทดสอบ (Harris, 1989: 83-84)

2. การอภิปราย (Discussion) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิด

คิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยใช้ภาษาบรรยาย การให้ความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนด ซึ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางการพูดของตนเองปราศจากการแทรกแซงจากครูผู้สอน (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538: 79 และ O' Loughlin, 2001: 38)

3. การรายงานปากเปล่า (Oral Report) การทดสอบประเภทนี้ ผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้า ใช้เวลาพูด 5-10 นาที นักเรียนสามารถดูเนื้อหาจากบันทึกได้แต่ไม่ใช้การอ่าน ผู้เรียนอาจใช้สื่อนำเสนอเพื่อช่วยให้การรายงานมีความน่าสนใจ และมีความเข้าใจเพิ่มยิ่งขึ้น นอกจากนี้ครูผู้สอนสามารถถามคำถามที่ผู้รายงานรายงานเพื่อวัดความเข้าใจได้อีกด้วย (อัจฉรา วงศ์โสธร, 2538: 79-83 และ Underhill, 2003: 47-48)

4. การใช้ภาพ (Using Pictures) คือ การใช้ภาพเพื่อกระตุ้นผู้เรียนได้แสดงจินตนาการของตน ซึ่งภาพที่ครูผู้สอนเลือกมาใช้นั้นต้องมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งวัยและระดับความสามารถ ภาพที่ใช้ต้องมีความชัดเจน และครูผู้สอนต้องใช้เวลาพอสมควรก่อนการพูดบรรยายภาพ การทดสอบโดยใช้ภาพทำได้หลายวิธี เช่น การใช้ภาพเพื่อบรรยาย (Pictures for Description) ความแตกต่างระหว่างภาพ (Pictures for Comparison) การเรียงลำดับภาพ (Sequences of Pictures) การเล่าเรื่องจากภาพ (Picture Story) เป็นต้น (O' Loughlin, 2001: 38, Weir, 1993 และ Underhill, 2003: 66-68)

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นการทดสอบระหว่างผู้เรียน 2 คน เพื่อเติมข้อมูลของตนเองที่ขาดหายไปจากการสื่อสารแลกเปลี่ยนกับคู่ของตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกคู่ของตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและสบายใจในการโต้ตอบสื่อสารกัน (Bygate, 1987: 76-78)

วาสนา โกวิทยา (2525) กล่าวถึง การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า สามารถทดสอบได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1. การทดสอบการพูดโดยทางตรง เป็นการให้ผู้เรียนพูดในสภาพที่เป็นจริงหรือในสถานการณ์ที่สมจริง เช่น การพูดในหัวข้อที่กำหนดให้ การสัมภาษณ์ การถามข้อมูลจากเหตุการณ์ในภาพ การใช้กิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

2. การทดสอบการพูดทางอ้อม เป็นการทดสอบโดยใช้วิธีสัมพันธ์กับทักษะการพูดโดยตรง เช่น การเติมข้อความที่หายไปให้สมบูรณ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดและการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถเลือกกระทำได้หลายวิธี ซึ่งครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้ความหลากหลายนี้ในการวัดและประเมิน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านเนื้อหา วัย และความสนใจของผู้เรียนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพทางการพูดได้อย่างเต็มความสามารถ

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการทำโครงการงาน

ภาษาอังกฤษในหัวข้อ Fashion Show เนื่องจากการแสดง Fashion Show นั้นต้องใช้ความสามารถหลายด้านเหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ต้องการความท้าทายและการแสดงออกสู่สังคมภายนอกห้องเรียน นอกจากนี้การแสดง Fashion Show ต้องมีการวัดและการทดสอบหลายด้านประกอบกัน ทั้งการวางแผน การสนทนาโต้ตอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่หายไป ในระหว่างการทำกิจกรรม

1.6.2 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ

การวัดและการประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น สิ่งที่เป็นเครื่องมือสำคัญคือ เกณฑ์การประเมินหรือเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้ข้อมูลดังนี้

Harris (1988: 81-82) กล่าวว่า การวัดความสามารถของผู้เรียนด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรมียอดประกอบในการวัด ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension)

Linder (2001: 6-7) แบ่งการทดสอบการพูดออกเป็น 4 ด้าน คือ ความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ปริมาณเนื้อหาหรือข้อความ และคุณภาพของเนื้อหาหรือข้อความที่นำมาใช้สื่อ

Bartz (1979: 18-22) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว คือ ความราบรื่น ต่อเนื่องและพูดอย่างเป็นธรรมชาติ
2. ความเข้าใจ คือ ความสามารถที่พูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
3. คุณภาพข้อความที่นำมาสื่อสาร คือ ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป
4. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ คือ ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ
5. ความพยายามในการสื่อสาร คือ ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจ ทั้งการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูด

Taylor (1996: 132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้านมีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วที่เป็นธรรมชาติ

มีความสัมพันธ์ของข้อความ

2. ความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์
  3. ขอบเขต คำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับการสื่อสาร
  4. การออกเสียง สามารถลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงเสียงต่ำ
- นอกจากนี้ยังกล่าวว่า ระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดอาจเกิดขึ้นได้ในขณะพูดแต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร
- สมมติ ศรีแก้ว (2559) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง

ให้ 3 คะแนน ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนัก
ในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์

ให้ 2 คะแนน ออกเสียงคำและประโยคถูกต้อง มีเน้นหนักในคำ/
ประโยคเป็นส่วนใหญ่

ให้ 1 คะแนน ออกเสียงคำและประโยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียง
ทำให้สื่อสารไม่ได้

2. พูดตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

ให้ 3 คะแนน พูดตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

ให้ 2 คะแนน พูดเบี่ยงเบนเล็กน้อยจากห้องเรื่องและบทบาทที่
ได้รับมอบหมาย

ให้ 1 คะแนน พูดไม่ตรงตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

3. ความคล่องแคล่ว

ให้ 3 คะแนน พูดต่อเนื่องไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้

ให้ 2 คะแนน พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ยังพอสื่อสารได้

ให้ 1 คะแนน พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน

4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด

ให้ 3 คะแนน แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงได้ตามบทบาทและสถานการณ์

ให้ 2 คะแนน พูดโดยไม่ค่อยแสดงท่าทางประกอบ

ให้ 1 คะแนน พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆไม่มี

ท่าทางประกอบ ทำให้การสื่อสารขาดความน่าสนใจ

กล่าวโดยสรุป เกณฑ์การแบ่งระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สามารถทำได้หลายวิธี และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่หลากหลาย ผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสม จากเอกสารข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการจากแนวคิดของ Harris และ สมมติ ศรีแก้ว โดยให้นักเรียนพูดอธิบายและบรรยายสิ่งที่พบในภาพ และได้ปรับระดับ

เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ โดยแสดงในตารางที่ 1 ต่อไปนี้
 ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Grading Criteria for English Speaking Test

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
1	Pronunciation (การออกเสียง)	- Most utterances contain errors. (คำพูดส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาด) - Many utterances are incomprehensible. (คำพูดจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจได้)	- Pronunciation is okay; No effort towards a native accent. (การออกเสียงพอใช้ แต่ยังไม่มีความพยายามในการเน้นสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา) - Many errors that interfere with comprehensibility. (การออกเสียงมีข้อผิดพลาดมากมายซึ่งรบกวนต่อความเข้าใจ)	- Pronunciation is good and not interferes with communication. (การออกเสียงดีและไม่รบกวนการสื่อสาร) Comprehensible, generally correct. (สามารถเข้าใจได้ถูกต้องโดยทั่วไป) - Occasional errors. (มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย)	- Pronunciation is very clear and easy to understand. (การออกเสียงมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย) - Phonetically correct. (ออกเสียงถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์) - Almost error free. (เกือบไม่มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง) - Genuine effort to

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
					sound like native speaker. (พยายามออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา)
2	Fluency (ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา)	- Does not complete utterances. (พูดไม่สมบูรณ์) - Speech is very slow, stumbling, nervous, and uncertain with response, except for short or memorized expressions. (พูดช้ามาก พูดสะดุด ประหม่า และไม่มั่นใจใน	- Speech is slow and often hesitant and irregular. (พูดช้า มักลังเล และแสดงอาการผิดปกติ) - Sentences may be left uncompleted, but the student is able to continue. (ประโยคอาจไม่สมบูรณ์ แต่นักเรียนสามารถดำเนินการต่อได้)	Speech is mostly smooth but with some hesitation and unevenness caused primarily by rephrasing and groping for words. (การพูดส่วนใหญ่ราบรื่นแต่ยังลังเลและมีความไม่สม่ำเสมอที่เกิดจากการใช้ถ้อยคำใหม่)	Speech is effortless and smooth with speed that comes close to that of a native speaker. (พูดได้คล่องแคล่ว ง่ายดายและราบรื่นด้วยความเร็วที่

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
		การตอบสนอง ยกเว้นเป็นการ แสดงออกหรือ จดจำสั้น ๆ) -Difficult for a listener to understand. (เป็นการยากที่ ผู้ฟังจะเข้าใจ)			ใกล้เคียงกับ เจ้าของ ภาษา)
3	Grammar and Vocabulary (การใช้ คำศัพท์และไวยากรณ์)	Generally poor grammar and vocabulary usage with a high frequency of errors but they do not affect coherence. (โดยทั่วไปการใช้ ไวยากรณ์และ คำศัพท์ที่ไม่ดีซึ่ง มีข้อผิดพลาด บ่อยครั้งมาก แต่	Accurate grammar and vocabulary usage about half the time with a few major errors. (การใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์ที่ แม่นยำประมาณ ครึ่งหนึ่ง ข้อผิดพลาด เล็กน้อย)	Accurate grammar and vocabulary usage most of the time with occasional errors. (การใช้ไวยากรณ์ และคำศัพท์ที่ แม่นยำเกือบ ตลอดเวลาโดยมี ข้อผิดพลาดเป็น ครั้งคราว)	Exceptional use of grammar and vocabulary throughout with minimal or no errors. (การใช้ ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ที่ยอดเยี่ยม โดยไม่มี ข้อผิดพลาด หรือมีน้อย ที่สุดหรือไม่

Items	Performance Areas	Need Improving	Fair	Good	Excellent
	(ประเด็น)	(ปรับปรุง) (1)	(พอใช้) (2)	(ดี) (3)	(ดีเยี่ยม) (4)
		ไม่มีผลต่อการเชื่อมโยงกัน)			มีเลย)
4	Content (เนื้อหา)	Content is related to the prompt but it lacks clarity and relevance most of the time. (เนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ขาดความชัดเจนและใช้เวลาเยอะ)	Content is relevant about half the time but the ideas are not well organized. (เนื้อหามีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดประมาณครึ่งหนึ่ง แต่ยังคงจัดระบบความคิดไม่ค่อยดี)	Content is relevant and cohesive most of the time but it lacks consistent focus with occasional digressions. (เนื้อหามีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ยังคงขาดความสม่ำเสมอและพุดนอกประเด็นเป็นครั้งคราว)	Content is coherent, relevant and well-organized with consistent focus on the prompt. (เนื้อหามีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดและจัดระบบความคิดอย่างดีด้วยความสอดคล้องอย่างรวดเร็ว)

Items	Performance Areas	Need Improving	Fair	Good	Excellent
	(ประเด็น)	(ปรับปรุง) (1)	(พอใช้) (2)	(ดี) (3)	(ดีเยี่ยม) (4)
5	Naturalness (ความเป็นธรรมชาติ)	Lack of naturalness. (ไม่เป็นธรรมชาติ)	Naturalness is fair. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับพอใช้)	Naturalness is good. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับดี)	Naturalness is excellent. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับใกล้เคียงเจ้าของภาษา)

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

16-20

11-15

6-10

1-5

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

ดี

ปานกลาง

ปรับปรุง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงการ

2.1 ความหมายของการสอนแบบโครงการ

นักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลายท่านให้คำนิยามหรือคำจำกัดความของการสอนแบบโครงการไว้ดังนี้

Stoller (2002) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการเป็นการค้นคว้าสิ่งต่างๆที่ผู้เรียนสนใจ มีการตั้งคำถามและหาคำตอบโดยวิธีการสืบค้น

Haines (2002: 1) กล่าวว่า โครงการต้องใช้ทักษะหลากหลาย ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการ

เลือกเรื่องที่จะทำ จึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ

Katz (2000: 1) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบของการสืบค้นเรื่องราวเชิงลึก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการค้นคว้าสิ่งต่างๆที่น่าสนใจและมีคุณค่าต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Dewey (2006) นักปรัชญาทางการศึกษาซึ่งเป็นผู้ริเริ่มการสอนแบบโครงการ ได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงการสอดคล้องกับ Haines (2001: 1) ที่กล่าวว่า การสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในชีวิต โดยเริ่มจากปัญหาต่างๆ แล้วดำเนินการแก้ปัญหาด้วยการใช้ความคิดและลงมือกระทำจริง มุ่งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสวางแผน และดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย และรับผิดชอบด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง โดยมุ่งเน้นหัวข้อเรื่องที่ผู้เรียนสนใจมากกว่าตัวภาษา ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหา วิธีการศึกษาค้นคว้า การแบ่งงาน ตลอดจนรูปแบบชิ้นงานอันเป็นผลผลิตสุดท้ายของกระบวนการที่ผู้เรียนได้ตกลงกันไว้ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ภาษาและทักษะที่เรียนมาแล้ว มาปรับใช้ในการดำเนินงาน เป็นการนำภาษามาใช้ในชีวิตจริง และเน้นว่าการทำโครงการสามารถสอนและทดสอบทักษะเชิงปัญญาระดับสูงของผู้เรียนได้

Fried-Booth (1982: 5) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษโครงการเป็นทฤษฎีการเรียนการสอนร่วมสมัย ซึ่งมุ่งเน้นทางด้านมนุษยศาสตร์ เห็นว่าแรงจูงใจของผู้เรียนนั้นมาจากการได้ทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เช่นเดียวกับการเรียนการสอนภาษาแบบร่วมมือ ซึ่งเน้นให้แต่ละคนได้ร่วมทำกิจกรรมอย่างจริงจังและพัฒนาตนเองไปพร้อมๆกัน ยิ่งผู้เรียนได้ร่วมทำแบบฝึกทุกขั้นตอนมากเพียงใดก็จะยิ่งได้เรียนรู้งานตั้งแต่ต้นจนจบและได้ประโยชน์จากงานมากขึ้นเท่านั้น

นพทัย นันทวิสุทธิ (2552: 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ เน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการค้นคว้า ทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีทักษะและกระบวนการแก้ปัญหาตามความสามารถและความถนัดของตน สามารถบูรณาการทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรมเข้ากับความสนใจได้อย่างสมดุล สามารถเลือกแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างความรู้ของตน

ลัดดา ภูเกียรติ (2544: 19) ให้ความหมายของโครงการว่าเป็นทักษะกระบวนการและการแก้ปัญหาหลายๆด้าน มีการวางแผนก่อนลงมือทำ จนได้ข้อสรุป

สรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการเป็นการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะหลายด้าน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพของตนได้อย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติ

2.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการ

นักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการดังนี้

จิราภรณ์ ศิริทวี (2542: 34) กล่าวว่า การสอนแบบโครงงานมีจุดประสงค์คือต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามที่ตนเองอยากรู้ รู้จักสรุป และทำความเข้าใจกับสิ่งที่ค้นพบ

Phillips, Burwood and Dunford (1999: 11) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน มีดังต่อไปนี้

1. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนดึงความรู้ทุกอย่างมาแก้ปัญหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
2. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบกับการเรียนของตนเอง พึ่งพาตนเอง (Learner Independence)
3. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียมกันเพื่อทำโครงงานให้สำเร็จลุล่วง

4. มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้สึกผูกพันกับการเรียนมากขึ้นส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ลัดดา ภูเกียรติ (2552: 19-20) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงานเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และปฏิบัติเองโดยพัฒนาความคิดอย่างอิสระ

สรุปได้ว่า การสอนแบบโครงงานมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด คือ ต้องการให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของตนเองและนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันตลอดจนเกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.3 ลักษณะการสอนแบบโครงงาน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการสอนแบบโครงงานไว้ดังนี้

Phillips; Burwood; and Dunford (1999: 14-16) กล่าวว่า

1. โครงงานเป็นกิจกรรมบูรณาการ คือ ชิ้นงานที่มีลำดับชัดเจน มีจุดเริ่มต้น จุดกึ่งกลางและจุดจบ การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่มีประโยชน์คุ่มค่า และเชื่อมโยงกันไปสู่ผลงานชิ้นสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ รวมทั้งครูผู้สอนด้วย

2. โครงงานสอนเด็กโดยองค์รวม (Whole Child Development) คือ พัฒนาผู้เรียนทุกด้านไม่ได้เน้นเฉพาะการสอนภาษาเท่านั้น เพราะในแต่ละโครงงานยังประกอบด้วยทักษะต่างๆ ที่ผู้เรียนเรียนในวิชาอื่นๆ รวมทั้งจากภายนอกห้องเรียนด้วย ได้แก่

- ทักษะทางปัญญา ได้แก่ การบรรยาย การสรุปความ การใช้จินตนาการ การตั้งสมมุติฐาน การอ่านและการวางแผน

- ทักษะทางกาย ได้แก่ การระบายสี การวาดภาพ การตัด การพับ การติดภาพและการเขียน

- ทักษะทางสังคม ได้แก่ การแข่งขัน การทำงานร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน และการประจักษ์ถึงผลสำเร็จของงานอันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคน

- การพึ่งพาตนเองของผู้เรียน (Learner Independence) ได้แก่ การรู้จักเลือกและรับผิดชอบถึงผลที่ตามมา รู้จักหาทางที่จะทำงานให้สำเร็จ การรู้จักหาข้อมูล การทดลองปฏิบัติ และการประเมินผลงานที่ได้

การสอนแบบโครงงาน ยังช่วยส่งเสริมทางด้านพัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ผลิตชิ้นงานที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะของตน ซึ่งบ่งบอกถึงความคิด รสนิยม และความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ซึ่งควรค่าแก่การสนับสนุนและให้ความสำคัญด้วย

3. โครงงานเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษากับทักษะ เป็นการเรียนรู้โดยประสบการณ์ (Experiential Learning) เนื่องจากภาษาที่นำมาสอนและฝึกในขณะที่ทำโครงงานนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานที่กำลังทำ ดังนั้นผู้เรียนจึงซึมซับภาษาจากการพบเห็นซ้ำๆอย่างเป็นธรรมชาติ

2.4 ประเภทการสอนแบบโครงงาน

ประเภทของโครงงาน

Haines (2002: 1) กล่าวว่า โครงงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยโครงงานแบ่งออกเป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่

1. โครงงานค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Projects) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่ผู้เรียนสนใจ

2. โครงงานสำรวจ (Survey Projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน

3. โครงงานที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (Production Projects) เป็นการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน การทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง

4. โครงงานที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Projects) เป็นการแสดงออกหรือมีการจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียงตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร

โครงงานทั้ง 4 ลักษณะที่กล่าวข้างต้น เน้นการมีส่วนร่วม การให้ความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของผู้เรียนในการทำโครงงาน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโครงงานที่วางไว้ ทั้งนี้ ผู้เรียนอาจต้องใช้ทั้งเวลาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนในการสร้างโครงงาน

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2549: 4-5) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงการ ซึ่งแบ่งตามการได้มาซึ่งคำตอบของกระบวนการวิทยาศาสตร์ มี 4 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

1. โครงการประเภทสำรวจและรวบรวมข้อมูล โครงการประเภทนี้ ผู้ทำโครงการต้องการสำรวจและรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะหรือความสัมพันธ์ในเรื่องที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจน ในการทำโครงการแบบสำรวจข้อมูล ไม่จำเป็นต้องมีตัวแปรเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้เรียนเพียงรวบรวมข้อมูลที่ได้ นำมาจัดหมวดหมู่แล้วนำเสนอ ก็ถือว่าเป็นการสำรวจรวบรวมข้อมูลแล้ว

2. โครงการประเภททดลอง ในการทำโครงการประเภททดลอง ต้องมีการจัดการกับตัวแปรที่จะมีผลต่อการทดลอง ซึ่งมี 4 ชนิด คือ

1. ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ หมายถึง เหตุของการทดลองนั้นๆ
2. ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตัวแปรต้น
3. ตัวแปรควบคุม หมายถึง สิ่งที่ต้องควบคุมให้เหมือนกัน มิฉะนั้นจะมีผลทำให้ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงไป

4. ตัวแปรแทรกซ้อน ซึ่งจริงๆแล้วคือ ตัวแปรควบคุมนั่นเอง แต่บางครั้งเราควบคุมไม่ได้ ซึ่งจะมีผลแทรกซ้อน ทำให้ผลการทดลองเปลี่ยนไป แต่แก้ไขได้โดยการตัดข้อมูลที่ผิดพลาดทิ้งไป

3. โครงการสิ่งประดิษฐ์ เป็นการนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาประดิษฐ์หรือสร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ซึ่งเป็นประโยชน์ โครงการประเภทนี้ยังรวมถึงการเขียนหนังสือ การเขียนบทละครและอื่นๆ อีกด้วย

4. โครงการประเภททฤษฎี เป็นการใช้จินตนาการของตนเองมาอธิบายหลักการหรือแนวความคิดใหม่ๆ ซึ่งอธิบายในรูปของสูตรหรือสมการ หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและไม่สามารถอธิบายได้โดยหลักการเดิมๆ การทำโครงการประเภทนี้ผู้ทำโครงการจะต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นเป็นอย่างดี จึงจะสามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ โครงการประเภททฤษฎีจึงไม่เหมาะสมที่จะทำในระดับผู้เรียนที่ยังมีความรู้ความสามารถน้อย

นอกจากนี้ Fried-Booth (2002) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงการซึ่งมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า โครงการมี 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่

1. โครงการเต็มรูปแบบ (Full - Scale Project)
2. โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating Activities)

โครงการทั้ง 2 ประเภทนี้มีลักษณะสัมพันธ์กัน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจเป็นโครงการย่อยที่จะนำไปสู่โครงการแบบเต็มรูปแบบ และความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบจะขยายไปนอกห้องเรียน ซึ่งโครงการเต็มรูปแบบ มี 3 ขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. การวางแผนในห้องเรียนผู้เรียนร่วมกับครูอภิปรายเรื่องเนื้อหาและขอบเขตของโครงการที่จะทำรวมทั้งภาษาที่นำมาใช้และวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

2. การดำเนินโครงการ ผู้เรียนสามารถออกไปนอกห้องเรียนเพื่อดำเนินโครงการตามที่วางแผนไว้ ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน มาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ

3. การทบทวนและติดตามผลงาน ผู้เรียนอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งระหว่างและหลังการทำโครงการ โดยครูเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ผลงานและติดตามงานของกลุ่ม

แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนล้วนมีความสนใจและความต้องการทางภาษาที่แตกต่างกัน โครงการแบบเต็มรูปแบบไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งหมดได้ ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมโครงการย่อยที่สามารถทำได้ในห้องเรียนในระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่จำกัดเวลา มาสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน ได้แก่ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ (Bridging or Motivating activities) ซึ่งลัดดา ภูเกียรติ (2552: 123) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการทำโครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ ไว้ดังนี้

1. วางแผน ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาหัวข้อที่สนใจเพื่อต้องการรู้คำตอบในสิ่งที่สงสัย กำหนดเวลาในการทำโครงการซึ่งอาจจะเป็นนอกเวลาเรียนก็ได้ รวมทั้งการแบ่งกลุ่มการทำงานหรืออาจเป็นงานเดี่ยวก็ได้

2. ดำเนินการ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางไว้ โดยใช้ภาษาที่เรียนมาเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับสิ่งที่สงสัยตามศักยภาพของตนเอง

3. นำเสนอ ขั้นตอนนี้เป็นการแสดงผลงานรวมทั้งร่วมเสนอ อภิปราย แสดงความคิดเห็น ถามตอบข้อสงสัยอย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการแต่ละประเภทแตกต่างกันดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่การดำเนินงานของโครงการเหล่านี้ล้วนมีขั้นตอนในการสอนที่คล้ายกัน ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

2.5 ขั้นตอนของการสอนแบบโครงการ

นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนแบบโครงการไว้ดังนี้

Antoniadis and Carmona (1991) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนแบบโครงการไว้ว่ามีกระบวนการใหญ่ๆ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นแรก เป็นการวางแผนการทำงาน ซึ่งจะเป็นการทำงานร่วมกันในห้องเรียนเพื่อปรึกษาหารือ โดยครูจะเป็นผู้ให้แนวทางของโครงการเพื่อให้ผู้เรียนเลือกตามความสนใจ

ขั้นที่สอง จะเป็นการลงมือปฏิบัตินอกห้องเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ซึ่งจะเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ออกมาสู่โลกภายนอกห้องเรียน ในขั้นนี้ครูควรสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนเพื่อไม่ให้เกิดความท้อถอยจากงานที่ต้องทำ

ในขั้นสุดท้าย เป็นการตรวจสอบโครงการซึ่งครูผู้สอนจะมีบทบาทมากในการช่วยเหลือผู้เรียน ตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำ จนถึงการรวบรวมข้อมูล หลังจากได้ข้อมูลแล้วจึงมีการอภิปรายในกลุ่มเพื่อดำเนินการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบโครงการต่อไป

ขั้นตอนของการสอนแบบโครงการข้างต้นอาจแบ่งเป็นขั้นตอนโดยละเอียด ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดหัวข้อและขอบเขตของโครงการ ผู้เรียนร่วมปรึกษาหารือถึงหัวข้อและขอบเขต โดยรวบรวมข้อมูลจากการอภิปรายร่วมกัน แสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม

ขั้นที่ 2 กำหนดขอบเขตของผลงานที่จะได้จากการปฏิบัติโครงการอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 3 กำหนดขั้นตอนการทำโครงการ วิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาว่าวัสดุ และอุปกรณ์ใดบ้างที่จำเป็นต้องใช้ แบ่งหน้าที่รับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละคนให้ชัดเจน

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ทักษะทางภาษาและเลือกใช้วิธีการให้สอดคล้องกันในการปฏิบัติโครงการ

ขั้นที่ 5 รวบรวมข้อมูล ผู้เรียนร่วมกันรวบรวมข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูลอาจจะได้มาจากภายในห้องเรียนและข้อมูลนอกห้องเรียน ผู้เรียนอาจจะแยกกันรวบรวมเป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือรายบุคคลก็ได้

ขั้นที่ 6 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเปรียบเทียบและเรียบเรียงเพื่อนำเสนอข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 นำเสนอผลงาน อาจอยู่ในรูปของการเขียนรายงาน วีดิทัศน์ หนังสือพิมพ์ของโรงเรียน อภิปรายสรุปผล

ขั้นที่ 8 ประเมินผลโครงการ ทั้งผู้เรียนและครูร่วมกันประเมินผลโดยดูจากขั้นตอนการปฏิบัติโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และพิจารณาว่าภาษา ทักษะที่ใช้ในการสื่อสารที่ผู้เรียนจะได้รับบรรจุอยู่ในขั้นตอนการปฏิบัติตามโครงการหรือไม่ อาจพิจารณาจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็นถึงคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการและสามารถปรับใช้ในอนาคตได้

กรมวิชาการ (2544: 4-9) ได้กล่าวว่าอาจจะแบ่งขั้นตอนการสอนแบบโครงการได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนโครงการ (Pre-product stage) ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษา ซึ่งแบ่งเป็น

1.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น เพลง บทพูดเข้าจังหวะ นิทาน บทอ่าน ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษา เห็นความเกี่ยวข้องของภาษากับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน

1.2 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบของกิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น เกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ

2. ขั้นดำเนินโครงการงาน (During-project stage) ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของกิจกรรมที่มีการกำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำการต่างๆ ด้วยตนเอง และครูมีบทบาทเพียงผู้อำนวยความสะดวก คือ

2.1 แนะนำโครงการงานให้ผู้เรียนรู้จัก หากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนภาษาแบบนี้

2.2 ตกลงกติกาบางอย่างที่จำเป็น เช่น แบ่งหน้าที่ปฏิบัติงาน เก็บของให้เรียบร้อย หลังทำงานเสร็จ

2.3 จัดอุปกรณ์หรือโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ เช่น เป็นคู่ เป็นกลุ่ม จัดเตรียมอุปกรณ์ให้เรียบร้อย

2.4 ให้คำสั่งที่ชัดเจน หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้โครงการบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

2.5 เดินตรวจและให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นขณะผู้เรียนทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนทำงานตามแผนที่วางไว้

2.6 ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการทำโครงการงาน โดยจดบันทึกพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน

3. ขั้นหลังโครงการงาน (Post-project stage) มีกิจกรรม ดังนี้

3.1 การประเมินตนเอง ทั้งในส่วนของผู้เรียนและครูผู้สอน ในส่วนของผู้เรียนสามารถทำได้หลากหลายจากการให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก และย้อนคิดไตร่ตรอง หรือสะท้อนความคิด (Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงงานที่ได้ทำไป ในส่วนของครูผู้สอนก็สามารถเขียนข้อย้อนคิดไตร่ตรองเพื่อประเมินการสอนของตน และนำข้อมูลไปพัฒนาการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกัน

3.2 การประเมินเพื่อนในช่วงของการประเมินผลโครงการงาน ทั้งในส่วนของทักษะกระบวนการ (Process) คือ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการงาน จนถึงเมื่อโครงการสำเร็จตามที่วางไว้ และในส่วนชิ้นงานหรือผลงานนั้นปลาย (End product) การประเมินนี้อาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น

- การกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนก่อนการทำโครงการงาน

- การแลกกันดูและตรวจทานงานของเพื่อน พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์

- การนำชิ้นงานของทุกคนหรือผู้ที่ได้รับคัดเลือกติดแสดงบนผนังห้อง นำลงในวารสารของห้อง หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ในชีวิตจริง
- การลงคะแนนในการประกวดผู้มีทักษะกระบวนการและชิ้นงานดีเด่นด้านต่างๆ ตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ล่วงหน้า

3.3 การฉลองความสำเร็จร่วมกัน โดยการแสดงความชื่นชมกับทุกคน ไม่ว่าจะได้รับรางวัลในการประกวดหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้สึกได้ถึงพัฒนาการและความสำเร็จของตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองและของเพื่อน มีความสุขและความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานในการเรียนต่อไป การฉลองความสำเร็จนี้อาจเป็นรูปของการร้องเพลงร่วมกัน การให้คำชมเชย หรือการจัดงานสังสรรค์เล็กๆ น้อยๆ ตามความเหมาะสม

3.4 การเก็บชิ้นงานของโครงการ ชิ้นงานในโครงการทั้งหมดจะต้องมีการจัดเก็บให้เรียบร้อยในรูปของแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หรือแฟ้มที่เน้นกระบวนการ (Process folio) เพื่อให้สามารถนำมาใช้เมื่อต้องการ และขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการจัดการกระบวนการเรียนของตนเองด้วย

Ribe & Vidal (1993: 15) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนโครงการ ดังนี้

1. ขั้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้สมาชิกในกลุ่มมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการทำงาน โดยอาจใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
2. ขั้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เป็นขั้นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนอาจใช้การระดมสมอง
3. ขั้นเลือกหัวข้อ เป็นขั้นอภิปรายและสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประมวลเป็นหัวข้อโครงการ
4. ขั้นสร้างโครงร่างของโครงการ เป็นขั้นวางแผนและกำหนดขอบเขตของโครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนการทำงาน จัดเตรียมอุปกรณ์ เป็นต้น
5. ขั้นลงมือปฏิบัติตามหัวข้อเรื่อง เป็นขั้นการดำเนินการตามโครงร่างของโครงการตามหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม
6. ขั้นรายงานผลการปฏิบัติงานสู่ชั้นเรียน อาจรายงานด้วยการพูดหรือการเขียน
7. ขั้นกระบวนการย้อนกลับ (Processing feedback) เป็นขั้นของการทบทวนงานที่ได้ทำ

นอกจากนี้ Fried-Booth (2002: 9-10) ได้เสนอแนะแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการทำโครงการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขั้นนี้จะเป็นการอภิปรายความคิดเห็นต่างๆ ให้ข้อแนะนำทักษะทางภาษาที่จะฝึกฝน ในขั้นนี้ คือ การพูดการฟัง อาจจะมีการอ่าน สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาด้วย

2. กำหนดจุดประสงค์ของโครงการ เป็นการอภิปราย ตกลงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของโครงการซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการทำโครงการด้วย ทักษะที่ใช้ในขั้นนี้ คือ การพูด การฟัง รวมทั้งการจดบันทึก

3. ฝึกทักษะภาษา แนะนำหน้าที่และรูปแบบภาษาที่จะนำมาใช้ในโครงการ เช่น สัมภาษณ์ การขอข้อมูลการจดบันทึก การให้คำแนะนำและการค้นคว้า

4. ออกแบบสื่อที่จะเขียน มีการเตรียมแบบสอบถาม แผนที่ ข้อคำถาม ที่จำเป็นต่อการเก็บข้อมูล ขั้นนี้จะเป็นขั้นฝึกการอ่าน และการเขียน

5. กิจกรรมกลุ่ม เป็นการเตรียมการเก็บข้อมูล อาจเป็นการทำงานเดี่ยว คู่ กลุ่มทั้งในหรือนอกห้องเรียน กิจกรรมขั้นนี้จะเป็นการสัมภาษณ์ สํารวจ รวบรวมข้อเท็จจริง ซึ่งผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะครบทั้ง 4 ด้าน

6. รวบรวมข้อมูล ขั้นนี้อาจทำเป็นกลุ่มกิจกรรมอาจเป็นการอ่านที่จดบันทึก อธิบายภาพ จัดทำกราฟ เน้นการอภิปราย

7. เรียบเรียงข้อมูล เป็นการพัฒนาผลของโครงการ มีการอภิปราย ต่อรอง อ่านข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การตรวจสอบ ทักษะที่เน้นในขั้นนี้คือ การเขียน

8. นำเสนอผลงาน ซึ่งอาจอยู่ในรูปของแผนภูมิแผนภาพ คู่มือแนะนำจุลสาร โฆษณา แผ่นพับ การฉายวีดิทัศน์ หรือการเสนอผลงานปากเปล่า ทักษะที่เน้นในขั้นนี้คือ การพูด

จากที่นักการศึกษาหลายท่านข้างต้น ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนแบบโครงการไว้หลากหลาย แต่อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการมีขั้นตอนใหญ่ๆ เหมือนกันคือ เริ่มต้นด้วยปัญหาหรือสิ่งที่ผู้เรียนต้องการหาคำตอบ หลังจากนั้นเป็นการวางแผนอย่างเป็นลำดับอย่างชัดเจนเพื่อหาคำตอบที่ต้องการทราบ จนนำไปสู่การปฏิบัติ และสุดท้ายเป็นการนำเสนอผลงานที่ได้

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการสอนแบบโครงการของ Fried-Booth (2002: 9-10) และกรมวิชาการ (2544: 4-9) เนื่องจากเป็นขั้นตอนการสอนที่ละเอียดและเป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษที่เริ่มจากการนำเสนอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการทำโครงการและผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากการนำเสนอผลงาน เป็นการวัดผลโครงการและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องขั้นตอนนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากจะเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลโครงการ ดังจะกล่าวต่อไป

2.6 การวัดและประเมินผลโครงการ

ลัดดา ภูเกียรติ (2552: 374-375) กล่าวว่า การประเมินผลโครงการสามารถทำได้ 3 ระยะ คือ

1. การประเมินระหว่างวางแผนและวิเคราะห์โครงการงาน (Evaluation during planning and appraisal)
2. การประเมินในช่วงระหว่างดำเนินโครงการงาน (On - Going Project Evaluation)
3. การประเมินหลังจากเสร็จสิ้นโครงการงาน (Post - Project Evaluation or Summative Evaluation)

สุริยา จันทร์เนียม (2541: 20-21) ได้รวบรวมวิธีการประเมินผลของการทำโครงการงานตามสภาพจริง ไว้ดังนี้

1. การประเมินด้วยการสังเกต เป็นการประเมินด้วยการสังเกตพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือกับหมู่คณะ ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกและสังเกตกระบวนการทำงานของผู้เรียน (Harris and l McCann. 1994)
2. การประเมินจากผลงาน เป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษจากการวางแผน การสรุปใจความสำคัญ การเขียนรายงาน (Harris and McCann. 1994)
3. การประเมินจากแบบบันทึกความรู้สึก เป็นการประเมินตนเองด้วยการตอบคำถามสั้นๆ เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำงาน ความพึงพอใจในกระบวนการทำงาน และผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. มปป.)
4. การประเมินจากแบบบันทึกการเรียนรู้ เป็นวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนบันทึกสิ่งเรียนรู้ของตนเอง ได้แก่ ด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการทำโครงการงาน (Educators in Connecticut's Pomperaug Regional School District15. 1996)
5. การประเมินจากแบบสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านความรู้สึก ความคิด (สติปัญญา) กระบวนการ ขั้นตอนในการทำงาน วิธีแก้ปัญหา สิ่งที่ได้เรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.มปป.)
6. การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นวิธีการประเมินจากแฟ้มสะสมผลงานที่แสดงถึงกระบวนการทำงาน การพัฒนาผลงาน ความรู้สึกต่อกระบวนการทำงานและผลงาน ความคิดสร้างสรรค์ (สุริยา จันทร์เนียม. 2540)

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544: 8-9) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการงานว่า บุคคลที่ควรมีส่วนในการประเมินโครงการงาน ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนประเมินตนเอง
2. เพื่อนช่วยประเมิน
3. ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา
4. ผู้ปกครอง

5. บุคคลอื่นที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

จากที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับการวัดและการประเมินโครงการสรุปได้ว่า การประเมินการทำโครงการ เป็นการประเมินตามสภาพจริงของการทำงานและผลงานสามารถประเมินได้หลายช่วงของการทำโครงการ และหลายวิธี คือ การสังเกต ผลงาน การสะท้อนความรู้สึก การบันทึกการเรียนรู้ การสัมภาษณ์และเพิ่มสะสมผลงาน รวมทั้งให้ผู้เรียนได้มีโอกาสการประเมินความสามารถของตนเอง สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การประเมินโครงการด้วยการสังเกต เพิ่มสะสมผลงาน และการบันทึกการเรียนรู้

2.7 ประโยชน์ของการสอนแบบโครงการ

Haines (2002: 3-4) กล่าวว่า ประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับจากการทำโครงการมีดังต่อไปนี้

1. ได้สัมผัสจริง โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริง เป็นการบังคับกลายๆ ให้ผู้เรียนต้องใช้และปรับสิ่งที่รู้มาใช้
2. โครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม การเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกและตัดสินใจจะช่วยเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจให้ผู้เรียน
3. โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนผู้มีความรู้ต่างกันได้แสดงออกอย่างเท่าเทียมกันโครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้ทำงานร่วมกันโดยมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน ผู้เรียนซึ่งอ่อนด้านภาษาอาจใช้ความสามารถพิเศษด้านอื่นของตนช่วยให้งานของกลุ่มสำเร็จได้ไม่แพ้ผู้ที่เก่งด้านการอ่านหรือการเขียน เช่น ออกแบบ และวาดภาพประกอบ
4. โครงการช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาในลักษณะบูรณาการ ตามความมุ่งหมายของการสอนแบบ“ปกติ” ภาษาต่างประเทศมักถูกแยกออกเป็นส่วนๆ ได้แก่ โครงสร้าง หน้าที่ คำศัพท์ การออกเสียง และทักษะ แต่ในการทำโครงการ สามารถเอื้ออำนวยให้เกิดบริบทที่เป็นธรรมชาติ ส่วนย่อยที่ถูกแบ่งก็จะบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้งหนึ่งได้ในความรู้สึกของผู้เรียน สิ่งนี้นับเป็นเรื่องจำเป็น ถ้าจะให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนมากพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในโลกภายนอกได้
5. โครงการก่อให้เกิดบริบทซึ่งจะทำให้ความจำเป็นในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วสมดุลกัน โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องในการใช้ภาษา และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เช่น ในการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน
6. โครงการให้ความรู้สึกผ่อนคลายจากความซ้ำซากจำเจ ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ รวมทั้งบรรยากาศในการเรียนรู้ไม่เป็นทางการ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายจากวิธีการเรียนแบบปกติ

สุริยา จันทร์เนียม (2541:19-20) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการนี้ไว้ดังนี้ โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจากความสนใจของตนเอง และพัฒนากระบวนการจัดการตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผลด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุจุดหมายที่วางไว้ และได้ผลงาน นอกจากนี้ โครงการภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำงานตามแผนที่วางไว้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของโครงการภาษาอังกฤษ คือ โครงการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยการปฏิบัติจริง ตลอดจนทักษะการทำงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งผู้เรียนมีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองจากการได้ลงมือทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นด้วยตนเองอีกด้วย

3. โครงการภาษาอังกฤษ

แนวคิดเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยกิจกรรมโครงการ ถูกออกแบบโดยนักการศึกษาหลายท่านและได้เสนอแนวคิดในด้านความหมายและลักษณะของภาษาอังกฤษโครงการนี้ไว้ดังนี้

Papandreou (1993) กล่าวถึง โครงการภาษาอังกฤษว่าเป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจากการกำหนดภาระงาน โดยให้ผู้เรียนทำการตัดสินใจและปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง

Ribe and Vidal (1995) กล่าวว่า โครงการภาษาอังกฤษ (project work) เป็นภาระงานหลัก (macro task) ที่ประกอบด้วย ภาระงานย่อย (micro task) ซึ่งในแต่ละขั้นตอนและลำดับของการจัดภาระงานย่อยดังกล่าว สามารถยืดหยุ่นได้และขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจร่วมกันของผู้สอนและผู้เรียน อย่างไรก็ตามผู้สอนต้องวางแผนเกี่ยวกับขั้นตอน เวลาที่ใช้ผลสำเร็จและกระบวนการไว้ล่วงหน้าก่อน เพียงแต่การลงมือปฏิบัติจริงอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ จากการตกลงร่วมกับผู้เรียน

Fried-Booth (1988: 5) กล่าวว่า โครงการเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเป็นการเรียนที่เป็นสถานการณ์จริงสำหรับผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการทำงาน ในการเรียนแบบโครงการนั้นจะต้องมีการวางแผนอภิปราย และมีการติดตามประเมินผลของโครงการ ซึ่งการประเมินผลสามารถทำได้ในระหว่างการดำเนินโครงการหรือสิ้นสุดโครงการก็ได้ นอกจากนั้นแล้วโครงการยังสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนด้วย

Haines (1989) กล่าวว่า โครงการภาษาอังกฤษ คือ การใช้กิจกรรมทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ซึ่งจะเน้นในเรื่องที่ผู้เรียนสนใจมากกว่าที่จะเน้นเฉพาะเรื่องการทำใบงานทางภาษา

Legutke and Thomas (1991) กล่าวว่า การสอนแบบโครงการเริ่มมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 มาจากแนวคิดของหลักสูตรมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based curriculum) และหลักสูตรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็น

ศูนย์กลาง (Student-centered curriculum) จนมาสู่รูปแบบโครงงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ดำเนินงานตามภาระงานที่หลากหลาย เรียกว่า การปฏิบัติงานก่อน (pre-task) และนำไปสู่ภาระงานเป้าหมาย (target task) ในแต่ละภาระงานย่อยในขั้นการปฏิบัติงานก่อนมีวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละภาระงาน ซึ่งหัวข้อ (Topic) ในการทำกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญอย่างมาก นอกจากนี้โครงงานภาษาอังกฤษยังรวมถึงการใช้ทักษะชีวิต การติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษา การฝึกทักษะทางภาษา รวมทั้งการวางแผนและการปฏิบัติตามกระบวนการที่ได้วางแผนเอาไว้

ขจิต ฝอยทอง (2552) กล่าวว่า โครงงานภาษาอังกฤษ คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนได้ใช้ทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีการพัฒนาทักษะทางด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) การค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆได้ด้วยตนเองจากประสบการณ์จริง ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaborative) การพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง (Listening) การพูด (Speaking) การอ่าน (Reading) และการเขียน (Writing) ภาษาอังกฤษ

อาจสรุปได้ว่า โครงงานภาษาอังกฤษมีแนวคิดมาจากการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติ โดยนำภาษาเป้าหมาย (Target Language) มาใช้ในการปฏิบัติโครงงานชิ้นนั้นๆด้วยความสนใจ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน

3.1 ลักษณะของโครงงานภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของโครงงานภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

Legutke and Thomas (1991) ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของโครงงานภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) โครงงานภาษาอังกฤษเป็นการทำการตกลงร่วมกันของผู้เรียนและผู้สอนในการกำหนดหัวข้อและภาระงานในการทำโครงงาน

2) โครงงานภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตัวเองรวมถึงการเรียนรู้แบบกลุ่ม ซึ่งผู้เรียนจะเรียนรู้โดยการดำเนินตามแผนที่ตนเป็นผู้กำหนดและตั้งเป้าหมายไว้

3) โครงงานภาษาอังกฤษมุ่งเน้นทั้งกระบวนการและผลสำเร็จของโครงงาน

4) โครงงานภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสร้างประสบการณ์และความคิด เชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง

Stoller (2002) กล่าวถึงลักษณะของโครงงานภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1) โครงงานภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนตลอดการทำกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ

2) โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ผู้เรียนสามารถทำงานได้ทั้งงานเดี่ยว งานกลุ่ม และงานที่ทำร่วมกันทั้งห้อง ซึ่งช่วยเสริมทักษะผู้เรียนด้านการแสดงความคิดเห็นและรับฟังผู้อื่น

3) โครงการงานภาษาอังกฤษมุ่งเน้นกระบวนการ (process) ระหว่างการทำกิจกรรมโครงการงาน เพื่อนำไปสู่ผลสำเร็จ (product) ในแต่ละขั้นตอนของการทำโครงการงานภาษาอังกฤษผู้สอนต้องช่วยส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ

4) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยสนับสนุนการใช้ภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จริง โดยมุ่งเน้นการปฏิบัติภาระงานจริง (real life task)

5) โครงการงานภาษาอังกฤษมุ่งเน้นการเรียนรู้ของเนื้อหาและการใช้ภาษามากกว่าความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ โครงการงานภาษาอังกฤษยังให้ความสำคัญกับหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจตามสถานการณ์จริง

กล่าวโดยสรุป โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษจะต้องมีการกำหนดภาระงานหลักหรือภาระงานเป้าหมาย มุ่งเน้นกระบวนการทำงานของผู้เรียนผ่านภาระงานย่อยที่หลากหลาย ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติภาระงานย่อยให้สำเร็จก่อนจนนำไปสู่ความสำเร็จของภาระงานหลัก หัวข้อโครงการงานภาษาอังกฤษที่เลือกเป็นหัวข้อที่ได้ตกลงและเลือกสรรจากผู้เรียนและผู้สอนที่ได้ตกลงร่วมกัน ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์และทักษะภาษาอังกฤษในการปฏิบัติภาระงานตามแผนที่ได้วางไว้เป็นขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนจะได้ฝึกกระบวนการคิด การตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสารในการทำโครงการงานในสถานการณ์จริง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนตลอดการทำโครงการงาน

3.2 ขั้นตอนการสอนโครงการงานภาษาอังกฤษ

Fried-Booth (1988) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโครงการงานภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

1) ขั้นการวางแผนในชั้นเรียน (Classroom planning) ในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนและผู้เรียน จะทำการตกลงร่วมกันในการเลือกหัวข้อและขอบข่ายของการทำโครงการงาน รวมถึงเป้าหมายของภาษา (Target language) ที่จำเป็นจะต้องเรียนรู้ในการทำโครงการงานด้วย

2) ขั้นการดำเนินการ (Carry out the project) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามแผนการทำโครงการงาน โดยใช้ทักษะภาษาอังกฤษ

3) การทบทวนและตรวจสอบ (Reviewing and motoring the work) ผู้เรียน ครูผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียนจะทำการประเมิน และอภิปรายผลเกี่ยวกับการทำโครงการงานร่วมกัน

Stoller (1997) ได้เสนอขั้นตอนการสอนโครงการงานภาษาอังกฤษ ดังนี้

- 1) ขั้นที่ 1 ตกลงเลือกหัวข้อ ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนและผู้เรียนจะทำการตกลงเลือกหัวข้อการทำโครงการร่วมกัน
- 2) ขั้นที่ 2 กำหนดผลสำเร็จ ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันพิจารณาลักษณะของโครงการ วัตถุประสงค์ และความเหมาะสมของโครงการเพื่อกำหนดผลสำเร็จ เช่น ป้ายนิทรรศการ การโต้วาที การนำเสนอหน้าชั้นเรียน และการทำรายงาน เป็นต้น
- 3) ขั้นที่ 3 วางแผนปฏิบัติงาน ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนและผู้เรียนจะทำการวางโครงร่างของการดำเนินโครงการร่วมกัน
- 4) ขั้นที่ 4 ให้ข้อมูลทางภาษา ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะให้ความรู้ทางภาษาแก่ผู้เรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนด้านการใช้ภาษาสำหรับการรวบรวมข้อมูลในการทำโครงการต่อไป เช่น ในกรณีที่การรวบรวมข้อมูลต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนฟังจับใจความจากบทสนทนาและการใช้สำนวนภาษาที่เหมาะสม
- 5) ขั้นที่ 5 รวบรวมข้อมูล ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำการรวบรวมข้อมูลตามแผนการทำโครงการที่ได้วางเอาไว้
- 6) ขั้นที่ 6 ให้ข้อมูลทางภาษา ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะให้ความรู้ทางภาษาแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น กราฟ แผนภูมิ และตาราง
- 7) ขั้นที่ 7 จัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เรียนทำการจัดเรียงและวิเคราะห์ข้อมูล
- 8) ขั้นที่ 8 ให้ข้อมูลทางภาษา ครูผู้สอนให้ความรู้ทางภาษาแก่ผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสำหรับการนำเสนอ
- 9) ขั้นที่ 9 นำเสนอผลงาน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำการนำเสนอผลงานของตน ตามที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการทำโครงการ ข้อที่ 2
- 10) ขั้นที่ 10 ประเมินโครงการ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำการประเมินผลการทำโครงการในแต่ละชั้น โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ

Carmona (1991) แบ่งขั้นตอนการสอนโครงการภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) ขั้นที่ 1 การปฏิบัติงานในห้องเรียน (Working plan inside classroom) ผู้เรียนและครูผู้สอนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบ ลักษณะของโครงการรูปแบบต่างๆ และทำการตกลงเลือกหัวข้อการทำโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์ และความรู้ทางภาษาที่ต้องการมีความจำเป็นและสอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ของโครงการ
- 2) ขั้นที่ 2 การปฏิบัติงานนอกห้องเรียน (Working plan outside classroom) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล เตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียง ตีความ ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล

3) ขั้นที่ 3 การตรวจสอบโครงการงาน (Checking project work) ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะทำการตรวจสอบการดำเนินงานทุกขั้นตอน เช่น การตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้เรียน จากแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถสรุปขั้นตอนการสอนโครงการงานภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1) การวางแผนในชั้นเรียน คือ การเลือกและการกำหนดหัวข้อโครงการงานร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน รวมถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการงานและแผนการทำโครงการงาน 2) การศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลนอกห้องเรียน ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ได้เรียนในห้องเรียนมาใช้ในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน และ 3) การประเมินผลโครงการงาน ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนและผู้เรียนจะร่วมกันตรวจสอบการทำโครงการงาน และประเมินผลสำเร็จของโครงการงาน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการสอนแบบโครงการงานภาษาอังกฤษของ Fried-Booth (1987:9-10) และขั้นตอนการสอนแบบโครงการงานของกรมวิชาการที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น (2544:4-9) เนื่องจากเป็นขั้นตอนการสอนที่ละเอียดและเป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษที่เริ่มจากการนำเสนอ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการทำโครงการงาน และผู้เรียนได้ประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากการนำเสนอผลงาน เป็นการวัดผลโครงการงานและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการงาน ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ขั้นตอนนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการงาน เนื่องจากจะเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลโครงการงาน ดังจะกล่าวต่อไป

3.3 ประโยชน์ของโครงการงานภาษาอังกฤษ

โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน นอกจากนี้โครงการงานภาษาอังกฤษยังมีประโยชน์ต่อผู้เรียนด้านการเรียนรู้สังคม พัฒนาทักษะการคิดและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการงานภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

Fried-Booth (1988) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการงานภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

- 1) โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้
- 2) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้จากการศึกษาค้นคว้า การปฏิบัติตามภาระงานเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จของกิจกรรมโครงการงาน

3) โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น เนื่องจากผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อกิจกรรมโครงการที่ตนเองสนใจและวางแผนการทำโครงการด้วยตนเอง

Carmona (1991) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการงานภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1) โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2) โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนให้สนใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

3) โครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนผู้สอน

Haines (2002) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการงานภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้

1) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้ประยุกต์การใช้ภาษาอังกฤษกับสถานการณ์จริง

2) โครงการงานภาษาอังกฤษส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในผลงาน จนเกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จ

3) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษตามสภาพจริง ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในทักษะสัมพันธ์

4) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้องอย่างมีความสำคัญเท่ากัน กล่าวคือ ในการทำโครงการงานภาษาอังกฤษด้านการเขียนและการทำรายงานจะมุ่งเน้นที่ความถูกต้องของเนื้อหา แต่สำหรับการทำโครงการประเภทการพูดและการอภิปรายกลุ่มจะเน้นที่ความคล่องแคล่ว แต่สำหรับการนำเสนอเน้นให้ใช้ความคล่องแคล่วมีความสำคัญเท่ากับความถูกต้องของเนื้อหา

Krauss and Boss (2013) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการงาน ดังนี้

1) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระสำคัญหรือแก่นของสาระความรู้ในเรื่องที่กำลังศึกษาค้นคว้า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะการวางแผน การดำเนินงาน โดยการค้นคว้าและการสำรวจโดยการตั้งคำถามปลายเปิดเพื่อสร้างความหมายและวิธีการดำเนินงานอย่างมีเป้าหมาย

2) โครงการงานภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ และค้นคว้าร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะสังคมของผู้เรียนด้วย

3) โครงการงานภาษาอังกฤษส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในโลกความจริงได้ ไม่ใช่เฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลองในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังสามารถนำภาษาอังกฤษที่ได้ศึกษาไปใช้ในการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมในระหว่างการทำงานกิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่า ประโยชน์สำคัญของโครงการงานภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียนได้ นอกจากนี้โครงการงานภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่มีประโยชน์ในด้านการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะด้านสังคมของผู้เรียน กิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถของผู้เรียนในการค้นหาคำตอบที่ผู้เรียนสงสัย เกิดแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการศึกษา ค้นคว้า และนำเสนอผลงานผ่านหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจ

4. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดตัวชี้วัดและสาระแกนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกลุ่มสาระต่างประเทศในรายวิชาภาษาอังกฤษว่าเป็นรายวิชาที่โรงเรียนต้องจัดให้กับผู้เรียนทุกระดับชั้น เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารและการเรียนรู้โดยกำหนดกรอบสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็น
พื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ซึ่งการกำหนดตัวชี้วัดและสาระแกนกลางตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 นั้นนักเรียนที่จะสำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องผ่านตัวชี้วัดต่างๆ
ดังนี้

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน
อธิบายและเขียนประโยคและเขียนข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงในรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน
รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน
จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่อง
ที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนตอบโต้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์
สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
เลือกใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและ
ให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง
อย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และ แสดงความ
คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยาย
ความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และ ข่าว/
เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและ
ประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง
กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
กิจกรรม ประสบการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะสมกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและ
สถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความ
เชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรม
ทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึกรูป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600 - 3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยชน์สมและประโยชน์ข้ออื่นสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากการศึกษา พบว่า การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษต้องคำนึงถึงตัวชี้วัด โดยเฉพาะสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเป็นเป้าหมายหลักของการเรียนภาษา โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นที่มาตรฐาน ต 1.2 ม.4-6/1 ที่กำหนดให้ผู้เรียนสามารถสนทนาข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ข่าว เหตุการณ์ประเด็น เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร และเพื่อการสอบวัดระดับต่างๆต่อไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการศึกษาออกเป็น 2 หัวข้อสำคัญ คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 งานวิจัยในประเทศ

ลัดดาวลัย อารัมพร (2547) ได้ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน กลุ่มทดลองได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และกลุ่มควบคุมได้รับการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีศณีย์ ไลอยประดิษฐ์วงศ์ (2548) ได้ทำการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง จำนวน 37 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากก่อนได้รับการฝึกใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เกศสุดา ปงลังกา (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 20 คน ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

สุนีตา โฆจิตชัยวัฒน์ (2556) ศึกษาหัวข้อเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมทักษะสังคมของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูด 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ15201 (อังกฤษเพิ่มเติม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ 3) ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติทักษะฟังและพูดของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบประเมินการฟัง 6) แบบประเมินการพูด 7) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ (E1,E2) 90.27/94.95 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.94 คิดเป็นร้อยละ 94.90 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33 และ 3) ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ศิรินันท์ เอื้อนโรสงค์ (2560) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (sample random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้าง

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษา พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี

ณัฐนันท์ แยมฉาย (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 35 คนที่กำลังศึกษาวิชา การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดยได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ 3) เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สถิติที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานอยู่ในระดับมากที่สุด

5.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

Luchini (2004) ได้ศึกษากรณีศึกษา โปรแกรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้วิธีการปฏิบัติที่เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชาวจีนในยุคที่จีนกำลังรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 268 คน จากสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ยกเว้นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเองเป็นผู้สนับสนุนและประเมินผลโปรแกรมการสอนพูดภาษาอังกฤษ รวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์และตีความกิจกรรมการสอนที่เน้นการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วโดยการทำงานเป็นกลุ่ม ในบรรยากาศการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้เวลาในการ

ทดลองสอนโปรแกรม 4 เดือน สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง 20 นาที ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมนี้ส่งเสริมทักษะการพูดของนักศึกษา รวมทั้งการทำงานร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามจะต้องมีการปรับสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

Bosuwon and Woodrow (2009) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความวิตกกังวลและการพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ความวิตกกังวลในภาษาที่สองมีผลต่อการพูดของผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง งานวิจัยนี้ยังอธิบายโครงการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดของความวิตกกังวลในการพูดภาษาที่สอง ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและประสิทธิภาพของภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 275 (N = 275) คนที่กำลังศึกษาภาษาอังกฤษชั้นสูง (EAP) หลักสูตร EAP แบบเข้มข้นในประเทศออสเตรเลีย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือ ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาที่สอง (SLSAS) และรายงานสาเหตุของความวิตกกังวลจากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า ที่มาของความวิตกกังวลที่บ่งชี้มากที่สุดคือการโต้ตอบกับเจ้าของภาษา รองลงมาคือ สิ่งรบกวนระหว่างการสื่อสาร และการขาดทักษะของผู้เรียนเองตามลำดับหลักฐาน และจากการศึกษาว่ายังพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษจากวัฒนธรรมขงจื้อ (CHCs), ประเทศจีน, ประเทศเกาหลีและประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้เรียนภาษาอังกฤษที่มีความกังวลมากกว่ากลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ

Hendriani and Amalia (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับการพูดภาษาอังกฤษที่วิทยาลัย การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาและ 2) การหาประสิทธิภาพของรูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ทั้งสิ้น 6 ขั้นตอน ตามหลักการของ Borg และ Gall เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถาม 2) บทสัมภาษณ์ และ 3) เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบที่เหมาะสมของกลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้นักศึกษาเอาชนะด้านจิตวิทยา สังคม ปัญหาด้านการจัดการและภาษาศาสตร์ทั้งก่อนการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างการพูดภาษาอังกฤษและหลังการพูดภาษาอังกฤษและ (2) รูปแบบกลยุทธ์การเรียนรู้ที่พัฒนาแล้วพบว่ามีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับสูง

Sofyan A. Gani, Dian Fajrina and Rizaldy Hanifa (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับสูงและนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับต่ำ 2) ศึกษาความแตกต่างระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใช้ ที่มาของงานวิจัยนี้คือ ความสามารถของนักเรียนหลายคนในการพูด

ภาษาอังกฤษนั้นยังถือว่าไม่น่าพอใจในบันดาอาเจาะห์ โดยมีสมมติฐานงานวิจัยคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาทักษะการพูดคือกลยุทธ์การเรียนรู้ที่ผู้เรียนใช้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยภาคสนาม เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 1) เอกสารแบบสอบถามและ 2) บทสัมภาษณ์ ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง เนื่องจาก นักเรียนมีความสมดุลในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ทุกรูปแบบ (ความจำ, ความรู้ความเข้าใจ, การชดเชย, อภิปัญญา, อารมณ์และสังคม) ซึ่งนักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับต่ำนั้นไม่มีความสมดุลในการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ดังที่กล่าวมาแล้ว และ 2) นักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับสูงมีสติและสมาธิในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนที่มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับต่ำ จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนควรได้รับการฝึกอบรมให้มีความตระหนักในกลยุทธ์การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองมากขึ้น ควรใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสม กำหนดวัตถุประสงค์ และมีสติในการเรียนรู้เพื่อความความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

LEONG and Ahmadi (2017) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้พูด และได้กล่าวว่า การพูดเป็นหนึ่งในทักษะที่สำคัญที่สุดที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาที่ยากที่สุด แต่ผู้เรียนภาษาหลายคนมักประสบปัญหาในการใช้ภาษาต่างอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะหยุดพูดเพราะต้องเผชิญกับอุปสรรคทางจิตวิทยาหรือไม่สามารถหาคำและสำนวนที่เหมาะสมได้ ปัจจุบันความทันสมัยของสื่อและการสื่อสารมวลชนต้องการผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษที่ดี การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษา ในงานวิจัยฉบับนี้ได้รวบรวมเนื้อหาของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ ลักษณะของการพูดภาษาอังกฤษ ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษและปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการให้ความสนใจเป็นอย่างมาก การศึกษาครั้งนี้มีประโยชน์สำหรับครูและนักวิจัยในการพิจารณาความต้องการด้านการพูดของผู้เรียนภาษาในบริบทการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษข้างต้น สรุปได้ว่า หัวข้อการพูดและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงในห้องเรียนและนอกห้องเรียนส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดี ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงตามหัวข้อที่ตนเองสนใจโดยทำการสำรวจหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงการ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ผู้วิจัยได้แบ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

5.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษาผลของการสอนแบบโครงการในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษนั้นได้มีผู้ทำการศึกษาไว้หลายระดับ ดังนี้

รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การสอนแบบโครงการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 34 คน ผลการศึกษา พบว่า เมื่อใช้กิจกรรมโครงการมาประกอบการพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแล้ว นักเรียนมีพัฒนาการทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

สมพิศ พูลเจริญ (2547) ศึกษา การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้โครงการ พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางด้านการเขียนสูงขึ้น และมีความพึงพอใจต่อการทำโครงการในระดับดี

ชนิษฐา นาคน้อย (2550: 50-54) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อดิگانต์ ทองมาก (2552) ได้ทำการศึกษา เรื่องผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการสอนแบบโครงการ 2) แบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 4) แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 5) แบบประเมินทักษะการคิดแบบแผนการทดลองเป็นแบบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest- Posttest Design) โดยทักษะการพูดประเมินจากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ก่อนและหลังการทดลองแบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้หลังเสร็จสิ้นโครงการที่ 1 โครงการที่ 2 และโครงการที่ 3 และแบบประเมินทักษะ

การคิดใช้ระหว่างการทำโครงการทุกโครงการ ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 45 ชั่วโมง ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินคุณภาพโครงการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบประเมินตนเองด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบประเมินทักษะการคิด และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Dependent Samples ผลการศึกษาพบว่าความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ ก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโครงการช่วยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ปิญาดา ฤกษ์อนันต์ (2554) ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงการที่มีต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 49 คน ซึ่งได้มาจากห้องเรียนที่ผู้วิจัยรับผิดชอบในการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ 2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ และ 4) แบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t- test) ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้แบบโครงการสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) การจัดการเรียนรู้แบบโครงการมีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการอยู่ในระดับสูง

ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐมเพื่อพัฒนาทักษะ

ทางการอ่าน-เขียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม มีค่าเท่ากับ 81.22/77.17 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2) ความสามารถทางการอ่าน-เขียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ

3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม

5.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Thorp (1997) ทำการวิจัยโดยใช้โครงการเป็นการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนมหาวิทยาลัยปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีผลการเรียนด้านการศึกษาและเรียนรู้สูงขึ้น แต่จากการวิจัยยังพบว่า มีสิ่งที่ควรคำนึงถึงคือการวิเคราะห์เรื่องความต้องการด้านภาษาของนักเรียน ทั้งการกำหนดหัวข้อและการหาข้อมูล แต่โดยภาพรวมการเรียนการสอนโดยใช้โครงการประสบความสำเร็จ นักเรียนได้ตัดสินใจในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยครูลดบทบาทลงเป็นเพียงผู้ช่วยเหลือนักเรียนเท่านั้น

Thomas (2000) ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการทางโครงการ ในระหว่างปี 1990-2000 นั้น พบว่า การจัดการสอนโดยใช้โครงการช่วยเพิ่มทักษะการคิดของนักเรียนและเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาสังเกตได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นชัดเจนหลังจากการผ่านกระบวนการเรียนรู้โดยใช้โครงการ

Fragoulis and Tsiplakides (2009) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเรียนรู้ด้วยโครงการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถม ประเทศกรีซ: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อายุ 11-12 ปี ที่อาศัยในหมู่บ้านในจังหวัด Achaia ประเทศกรีซ และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ ใช้วิธีการสอนที่ทันสมัย จำนวน 2 คน รวมระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 6 เดือน (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ทักษะการจดจำคำศัพท์และความสามารถในการสื่อสาร และ 2) เพื่อให้นักเรียนรู้จักการสังเกตและการทำวิจัย ผลการวิจัย พบว่า

1) ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการพัฒนา มีความสามารถด้านวาจากรรม

หรือการเชื่อมต่อประโยคเพื่อสร้างความสามารถเชิงกลยุทธ์และมีความหมาย และ 2) ทักษะทางสังคม และทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนดีขึ้นอย่างมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆที่ได้ศึกษามา

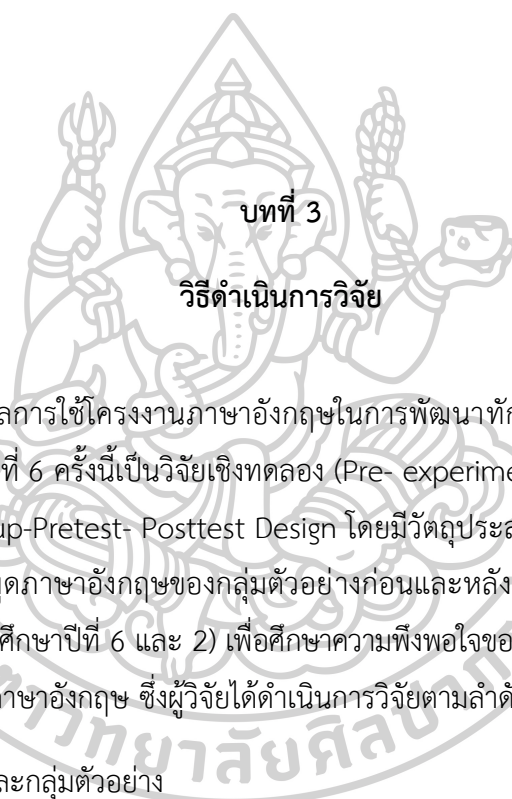
Abubakar (2015) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นปีที่ 2 ผ่านการเรียนรู้ด้วยโครงงานตามโครงการ (PBL) ที่ MTSN MODEL MAKASSAR กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นปีที่ 2 รุ่น MTsN Makassar ปีการศึกษา 2557-2558 จำนวน 37 คน การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนผ่านวิธีการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (PBL) 2) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมโครงงาน (PBL) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียน ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบ Classroom Action Research (CAR) โดยผู้วิจัยดำเนินการ 2 รอบ แต่ละรอบประกอบด้วยการประชุม 3 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสังเกต จุดประสงค์ของการสังเกตนี้คือเพื่อทราบกิจกรรมของนักเรียนในระหว่างกระบวนการสอนและการเรียนรู้และเพื่อทราบความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียน 2) แบบทดสอบการพูดเพื่อวัดการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน และ 3) แบบสอบถาม เพื่อทราบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยโครงงาน (PBL)

Tarnopolsky (2016) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน การฟังและการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน ESP ด้วยโครงงานทางระบบอินเทอร์เน็ต งานวิจัยนี้ได้กล่าวถึง การสอนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษระดับมืออาชีพให้กับนักศึกษา ESP ในระดับมหาวิทยาลัยบนพื้นฐานความช่วยเหลือทางอินเทอร์เน็ต วัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ 1) เพื่อหาข้อดีของการรวมวิธีการสอนขั้นสูงเช่นการทำงานโครงงานของผู้เรียนในภาษาเป้าหมายด้วยการค้นหาทางอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ 2) สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาขณะทำโครงการและการค้นหาทางอินเทอร์เน็ต และ 3) พัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมากหลังเรียนด้วยการทำโครงงานทางระบบอินเทอร์เน็ต

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน ผู้วิจัยพบว่า การทำโครงงานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิด การวางแผน และมีความรับผิดชอบมากขึ้น นอกจากนี้ การทำโครงงานเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการกำหนดหัวข้อตามความสนใจ ได้รู้จักการประเมินตนเองและผู้อื่น แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนด้วยโครงงาน ผู้วิจัยพบว่า การทำโครงงานในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมายังไม่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจมากนัก ส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหรือให้ความสนใจต่อการทำโครงงานภาษาอังกฤษของผู้เรียนเท่าที่ควร ตลอดจนยังไม่มี การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดทางเดียวในรูปแบบของการพูดบรรยายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำวิจัยเกี่ยวกับการใช้โครงงานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษในรูปแบบของการพูดบรรยาย และเลือกการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงาน ภาษาอังกฤษในหัวข้อที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี มีความกระตือรือร้นในการเรียน เกิดแรงจูงใจในการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการทำโครงงานภาษาอังกฤษโดยศึกษาค้นคว้าในหัวข้อตามความถนัดและความสนใจของตนเองอย่างแท้จริง และสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับดีได้

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One-Group-Pretest- Posttest Design โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้โครงงานภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ
3. การศึกษานำร่อง
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (อ33102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 225 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง มีดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sample Unit) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 25 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 8 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ดังนี้

1. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนทำกิจกรรมโครงการงานภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คาบ รวมระยะเวลา 2 ชั่วโมง (1 คาบเรียน คือ 2 ชั่วโมง)

2. ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 1 คาบ (คาบเรียนเป็นคาบคู่ คือ 2 คาบติดกัน) รวมเป็น 3 คาบ รวมระยะเวลา 6 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อ Describing People เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการ ถาม-ตอบ และการบรรยายรูปลักษณะและบุคลิกภาพของบุคคล (Describing a person's appearance and personality) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อ Clothing เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการ ถาม-ตอบ และการบรรยาย ในหัวข้อ ประเภท รูปแบบ ลักษณะของเสื้อผ้า และเครื่องประดับต่างๆ (Asking for and describing clothes and accessories) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อ Fashion Styles เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยายประเภทแฟชั่นเสื้อผ้า และการแต่งกายในแฟชั่น

ประเภทต่างๆ (Asking for and describing fashion styles) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

3. ค้นคว้านอกห้องเรียน 2 คาบ รวมระยะเวลา 4 ชั่วโมง

4. นำเสนอและประเมินผลกิจกรรมการทำโครงการประเภทการแสดง (Performance and Organizational Projects) ตามแนวคิดของ Haines (2002: 1) จำนวน 1 โครงการ ใช้เวลา 1 คาบ รวมระยะเวลา 2 ชั่วโมง

- การประเมินโครงการ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) การประเมินตนเองในการปฏิบัติโครงการการจัดแสดง Fashion Show 2) การประเมินเพื่อนขณะจัดแสดง Fashion Show โดยการประเมินทั้ง 2 ส่วนนี้ ใช้เวลาในคาบเรียนเดียวกันกับคาบนำเสนอโครงการ คือ ใช้เวลาในคาบเรียน 1 คาบเรียน คิดเป็น 2 ชั่วโมง

5. ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้โครงการภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คาบ รวมระยะเวลา 2 ชั่วโมง

2. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 แผน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้อที่ ต1.2 ม.4-6/1 สนทนาได้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ประเด็น เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมสื่อสารต่อเนื่อง ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ33102 สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อ Describing People

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อ Clothing

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ในหัวข้อ Fashion Styles

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการสอบจะใช้กรรมการทั้งสิ้น 4 คน แบบทดสอบที่ผู้วิจัยเลือกใช้เป็นวิธีการสอบพูดทางตรง โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภาพ นายแบบ นางแบบที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบาย หรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว โดยกรรมการจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที และมีเวลาพูด 3 นาที หลังจากที่ได้สุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมา

3. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบรูบรีค (rubric) ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้บูรณาการจากแนวคิดของ Harris และ สมดี ศรีแก้ว การประเมินแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1. ด้านการออกเสียง 2. ด้านคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 3. ด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ 4. ด้านเนื้อหา และ 5. ด้านความเป็นธรรมชาติ โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง ปรับปรุง 2) ระดับที่ 2 หมายถึง พอใช้ 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ดี และ 4) ระดับที่ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ซึ่งใช้เป็นแบบประเมินความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ โดยใช้คะแนนจากการตอบแบบวัดระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านสื่อการเรียนการสอน 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4. ด้านครูผู้สอน 5. ด้านบรรยากาศ โดยรูปแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด จนถึงระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในงานวิจัย เรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 แผน รวม 3 คาบเรียน จำนวน 6 ชั่วโมง โดยมีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาความเชื่อมโยงของมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้น ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Describing People 2) Clothing และ 3) Fashion Styles

1.2 ศึกษาเอกสาร แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยการใช้กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาเอกสาร แนวคิด เกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการสร้างแผนการสอน

1.4 กำหนดเนื้อหาและเรื่องที่จะพัฒนาทักษะในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆที่ใช้ในชีวิตจริง ดังนี้

1.4.1 หัวข้อ Describing People เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการ ถาม-ตอบ และการบรรยายรูป ลักษณะ และ บุคลิกภาพ ของบุคคล

(Describing a person's appearance and personality) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

1.4.2 หัวข้อ Clothing เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยาย ในหัวข้อ ประเภท รูปแบบ ลักษณะของเสื้อผ้า และเครื่องประดับต่างๆ (Asking for and describing clothes and accessories) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

1.4.3 หัวข้อ Fashion Styles เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยายประเภทแฟชั่นเสื้อผ้า และการแต่งกายในแฟชั่นประเภทต่างๆ (Asking for and describing fashion styles) จำนวน 1 คาบเรียน (ใช้ 1 แผนการสอน เวลา 2 ชั่วโมง)

1.5 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชั้นกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน 2) ชี้นำเสนอเนื้อหา 3) ชั้นฝึกปฏิบัติ และ 4) ชั้นผลิตภาษา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของจุดประสงค์การเรียนรู้และรูปแบบกิจกรรมของแผนการจัดการเรียนรู้

1.7 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่า IOC = 0.97, แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่า IOC = 1 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่า IOC = 1 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67- 1.00 (ดังภาคผนวก ข: 99-101)

1.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่อง ดังนี้

1.8.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ในหัวข้อ Describing People ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่าควรเพิ่มตัวอย่างลักษณะและบุคลิกภาพของบุคคลให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากบทเรียนไปใช้นอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.8.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ในหัวข้อ Clothing ผู้วิจัยได้ปรับปรุงในเรื่องภาพตัวอย่างประกอบบทเรียน และการใช้สื่อของจริงให้มีความหลากหลาย และตรงกับความสนใจของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

1.8.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ในหัวข้อ Fashion Styles ผู้วิจัยได้ปรับปรุงในเรื่องการนำเสนอรูปแบบแฟชั่นเสื้อผ้าที่หลากหลายให้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เสนอแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องแฟชั่นที่ผู้เรียนสนใจ

1.9 นำข้อบกพร่องที่พบในชั้นศึกษานำร่อง คือ เนื้อหาและระยะเวลาที่ใช้ในการสอนมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน (pretest- posttest) ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการสร้างข้อสอบและแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ เว็บไซต์และหนังสือต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล

2.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เนื้อหาสาระการเรียนรู้ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากคู่มือครูหลักสูตรภาษาต่างประเทศของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบทดสอบ

2.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน (pretest-posttest) เป็นวิธีการสอบพูดทางตรง แบบทดสอบเป็นคำถาม 1 คำถาม โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภานายแบบ นางแบบที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบาย หรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว โดยกรรมการจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากที่ได้สุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมาแล้ว โดยแต่ละคนจะมีเวลาพูดสอบคนละ 3 นาที

2.4 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบ โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective: IOC) พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67- 1.00 (ดังภาคผนวก ข: 102)

2.5 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ที่สอบการพูดตามสถานการณ์ต่างๆมาแล้วในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน

2.7 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

จากขั้นตอนต่าง ๆ ของการสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สรุปเป็น
 แผนภูมิที่ 2 ดังนี้
**แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วย
 กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ**

ศึกษาดำรงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง
 เครื่องมือวัดและประเมินผล

ศึกษาหลักสูตรและเอกสารเพื่อกำหนด
 คำศัพท์ สำนวน และสถานการณ์ที่ใช้ในการทดสอบในหัวข้อแพชชั่นเสื้อผ้า

วิเคราะห์สาระและจุดประสงค์เพื่อกำหนด
 คำศัพท์ สำนวน และสถานการณ์ที่ใช้ในการทดสอบในหัวข้อแพชชั่นเสื้อผ้า

สร้างแบบทดสอบวัดทักษะพูดภาษาอังกฤษ
 ในหัวข้อแพชชั่นเสื้อผ้า

นำแบบทดสอบที่สร้างไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
 เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้อง (IOC)

นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
ของผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบทดสอบไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจริง
จำนวน 25 คน

นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการ
พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษ

3. แบบ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและสร้าง
เกณฑ์การประเมินแล้วใน บทที่ 2 ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Grading Criteria for English Speaking Test

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
1	Pronunciation (การออกเสียง)	- Most utterances contain errors. (คำพูดส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาด) - Many utterances are incomprehensible. (คำพูดจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจได้)	- Pronunciation is okay; No effort towards a native accent. (การออกเสียงพอใช้ แต่ยังไม่มีความพยายามในการเน้นสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา) - Many errors that interfere	- Pronunciation is good and not interferes with communication. (การออกเสียงดีและไม่รบกวนการสื่อสาร) Comprehensible, generally correct. (สามารถเข้าใจได้ถูกต้องโดยทั่วไป)	-Pronunciation is very clear and easy to understand. (การออกเสียงมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย) - Phonetically correct. (ออกเสียงถูกต้องตาม

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
			with comprehensibility. (การออกเสียงมีข้อผิดพลาดมากมายซึ่งรบกวนต่อความเข้าใจ)	- Occasional errors. (มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย)	หลัก (สัทศาสตร์) - Almost error free. (เกือบไม่มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง) - Genuine effort to sound like native speaker. (พยายามออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา)
2	Fluency (ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา)	- Does not complete utterances. (พูดไม่สมบูรณ์) - Speech is very slow, stumbling, nervous, and	- Speech is slow and often hesitant and irregular. (พูดช้า มักลังเล และแสดงอาการผิดปกติ) - Sentences	Speech is mostly smooth but with some hesitation and unevenness caused primarily by	Speech is effortless and smooth with speed that comes

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
		<p>uncertain with response, except for short or memorized expressions. (พูดซ้ำมาก พูดสะดุด ประหม่า และไม่มั่นใจในการตอบสนอง ยกเว้นเป็นการแสดงออกหรือจดจำสั้น ๆ)</p> <p>-Difficult for a listener to understand. (เป็นการยากที่ผู้ฟังจะเข้าใจ)</p>	<p>may be left uncompleted, but the student is able to continue. (ประโยคอาจไม่สมบูรณ์ แต่นักเรียนสามารถดำเนินการต่อได้)</p>	<p>rephrasing and groping for words. (การพูดส่วนใหญ่ราบรื่นแต่ยังลังเลและมีความไม่สม่ำเสมอที่เกิดจากการใช้ถ้อยคำใหม่)</p>	<p>close to that of a native speaker. (พูดได้คล่องแคล่ว ง่ายตายและราบรื่นด้วยความเร็วที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา)</p>
3	Grammar and Vocabulary (การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์)	Generally poor grammar and vocabulary usage with a high frequency of errors but	Accurate grammar and vocabulary usage about half the time with a few major errors. (การใช้ไวยากรณ์	Accurate grammar and vocabulary usage most of the time with occasional errors. (การใช้ไวยากรณ์	Exceptional use of grammar and vocabulary throughout with minimal or no errors.

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
		they do not affect coherence. (โดยทั่วไปการใช้ ไวยากรณ์และ คำศัพท์ที่ไม่ดีซึ่ง มีข้อผิดพลาด บ่อยครั้งมาก แต่ ไม่มีผลต่อการ เชื่อมโยงกัน)	และคำศัพท์ที่ แม่นยำประมาณ ครึ่งหนึ่ง ข้อผิดพลาด เล็กน้อย)	และคำศัพท์ที่ แม่นยำเกือบ ตลอดเวลาโดยมี ข้อผิดพลาดเป็น ครั้งคราว)	(การใช้ ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ที่ยอดเยี่ยม โดยไม่มี ข้อผิดพลาด หรือมีน้อย ที่สุดหรือไม่ มีเลย)
4	Content (เนื้อหา)	Content is related to the prompt but it lacks clarity and relevance most of the time. (เนื้อหาเกี่ยวข้องกับ หัวข้อที่กำหนด แต่ขาด ความชัดเจนและ ใช้เวลาเยอะ)	Content is relevant about half the time but the ideas are not well organized. (เนื้อหา มีความเกี่ยวข้องกับ หัวข้อที่กำหนด ครึ่งหนึ่ง แต่ ยังจัดระบบความคิด ไม่ค่อยดี)	Content is relevant and cohesive most of the time but it lacks consistent focus with occasional digressions. (เนื้อหา มีความเกี่ยวข้องกับ หัวข้อที่กำหนด แต่ยังคงขาดความ สม่ำเสมอ)	Content is coherent, relevant and well-organized with consistent focus on the prompt. (เนื้อหา มีความเกี่ยวข้องกับ หัวข้อที่กำหนด และ

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
				และพูดนอก ประเด็น เป็นครั้งคราว)	จัดระบบ ความคิด อย่างดี ด้วยความ สอดคล้อง อย่าง รวดเร็ว)
5	Naturalness (ความเป็น ธรรมชาติ)	Lack of naturalness. (ไม่เป็น ธรรมชาติ)	Naturalness is fair. (ความเป็น ธรรมชาติอยู่ใน ระดับพอใช้)	Naturalness is good. (ความเป็น ธรรมชาติอยู่ใน ระดับดี)	Naturalness is excellent. (ความเป็น ธรรมชาติอยู่ ในระดับ ใกล้เคียง เจ้าของ ภาษา)

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16-20	ดีมาก
11-15	ดี
6-10	ปานกลาง
1-5	ปรับปรุง

3.1 ผู้วิจัยนำเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นไปปรึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมและรูปแบบของภาษา

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00 (ดังภาคผนวก ข: 102)

3.3 ปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ในชั้นศึกษานำร่องต่อไป

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการสร้างการวัดระดับความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยโครงการภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับใด (กาญจนา วัฒนาฯ 2548: 180)

4.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ เป็นการประเมินแบบแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านสื่อการเรียนการสอน 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4) ด้านครูผู้สอน และ 5) ด้านบรรยากาศ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2) ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง 4) ระดับที่ 4 หมายถึง มาก และ 5) ระดับที่ 5 หมายถึง มากที่สุด

4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและรูปแบบภาษาที่ใช้ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67- 1.00 (ดังภาคผนวก ข: 103)

4.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน เพื่อนำผลความพึงพอใจของนักเรียนมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach 1974: 16)

3. การศึกษานำร่อง

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องของเครื่องมือแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป โดยมีกรทดลอง 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One-to-one tryout)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกผู้เรียนที่มีผลการเรียนระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยวิธีการสอบพูดทางตรง แบบทดสอบเป็นคำถาม 1 คำถาม โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภาพนายแบบ นางแบบที่ แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบาย หรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือก ดังกล่าว ผู้วิจัยเป็นกรรมการการสอบให้คะแนน โดยจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากทีสุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมาแล้ว หลังจากสอบก่อนเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน ระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนทั้งสามคนจะร่วมกันวางแผนการทำโครงการ Fashion Show เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้เรียนทั้งสามคนได้ทำกิจกรรมโครงการการจัดแสดง Fashion Show ร่วมกันเป็นกลุ่ม และ ประเมินผลการทำกิจกรรมโครงการของกลุ่ม ลำดับต่อไปผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นตอนเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึง นำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมาเปรียบเทียบกัน มีรายละเอียด ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D) ใน การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	5.00	11.00	6.00
2	7.00	14.00	7.00
3	12.00	19.00	7.00
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย	8.00	14.70	6.70

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ในการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กับ กลุ่มทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 12 คะแนน และ คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 5 คะแนน และคะแนนหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีคะแนน สูงสุดเท่ากับ 19 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 11 คะแนน จากการเปรียบเทียบผลต่างของ

คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าผลต่างสูงสุดเท่ากับ 7 และค่าผลต่างต่ำสุดเท่ากับ 6 คะแนน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ เกิดความรู้สึกกลัวในการคิด การวางแผนการทำโครงการ ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อบกพร่องนี้ โดยการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้รู้สึกผ่อนคลาย นอกจากนี้ยังช่วยหาแหล่งเรียนรู้และตัวอย่างการทำโครงการเพิ่มเติมให้ผู้เรียนมีแนวทาง มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำโครงการเพิ่มมากขึ้น

2) ทดลองในขั้นตอนการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจในประโยคคำถามในแบบทดสอบทำให้ คณะกรรมการสอบต้องอธิบายเพิ่มเติม ส่งผลให้เวลาที่ใช้ในการทดสอบล่วงเลย ใช้เวลานานมากเกินไป ดังนั้น ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อบกพร่องนี้โดยการปรับคำถามในแบบทดสอบให้เข้าใจง่าย ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small group tryout)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน โดยจับสลากจากผู้เรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มละ 3 คน แบบคละความสามารถกัน แล้วดำเนินการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยวิธีการสอบพูดทางตรง แบบทดสอบเป็นคำถาม 1 คำถาม โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภานายแบบ นางแบบที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบาย หรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว ผู้วิจัยเป็นกรรมการการสอบให้คะแนน โดยจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากสุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมาแล้วหลังจากสอบก่อนเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน ระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนทั้ง 9 คน จะแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยผู้เรียนระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ร่วมกัน เพื่อร่วมกันวางแผนการทำโครงการ Fashion Show เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มได้ทำกิจกรรมโครงการการจัดแสดง Fashion Show ร่วมกันเป็นกลุ่ม และประเมินผลการทำกิจกรรมโครงการของกลุ่ม ลำดับต่อไปผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นตอนเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึงนำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมาเปรียบเทียบกัน มีรายละเอียด ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการ
ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D) ใน
การทดลองแบบกลุ่มเล็ก

ผู้เรียนคนที่	คะแนน (20)		ผลต่าง
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	6.00	13.00	7.00
2	9.00	15.00	6.00
3	12.00	19.00	7.00
4	6.00	12.00	6.00
5	11.00	16.00	5.00
6	13.00	19.00	6.00
7	8.00	12.00	4.00
8	13.00	19.00	6.00
9	10.00	16.00	6.00
ผลรวมของคะแนนเฉลี่ย	9.80	15.70	5.90

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ในการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กับกลุ่ม
ทดลองแบบกลุ่มเล็ก จำนวน 9 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อน
เรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 13 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ
8 คะแนน และคะแนนหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 19
คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 12 คะแนน จากการเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและ
หลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าผลต่างสูงสุดเท่ากับ 6 และค่าผลต่างต่ำสุด
เท่ากับ 4 คะแนน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียด
ต่อไปนี้

1) การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในบางขั้นตอนใช้เวลามาก ทำให้กระทบต่อการทำ
กิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนอื่นๆ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขโดยปรับเปลี่ยนเวลาการจัด
กิจกรรมในบางส่วนให้เหมาะสมกับเนื้อหา

3.3 การทดลองแบบภาคสนาม (Field group tryout)

ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน
ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จากนั้นผู้วิจัยได้

ทำการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test) โดยวิธีการสอบพูดทางตรง แบบทดสอบเป็นคำถาม 1 คำถาม โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภาพนายแบบ นางแบบที่ แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบาย หรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือก ดังกล่าว ผู้วิจัยเป็นกรรมการการสอบให้คะแนน โดยจะใช้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากที่ได้สุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมาแล้วหลังจากสอบก่อนเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตาม แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 แผน ระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนทั้งสามคนจะร่วมกันวางแผนการทำโครงการ Fashion Show เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นแล้ว

ผู้เรียน คนที่	คะแนน (50)		ผลต่าง (D)	ผู้เรียน คนที่	คะแนน (50)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	

ผู้เรียนทั้งสามคนได้ทำกิจกรรมโครงการการจัดแสดง Fashion Show ร่วมกันเป็นกลุ่ม และ ประเมินผลการทำกิจกรรมโครงการของกลุ่ม ลำดับต่อไปผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) โดยปฏิบัติตามขั้นตอนเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน จากนั้นจึง นำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมาเปรียบเทียบกัน มีรายละเอียด ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D)

1	9.50	14.25	4.75	14	7.00	11.50	4.50
2	7.25	10.00	2.75	15	7.00	12.50	5.50
3	6.50	10.25	3.75	16	8.25	16.00	7.75
4	7.00	12.75	5.75	17	7.00	12.25	5.25
5	7.00	12.50	5.50	18	8.50	16.25	7.75
6	10.00	14.25	4.25	19	8.00	15.00	7.00
7	11.00	16.00	5.00	20	7.00	14.25	7.25
8	8.25	14.25	6.00	21	8.00	12.25	4.25
9	8.00	12.25	4.25	22	8.00	15.00	7.00
10	8.00	12.75	4.75	23	8.25	15.00	6.75
11	8.00	13.50	5.50	24	8.25	14.50	6.25
12	8.00	13.50	5.50	25	12.00	19.00	7.00
13	7.00	12.50	5.50				

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยพบว่าการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 7.75 คะแนน และค่าผลต่างของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 2.75 คะแนน

จากการทดลอง ผู้วิจัยพบข้อบกพร่องและได้หาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในการเรียน ไม่กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมบางกิจกรรมและการวางแผนการทำโครงการ ผู้วิจัยได้แก้ไขข้อบกพร่องนี้ โดยการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้รู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนาน นอกจากนี้ยังช่วยหาแหล่งเรียนรู้และตัวอย่างการทำโครงการเพิ่มเติมให้ผู้เรียนมีแนวทาง มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำโครงการเพิ่มมากขึ้น

4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 8 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 จัดปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผล

4.2 สสำรวจหัวข้อโครงการที่กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจมากที่สุด จาก 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) แฟชั่น เสื้อผ้า 2) บุคคลสำคัญ 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) การพยากรณ์อากาศ ได้หัวข้อการทำโครงการที่

กลุ่มตัวอย่างสนใจมากที่สุด คือ แฟชั่นเสื้อผ้า คิดเป็น ร้อยละ 72 รองลงมาคือ อาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็น ร้อยละ 16 รองลงมา คือ บุคคลสำคัญ คิดเป็น ร้อยละ 8 และลำดับสุดท้ายคือ การพยากรณ์อากาศ คิดเป็น ร้อยละ 4

4.3 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วเพื่อวัดระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง การให้คะแนนเป็นการให้คะแนนจากครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน สำหรับการประเมินเป็นการประเมินแบบแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 3) ด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ 4) ด้านเนื้อหา และ 5) ด้านความเป็นธรรมชาติ โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง ปรับปรุง 2) ระดับที่ 2 หมายถึง พอใช้ 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ดี และ 4) ระดับที่ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

4.4 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 3 แผน ได้แก่ 1) Describing People เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยายรูปลักษณะและบุคลิกภาพของบุคคล (Describing a person's appearance and personality) จำนวน 1 คาบเรียน 2) Clothing เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยาย ในหัวข้อ ประเภท รูปแบบ ลักษณะของเสื้อผ้าและเครื่องประดับต่างๆ (Asking for and describing clothes and accessories) จำนวน 1 คาบเรียน 3) Fashion Styles เน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการถาม-ตอบ และการบรรยายประเภทแฟชั่นเสื้อผ้า และการแต่งกายในแฟชั่นประเภทต่างๆ (Asking for and describing fashion styles) จำนวน 1 คาบเรียน ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะแนะนำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสังเกตการใช้ภาษาและเก็บรวบรวมความรู้ เพื่อนำมาใช้ในการทำโครงการของตนเองต่อไป

4.5 หลังจากทีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ผ่านแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนแล้ว ลำดับต่อไป นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการทำโครงการภาษาอังกฤษ เรื่อง Fashion Show โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะดำเนินการผ่านขั้นตอนการทำโครงการ ดังนี้

4.5.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะทำโครงการเป็นกลุ่ม โดยได้แบ่งกลุ่มมาแล้วตั้งแต่การเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มด้วยการจัดกลุ่มตามความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น เก่ง กลาง อ่อน

4.5.2 นักเรียนวางแผนการทำโครงการ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน โดยใช้เนื้อหาสาระและความรู้ที่ได้รับจากการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน เป็นแนวทางในการทำโครงการเพื่อนำเสนอโครงการ เรื่อง Fashion Show ต่อไป โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำ (Coach)

4.5.3 นักเรียนนำเสนอโครงงาน Fashion Show ซึ่งนักเรียนจะได้แสดงทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงงานแฟชั่นโชว์ของแต่ละกลุ่ม

4.6 ทำการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษในหัวข้อ แฟชั่นเสื้อผ้า เป็นวิธีการสอบพูดทางตรงแบบทดสอบเป็นคำถาม 1 คำถาม โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภานายแบบ นางแบบที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบาย หรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว โดยกรรมการจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากทีสุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมา และมีเวลาพูดคนละ 3 นาที

4.7 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยเป็นผู้อธิบายถึงวิธีการทำแบบประเมินและข้อความในแบบประเมินทุกข้อ และให้นักเรียนทำไปพร้อมๆ กัน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปแปรความหมาย

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยไปแปรความหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัย เรื่อง ผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test for Dependent) โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าร้อยละ (%)

$$\text{ใช้สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

$\bar{X}$ คือ ค่าเฉลี่ย

X	คือ	ข้อมูล
f	คือ	ความถี่ของข้อมูล
$\sum fx$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างความถี่กับข้อมูล
N	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ใช้สูตร
$$S. D. = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N(N-1)}}$$

S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	คือ	ข้อมูลแต่ละตัว
$\bar{X}$	คือ	ค่าเฉลี่ย
f	คือ	ความถี่
N	คือ	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. สถิติ ที (t-test for Dependent)

ใช้สูตร
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

t	คือ	การทดสอบความแตกต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
D	คือ	ผลต่างของคะแนนครั้งแรกว่ากับครั้งหลัง
$\sum D$	คือ	ผลรวมของคะแนนผลต่างครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรก
$\sum D^2$	คือ	ผลรวมของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรกของแต่ละคนยกกำลังสองแล้วนำมาบวกกัน
$(\sum D)^2$	คือ	ผลรวมผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับคะแนนครั้งแรกของแต่ละคน ยกกำลังสองแล้วนำมาบวกกันแล้วยกกำลังสอง
n	คือ	จำนวนคนทั้งหมด

4. เกณฑ์การแปลความหมายระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ เสนอแนะโดย JOHN W.BEST (1983) ดังนี้ (กาญจนา วัฒนา 2548: 166)

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

5. การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้

ใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC

คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$

คือ ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N

คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเป็นลำดับขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการเรียนให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน ซึ่งใช้กรรมการให้คะแนนทั้งสิ้น 4 คน โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้ในการทดสอบเป็นรูปภาพนายแบบ นางแบบที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เข้าทดสอบพูดอธิบายหรือบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว โดยกรรมการจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที หลังจากที่ได้สุ่มเลือกรูปภาพขึ้นมา ครูจะมีคำถามนำร่อง 1 คำถาม ซึ่งผู้วิจัยมีการอัดเสียงและบันทึกภาพไว้ แล้วบันทึกคะแนนไว้ ต่อมาทำการทดลองใช้แผนการเรียนรู้อิง 3 แผน และให้กลุ่มตัวอย่างทำและนำเสนอโครงการภาษาอังกฤษ หลังจากนั้นให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบในชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนโดยใช้ค่าสถิติต่างๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. นำเสนอผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ
2. นำเสนอผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 ซึ่งกำหนดว่า เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน เข้าทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนสำหรับงานวิจัยนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษทางตรง ประกอบด้วยคำถาม 1 คำถาม คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยให้กลุ่มตัวอย่างสุ่มหยิบภาพที่เกี่ยวกับแพชั่นมา 1 ภาพ จากจำนวนทั้งสิ้น 20 ภาพ โดยให้ผู้เข้าสอบพูดบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เห็นในภาพที่กลุ่มตัวอย่างสุ่มหยิบมานั้น โดยมีเวลาให้กลุ่มตัวอย่างเตรียมตัว 1 นาที หลังจากสุ่มหยิบภาพขึ้นมา โดยได้รับความร่วมมือจากคุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัยเป็นกรรมการให้คะแนนการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งสิ้น 4 คน คะแนนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จะเป็นคะแนนเฉลี่ยจากคณะกรรมการทั้ง 4 คน หลังจากเข้ารับการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ครูผู้สอนได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผน หลังจากนั้นกลุ่มตัวอย่างได้ดำเนินการจัดกิจกรรมโครงการคือ การแสดงแพชั่นโชว์ 1 โครงการ นอกเหนือจากครูผู้สอนทำหน้าที่ให้คำแนะนำและประเมินการแสดงโครงการของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ในกิจกรรมนี้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสดำเนินการประเมินตนเองและประเมินเพื่อนอีกด้วย หลังจากเสร็จสิ้นการแสดงแพชั่นโชว์ 1 โครงการแล้ว กลุ่มตัวอย่างเข้าทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับการทดสอบก่อนเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

จากนั้นผู้วิจัยจึงนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาผลต่าง (D) ของคะแนน เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน และผลต่างของคะแนนในการสอบ (D)

ผู้เรียน คนที่	คะแนน (50)		ผลต่าง (D)	ผู้เรียน คนที่	คะแนน (50)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	10.00	17.00	7.00	14	7.25	13.75	6.50
2	10.00	16.00	6.00	15	7.75	12.00	4.25

3	6.50	14.75	8.25	16	10.00	15.50	5.50
4	10.00	18.00	8.00	17	7.00	13.00	6.00
5	10.00	16.50	6.50	18	7.50	17.50	7.50
6	10.00	17.00	7.00	19	7.25	13.50	6.25
7	7.00	12.50	5.50	20	10.00	16.75	6.75
8	7.00	12.25	5.25	21	10.00	17.00	7.00
9	10.00	16.50	6.50	22	10.00	19.25	9.25
10	7.00	13.50	6.50	23	10.00	17.25	7.25
11	7.50	12.25	4.75	24	7.25	16.00	8.75
12	7.25	12.50	5.25	25	10.00	17.75	7.75
13	7.00	12.50	5.50				

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษ โดยพบว่าการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ค่าผลต่างของคะแนนสูงสุดเท่ากับ 9.25 คะแนน และค่าผลต่างของคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 4.25 คะแนน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่า t แบบจับคู่ (Paired Samples) เพื่อประเมินผลการทดลองการใช้กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ด้วยการทดสอบ t แบบจับคู่ (n=25)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	D	S.D.(D)	t	df	p-value
ก่อนเรียน	20	8.53	1.46	6.59	0.2466	26.7234*	24	0.000
หลังเรียน	20	15.22	2.23					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 15.22 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยโครงการภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 8.53 คะแนนผลต่างเฉลี่ย (D) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 6.59 และค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 26.72 ($p < .05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมีคะแนนสูงกว่า ก่อนเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ

ในการตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 ที่กำหนดว่า เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ หลังจากการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และมีการทำโครงการ แพนชั่นโชว์ 1 โครงการ หลังจากนั้นนำ ข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน

ข้อความ	$\bar{X}$	คะแนน	แปลผล	ลำดับ ที่
	S.D.			
ด้านที่ 1: เนื้อหา				
1. เนื้อหาน่าสนใจ	$\bar{X}$	4.54	มากที่สุด	1
	S.D.	0.66		
2. เนื้อหาทันสมัย	$\bar{X}$	4.50	มาก	2
	S.D.	0.59		
3. การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม	$\bar{X}$	4.33	มาก	4
	S.D.	0.56		
4. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	$\bar{X}$	4.42	มาก	3
	S.D.	0.65		
รวมเฉลี่ยด้านที่ 1	$\bar{X}$	4.45	มาก	④
	S.D.	0.62		
ด้านที่ 2: ด้านสื่อการเรียนการสอน				
5. ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้	$\bar{X}$	4.58	มากที่สุด	1
	S.D.	0.58		
6. มีความสวยงาม เข้าใจง่าย	$\bar{X}$	4.58	มากที่สุด	1
	S.D.	0.58		
7. สามารถใช้ประโยชน์จากสื่อได้คุ้มค่า	$\bar{X}$	4.46	มาก	2
	S.D.			

ข้อความ	$\bar{X}$	คะแนน	แปลผล	ลำดับ ที่
	S.D.			
	S.D.	0.66		
8. มีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจ	$\bar{X}$	4.33	มาก	3
	S.D.	0.64		
รวมเฉลี่ยด้านที่ 2	$\bar{X}$	4.49	มาก	③
	S.D.	0.62		
ด้านที่3: ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
9. ได้รับความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าและแฟชั่น	$\bar{X}$	4.67	มากที่สุด	1
	S.D.	0.48		
10. ได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	$\bar{X}$	4.54	มากที่สุด	3
	S.D.	0.66		
11. ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน	$\bar{X}$	4.58	มากที่สุด	2
	S.D.	0.50		
12. ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	4.54	มากที่สุด	3
	S.D.	0.59		
รวมเฉลี่ยด้านที่ 3	$\bar{X}$	4.59	มากที่สุด	②
	S.D.	0.56		
ด้านที่4: ครูผู้สอน				
13. มีความรอบรู้ในเนื้อหา	$\bar{X}$	4.63	มากที่สุด	1
	S.D.	0.49		
14. มีการเตรียมตัวและมีความพร้อม	$\bar{X}$	4.50	มากที่สุด	3
	S.D.	0.51		
15. มีความสามารถในการตอบข้อซักถาม	$\bar{X}$	4.58	มากที่สุด	2
	S.D.	0.50		
16. มีการจัดการเรียนการสอนได้น่าสนใจ สนุกสนาน	$\bar{X}$	4.63	มากที่สุด	1
	S.D.	0.49		
รวมเฉลี่ยด้านที่ 4	$\bar{X}$	4.59	มากที่สุด	①
	S.D.	0.50		
ด้านที่ 5: ด้านบรรยากาศ				
17. สภาพแวดล้อมในห้องเรียนโดยรวมแจ่มใส	$\bar{X}$	4.54	มากที่สุด	1

ข้อความ	$\bar{X}$	คะแนน	แปลผล	ลำดับ ที่
	S.D.			
18. จัดชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	S.D.	0.66	มาก	3
	$\bar{X}$	4.42		
19. สร้างสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	S.D.	0.65	มาก	4
	$\bar{X}$	4.29		
20. ประสิทธิภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน	S.D.	0.69	มาก	2
	$\bar{X}$	4.50		
รวมเฉลี่ยด้านที่ 5	S.D.	0.66	มาก	5
	$\bar{X}$	4.44		
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	$\bar{X}$	4.51	มากที่สุด	
	S.D.	0.59		

จาก ตารางที่ 8 พบว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม
โครงการภาษาอังกฤษ ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.59) จากการวิเคราะห์
ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ พบว่า ความพึงพอใจ
ของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านครูผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.59,
S.D. = 0.50) ลำดับที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.56) ลำดับที่ 3 ด้านสื่อการเรียน
การสอน ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.62) ลำดับที่ 4 ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.62) และลำดับที่ 5
ด้านบรรยากาศ ($\bar{X}$ = 4.44, S.D. = 0.67)

จากการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการ
ภาษาอังกฤษในแต่ละด้านพบว่า

1. ด้านเนื้อหา โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาอยู่ในระดับมาก
($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.62) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ (1) เนื้อหาน่าสนใจ
($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ ข้อ (2) เนื้อหาทันสมัย ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.59) และ
ข้อ (4) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.65) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
คือ ข้อ (3) การจัดลำดับเนื้อหาเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.56)

2. ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนการสอน
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.62) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 รายการ
ได้แก่ ข้อ (5) ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.58) และข้อ (6) มีความสวยงาม เข้าใจง่าย
($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ ข้อ (7) สามารถใช้ประโยชน์จากสื่อได้คุ้มค่า ($\bar{X}$ = 4.46, S.D.

=0.66) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (8) มีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจ ($\bar{X}=4.33$, S.D. =0.64)

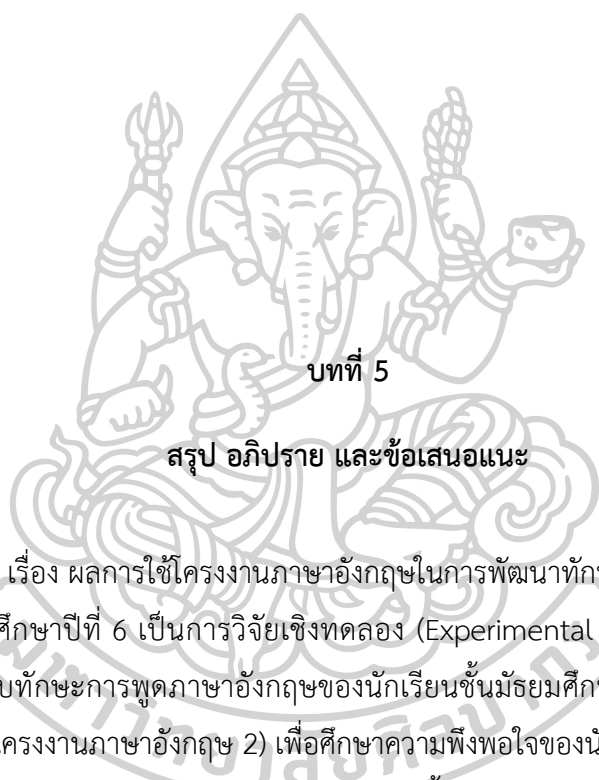
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D. =0.56) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ (9) ได้รับความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าและแฟชั่น ($\bar{X}=4.67$, S.D. =0.68) รองลงมา คือ ข้อ (10) ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน ($\bar{X}=4.58$, S.D. =0.50) โดย ลำดับรองลงมา คือ ข้อ (12) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.59) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (10) ได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.66)

4. ด้านครูผู้สอน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D. =0.50) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2 รายการ ได้แก่ ข้อ (13) มีความรอบรู้ในเนื้อหา ($\bar{X}=4.63$, S.D. =0.49) และข้อ (16) มีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ สนุกสนาน ($\bar{X}=4.63$, S.D. =0.49) รองลงมา คือ ข้อ (15) มีความสามารถในการตอบข้อซักถาม ($\bar{X}=4.58$, S.D. =0.50) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (13) มีการเตรียมตัวและมีความพร้อม ($\bar{X}=4.50$, S.D. =0.51)

5. ด้านบรรยากาศ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D. =0.67) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ (17) สภาพแวดล้อมในห้องเรียนโดยรวมแจ่มใส ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.66) รองลงมา คือ ข้อ (20) ประสิทธิภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X}=4.50$, S.D. =0.66) รองลงมา คือ ข้อ (18) จัดชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X}=4.42$, S.D. =0.65) และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (19) สร้างสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.29$, S.D. =0.69)

จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ซึ่งหมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 25 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนตามตัวชี้วัด

ข้อที่ ๓.1.2 ม.4-6/1 สนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ประเด็น และเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมสื่อสารต่อเนื่อง ซึ่งนำมาสู่การออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน ได้แก่ 1) Describing People 2) Clothing และ 3) Fashion Styles

2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบเป็นวิธีการสอบพูดทางตรง ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวมีข้อคำถามที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างสอบโดยการพูดบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่สุ่มเลือกมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป รูปภาพทั้งหมดเป็นรูปภาพของนายแบบ นางแบบที่แต่งตัวในสไตล์และแฟชั่นต่างๆ หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างฟังข้อคำถามจบแล้ว แต่ละคนจะมีเวลาเตรียมตัวคนละ 1 นาที เพื่อทดสอบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษดังกล่าว โดยมีเวลาคนละ 3 นาที

3. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการประเมินแบบแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 3) ด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ 4) ด้านเนื้อหา และ 5) ด้านความเป็นธรรมชาติ โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง ปรับปรุง 2) ระดับที่ 2 หมายถึง พอใช้ 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ดี และ 4) ระดับที่ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษ เป็นการประเมินแบบแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านสื่อการเรียนการสอน 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4) ด้านครูผู้สอน และ 5) ด้านบรรยากาศ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ได้แก่ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง น้อยที่สุด 2) ระดับที่ 2 หมายถึง น้อย 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ปานกลาง 4) ระดับที่ 4 หมายถึง มาก และ 5) ระดับที่ 5 หมายถึง มากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษา ลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ 6 (๑33102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวน 225 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้มาโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) 1 ห้องเรียน ได้ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 25 คน ซึ่งนักเรียนในห้องนี้กำลังศึกษาอยู่ในแผนการเรียนศิลป์ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาจีน) และเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ (อ33102) โดยหนังสือและเอกสารประกอบรายวิชาอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยใช้เวลา 8 คาบ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยมีลำดับขั้นตอนการเก็บและรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.1 จัดปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผล

2.2 สสำรวจหัวข้อโครงการที่กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจมากที่สุด จาก 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) แฟชั่นเสื้อผ้า 2) บุคคลสำคัญ 3) อาหารและเครื่องดื่ม 4) การพยากรณ์อากาศ ได้หัวข้อการทำโครงการที่กลุ่มตัวอย่างสนใจมากที่สุด คือ แฟชั่นเสื้อผ้า คิดเป็น ร้อยละ 72 รองลงมาคือ อาหารและเครื่องดื่ม คิดเป็น ร้อยละ 16 รองลงมา คือ บุคคลสำคัญ คิดเป็น ร้อยละ 8 และลำดับสุดท้ายคือ การพยากรณ์อากาศ คิดเป็น ร้อยละ 4

2.3 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อวัดระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการประเมินเป็นการประเมินแบบแยกส่วน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการออกเสียง 2) ด้านคล่องแคล่วในการใช้ภาษา 3) ด้านการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ 4) ด้านเนื้อหา และ 5) ด้านความเป็นธรรมชาติ โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับที่ 1 หมายถึง ปรับปรุง 2) ระดับที่ 2 หมายถึง พอใช้ 3) ระดับที่ 3 หมายถึง ดี และ 4) ระดับที่ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.4 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 3 แผน แต่ละแผนเน้นการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการบรรยาย ได้แก่ 1) Describing People บรรยายรูปลักษณะและบุคลิกภาพของบุคคล 2) Clothing บรรยาย ประเภทรูปแบบ ลักษณะของเสื้อผ้า และเครื่องประดับต่างๆ 3) Fashion Styles บรรยายประเภทแฟชั่นเสื้อผ้า และการแต่งกายในแฟชั่นประเภทต่างๆ โดยครูผู้สอนจะแนะนำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสังเกตการใช้ภาษาและเก็บรวบรวมความรู้เพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมโครงการของตนเองต่อไป

2.5 หลังจากให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ครบทั้ง 3 แผนแล้ว ลำดับต่อไป นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการทำกิจกรรมโครงการ

ภาษาอังกฤษในหัวข้อ Fashion Show โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะดำเนินการผ่านขั้นตอนการทำโครงการ ดังนี้

2.5.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะทำโครงการเป็นกลุ่ม โดยได้แบ่งกลุ่มมาแล้วตั้งแต่การเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 โดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มด้วยการจัดกลุ่มตามความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.5.2 นักเรียนวางแผนการทำโครงการ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ที่ได้รับจากการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน เป็นแนวทางในการทำโครงการเพื่อนำเสนอโครงการ เรื่อง Fashion Show ต่อไป โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำ (Coach)

2.5.3 นักเรียนนำเสนอโครงการ Fashion Show ซึ่งนักเรียนจะได้แสดงทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการนำเสนอโครงการแพ้นโซวี่ของแต่ละกลุ่ม พร้อมทั้งประเมินการนำเสนอโครงการของกลุ่มตนเองและเพื่อน

2.6 ทำการทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอบพูดทางตรง แบบทดสอบเป็นคำถาม 1 คำถาม โดยให้นักเรียนเข้าทดสอบทีละคน แต่ละคนจะสุ่มเลือกรูปภาพมา 1 รูป จากรูปภาพทั้งหมด 20 รูป ซึ่งรูปภาพที่ใช้เป็นรูปภาพของบุคคลที่แต่งตัวในสไตล์ต่างๆ ผู้เข้าทดสอบจะพูดบรรยายเกี่ยวกับรูปภาพที่ได้สุ่มเลือกดังกล่าว โดยกรรมการจะให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว คนละ 1 นาที และเวลาพูดสอบ 3 นาที

2.7 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยเป็นผู้อธิบายถึงวิธีการทำแบบประเมินและข้อความในแบบประเมินทุกข้อ และให้ผู้เรียนทำไปพร้อมๆ กัน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.59)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจาก

1.1 การทำกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ กล่าวคือ การทำกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริง โดยกระบวนการทำโครงการ แบ่งได้เป็น 3 ชั้น ซึ่งในแต่ละชั้นตอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ ตามขั้นตอนในการทำงาน ดังนี้

1) ชั้นการวางแผนโครงการ ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อวางแผนในการทำโครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนในการทำโครงการ มีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาก่อนที่จะนำไปใช้ในการทำโครงการจริง สอดคล้องกับแนวคิดของกรมวิชาการ (2544) ที่กล่าวว่า การเตรียมตัวผู้เรียนในด้านภาษาที่หลากหลายส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความเกี่ยวข้องของภาษา กับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Fried-Booth (1987) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนการวางแผนเป็นการกระตุ้นความสนใจ เป็นการอภิปรายความคิดเห็นต่างๆ ให้ข้อเสนอแนะและแลกเปลี่ยนทักษะทางภาษาที่จะฝึกฝน คือการพูด การฟัง การอ่านในหัวข้อเรื่องที่จะศึกษาร่วมกัน ส่งผลให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินตนเองในการปฏิบัติโครงการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในการปรึกษางานกับเพื่อนอย่างมีเหตุผลอยู่ในระดับดีมาก ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความกล้าแสดงความคิดเห็น และพูดนำเสนอข้อมูลที่สนใจ เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ จนกระทั่งสามารถออกแบบการนำเสนอโครงการจนเป็นที่น่าพอใจ

2) ชั้นการดำเนินโครงการ ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยผู้เรียนได้ช่วยกันทำงานตามความรับผิดชอบของตน เช่น ค้นคว้าหาข้อมูล จัดการกับข้อมูลที่ได้ นำเอาข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการนำเสนอโครงการ ตั้งคำถามเมื่อมีข้อสงสัยและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง จนถึงการนำเสนอโครงการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Phillips; Burwood; and Dunford (1991) ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการทำโครงการคือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนดึงความรู้ทุกอย่างมาแก้ปัญหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ให้ผู้เรียนรับผิดชอบกับการเรียนของตนเอง ฟังพาดตนเอง ทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียมเพื่อทำโครงการให้สำเร็จลุล่วง ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป ดังข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ข้อ 12) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นั้น มีค่าเฉลี่ย 4.45 ซึ่งอยู่ในระดับดี ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

3) ชั้นการประเมินผลโครงการ การทำกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อนต่างกลุ่ม โดยพิจารณาถึงข้อดีและข้อควรปรับปรุงของผลงานของตน รวมทั้งให้เหตุผลประกอบการประเมินที่ชัดเจนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการ

พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ Harris and McCann (1994) ที่กล่าวว่า การประเมิน เป็นการสะท้อนถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีการ ความพึงพอใจในกระบวนการทำงาน และผลงาน และความ ต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินการนำเสนอโครงการ ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอผลงานของกลุ่มตัวอย่าง (เพื่อนประเมินเพื่อน) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 18 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Thomas (2000) ที่พบว่า การสอนแบบโครงการช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของผู้เรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นเดียวกับแนวคิดของ Haines (2002) ที่กล่าวว่า โครงการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโลกแห่งความเป็นจริง เป็นการบังคับหลายๆ ให้ผู้เรียนต้องใช้และปรับสิ่งที่รู้มาใช้ เน้นการมีส่วนร่วม การเข้ามามีบทบาทในการเลือกและตัดสินใจจะช่วยให้เพิ่มความสนใจและแรงจูงใจให้ผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ภาษาบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้ง สามารถเอื้ออำนวยให้เกิดบริบทที่เป็นธรรมชาติ และส่งเสริมผู้เรียนให้มีความมั่นใจในความสามารถของตนมากพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในโลกภายนอกต่อไปได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา นาคน้อย (2550) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้น เห็นได้ว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการซึ่งมีการวางแผนการปฏิบัติงานเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจนต่อเนื่อง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน และมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดและการคิดของตนเองผ่านกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 3 แผน ผ่านการวิเคราะห์และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือตามสาระการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และถูกออกแบบตามขั้นตอนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) ขั้นกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยใช้กิจกรรมเกมและการระดมความคิดกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนรวมถึงการบอกรัตถุประสงค์ของการเรียนและนำเข้าสู่บทเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ที่กล่าวว่า ขั้นก่อนพูด เป็นการสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนก่อนการพูด ตัวอย่างกิจกรรมที่ใช้ เช่น การสอนความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรม การฝึกออกเสียงและฟังตัวอย่างสนทนา เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้การวิเคราะห์ข้อมูลจาก

แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ด้านสื่อการเรียนการสอน
ข้อ 5) ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้อีก มีค่าเฉลี่ย 4.58 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

2) ชี้นำเสนอเนื้อหา ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฟังข้อความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียน ในระหว่างฟังข้อความนั้น ผู้เรียนต้องเติมคำศัพท์ หรือ ข้อความที่ถูกรวน และร่วมกันตรวจสอบความถูกต้องร่วมกัน ในขั้นตอนนี้ ผู้เรียนจะได้สังเกตและวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ ส่วนวนในการพูดภาษาอังกฤษ จนนำไปสู่การสรุปโครงสร้างทางไวยากรณ์ร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ Scott (1981) ที่กล่าวว่า การนำเสนอเนื้อหาการสอนการพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนจะให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะทางภาษา ความหมายของภาษาที่จะพูด โดยจะขึ้นอยู่กับบริบท

3) ขั้นฝึกปฏิบัติ ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยฝึกพร้อมกันทั้งห้อง ฝึกเป็นกลุ่ม และฝึกพูดเดี่ยวตามหัวข้อที่ได้เรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นำโครงสร้างทางภาษา คำศัพท์ และสำนวนมาใช้ในขั้นตอนนี้ ทั้งการฝึกแบบควบคุม (Controlled practice) และ การฝึกแบบอิสระ (Free practice)

4) ขั้นผลิตภาษา ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้ผู้เรียนนำทักษะภาษาที่ได้เรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มาสร้างประโยค ข้อความ และพูดนำเสนอในชั้นเรียน โดยมีครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นตรวจสอบความถูกต้อง (Error correction)

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์ และปรับปรุงก่อนนำมาใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้เนื้อหาโดยตรงกับความสนใจของผู้เรียน และถูกออกแบบให้มีเนื้อหาใกล้เคียงและสอดคล้องกัน ส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน และยังส่งผลให้ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อด้านการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณารายการย่อยพบว่าผู้เรียนพึงพอใจด้านความสามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงอยู่ในระดับพึงพอใจมากเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ในรายการประเมินด้านการจัดการเรียนการสอนข้อ (5) ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้อีก และ (6) มีความสวยงามและเข้าใจง่าย มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญจันทร์ ผุดผีก (2550) ที่พบว่า การจัดการกระบวนการเรียนรู้โดยใช้โครงการแบบบูรณาการเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดและได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ได้เรียนตามความสนใจ นอกจากนี้ครูผู้สอนมีโอกาสนำเทคนิคการจัดการเรียนการสอนมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติมากกว่าการฟังบรรยาย พร้อมทั้งมีการนำเสนอตัวอย่างประกอบการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Haines (1994) ที่กล่าวว่า ในการปฏิบัติโครงการ ผู้เรียนควรมีความ

พร้อมด้านภาษาเป็นอย่างดีก่อน เนื่องจากกิจกรรมโครงการเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

1.3 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษ ถูกออกแบบให้มีเนื้อหาที่ได้รับการปรับระดับภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน คำถามในแบบทดสอบใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สืบเกิดได้จากผลการจัดลำดับเนื้อหาจากแบบประเมินความพึงพอใจที่ พบว่า เนื้อหาที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก และแบบทดสอบฉบับนี้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective: IOC) พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67- 1.00

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมโครงการ ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก

2.1 ด้านเนื้อหา โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.45$, S.D. =0.62) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้จากการสำรวจหัวข้อ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ครูจะแนะนำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสังเกตการใช้ภาษาและเก็บรวบรวมความรู้ เพื่อนำมาใช้ในการทำโครงการของตนเองต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Haines (2002) ที่กล่าวว่า โครงการให้ความรู้สึกผ่อนคลายจากความซ้ำซากจำเจ ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ รวมทั้งบรรยากาศในการเรียนดูไม่เป็นทางการ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายจากวิธีการเรียนแบบปกติ และสอดคล้องกับแนวคิดของ จิราภรณ์ ศิริทวี (2542) ที่กล่าวว่า การสอนแบบโครงการมีจุดประสงค์คือ ต้องการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามที่ตนเองอยากรู้ รู้จักสรุป และทำความเข้าใจกับสิ่งที่ค้นพบ ดังจะเห็นได้จากผลของรายการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษด้านเนื้อหา ในรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ (1) เนื้อหาน่าสนใจ ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.66) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ (2) เนื้อหาทันสมัย ($\bar{X}=4.50$, S.D. = 0.59) อยู่ในระดับมาก และ ข้อ (4) สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง ($\bar{X}=4.42$, S.D. =0.65) อยู่ในระดับมาก และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (3) การจัดลำดับเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.33$, S.D. =0.56) อยู่ในระดับมากเช่นกัน

2.2 ด้านสื่อการเรียนการสอน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D. =0.62) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบสื่อการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาทันสมัย มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีรูปแบบสวยงาม นอกจากนี้ยังมีการจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Fried-Booth (1987) ที่กล่าวว่า การออกแบบสื่อ การเตรียมเนื้อหา แบบสอบถาม ข้อคำถามที่จำเป็นต่อการเก็บข้อมูลเป็นแนวทางที่จะทำโครงการไปสู่ความสำเร็จ ดังจะเห็นได้จากผลของรายการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการ

ภาษาอังกฤษด้านสื่อการเรียนการสอน ในรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน 2 รายการ ได้แก่ ข้อ (5) ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}=4.58$, S.D. =0.58) และข้อ (6) มีความสวยงาม เข้าใจง่าย ($\bar{X}=4.58$, S.D. =0.58) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ (7) สามารถใช้ประโยชน์จากสื่อได้คุ้มค่า ($\bar{X}=4.46$, S.D. =0.66) อยู่ในระดับมาก และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (8) มีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจ ($\bar{X}=4.33$, S.D. =0.64) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจมีน้อยเกินไป

2.3 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D. =0.56) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับสูงสุดจากการเรียนด้วยกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับแนวคิดของ Haines (2002) ที่กล่าวว่า การทำโครงงานจะช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริง ได้ทำงานร่วมกับผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันโดยมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้โครงงานยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคล่องในการใช้ภาษา และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง ดังจะเห็นได้จากผลของรายการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ (9) ได้รับความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าและแฟชั่น ($\bar{X}=4.67$, S.D. =0.68) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ (10) ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน ($\bar{X}=4.58$, S.D. =0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด โดย ลำดับรองลงมา คือ ข้อ (12) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.59) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (10) ได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.66) ซึ่งแม้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

2.4 ด้านครูผู้สอน โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.59$, S.D. =0.50) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยมีการศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการสอนแบบโครงงานภาษาอังกฤษเพื่อให้ผลการใช้กิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ โดยผู้วิจัยมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน คอยให้คำแนะนำ และตอบข้อซักถามเมื่อผู้เรียนเกิดข้อสงสัย สอดคล้องกับแนวคิดของ กรมวิชาการ (2544) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำสั่งที่ชัดเจน หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจวิธีทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้โครงงานบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี และเดินตรวจและให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นขณะผู้เรียนทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนทำงานตามแผนที่วางไว้ ดังจะเห็นได้จากผลของรายการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษด้านครูผู้สอนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน 2 รายการ ได้แก่ ข้อ (13) มีความรอบรู้ในเนื้อหา ($\bar{X}=4.63$, S.D. =0.49) และข้อ (16) มีการจัดการเรียนการสอนได้น่าสนใจ

สนุกสนาน ($\bar{X}=4.63$, S.D. =0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ (15) มีความสามารถในการตอบข้อซักถาม ($\bar{X}=4.58$, S.D. =0.50) อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (13) มีการเตรียมตัวและมีความพร้อม ($\bar{X}=4.50$, S.D. =0.51) ซึ่งแม้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแต่ยังคงอยู่ในระดับมากที่สุดเช่นเดียวกัน

2.5 ด้านบรรยากาศ โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบรรยากาศการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D. =0.67) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยมีการจัดห้องเรียนให้มีความแจ่มใสสะอาด เป็นระเบียบ มีการจัดป้ายนิเทศที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนภายในห้องเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ กรมวิชาการ (2544) ที่กล่าวว่าในขั้นการดำเนินโครงการ ครูผู้สอนมีบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก คือ จัดอุปกรณ์หรือโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ เช่น เป็นคู่ เป็นกลุ่ม จัดอุปกรณ์ให้เรียบร้อย สอดคล้องกับแนวคิดของ Ribe & Vidal (1993) ที่กล่าวว่า ในขั้นตอนการเรียนการสอนโครงการขึ้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้สมาชิกในกลุ่มมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและไม่รู้สึกอึดอัดใจในการเรียนรู้ ดังจะเห็นได้จากผลของรายการประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษด้านบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ (17) สภาพแวดล้อมในห้องเรียนโดยรวมแจ่มใส ($\bar{X}=4.54$, S.D. =0.66) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ข้อ (20) ประสิทธิภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X}=4.50$, S.D. =0.66) อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ข้อ (18) จัดชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ($\bar{X}=4.42$, S.D. =0.65) อยู่ในระดับมาก และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ (19) สร้างสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.29$, S.D. =0.69) อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิด และนำเสนอข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ แก่ผู้ที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในขั้นตอนการปฐมนิเทศก่อนการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้อธิบายรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจแล้ว แต่ในช่วงแรกของการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคย ดังนั้นผู้สอน

จึงต้องสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความเป็นกันเองระหว่างผู้เรียนและผู้สอนให้มากที่สุด เพื่อส่งเสริม ความกล้าพูดและกล้าแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน

2. จากการทำวิจัยในครั้งนี้ พบว่า วิธีการใช้กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนในหัวข้อตามความถนัดและความสนใจของตน ดังนั้นโครงการที่จัดต้องเหมาะสมกับความสนใจและระดับความสามารถของนักเรียน สอดคล้องกับค่านิยม ช่วงวัย และสังคมที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย

3. ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสรรค์ผลงานของตนให้โดดเด่นกว่ากลุ่มอื่นๆ ดังนั้นควรมีรางวัล หรือเกียรติบัตร ให้นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนที่เก่งด้านการพูดภาษาอังกฤษ หรือความประพฤติดี ทำงานดี มีความตั้งใจในการเรียน ได้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีกำลังใจในการพัฒนาตนเองต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ เช่น การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนา เป็นต้น

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการบูรณาการการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษร่วมกับวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร และทักษะชีวิต

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวรรณ โดมศรีฟ้า. (2551). "การศึกษาการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1." สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2558). **การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัล**. ข่าววงการศึกษ. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม.

เข้าถึงได้จาก <https://www.moe.go.th/moe/th/news/>.

- _____ . (2560). "คู่มือประกอบการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา." 22 พฤศจิกายน.
- กัลยา มหาวิน. (2549). "การใช้การอภิปรายกลุ่มเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณีย์ ไวยะวณิช. (2545). **หลักการพูด**. กรุงเทพฯ: โอ เอสพรีนติ้งเฮาส์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2553). **การคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking)**. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- เกศสุดา ปงลังกา. (2550). "การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ขจิต ฝอยทอง. (2552). **คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ**. สงขลา.
- ชิตชล ยานารมย์. (2556). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.hu.ac.th/Conference/conference2014/proceedings/data/3511/3511-6.pdf>
- ณัฐนรี ฤทธิรัตน์. (2557). "ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ณัฐรัตน์ แยมฉาย. (2559). "การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธมน ชัชวาลกิจกุล (2555). "การพัฒนากิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่าน-เขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอศุขอุปถัมภ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพทัย นันทวิสุทธิ. (2552). "การพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องภูมิเศรษฐศาสตร์โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ สำหรับนักเรียนปวช. 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เนื่อน้อง สนับบุญ. (2541). "ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์เล่นนิทาน." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ปัญญา ฤกษ์อนันต์ (2554). "ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พลาดิษฐ์ สิทธิธัญกิจ. (2560). **กษัตริย์นักพัฒนาแห่งโลก**. กรุงเทพฯ : บ้านที่กสยาม.
- พันธณีย์ วิหคโต. (2546). "ผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษา." **วารสารวิชาการ** 6, 9 (พฤษภาคม): 5.
- พิมลรัตน์ นิมจิตต์. (2539). **ศิลปการพูด**. กรุงเทพฯ: บ.พัฒนาวิชาการ (2535) จำกัด.
- ปาภินา วงศ์เลขา. (2553). "กลไกขับเคลื่อนการศึกษาก้าวสู่ประชาคมอาเซียน." **เดลินิวส์** (2 มีนาคม): 15.
- รัตติกาล สุทธิสวัสดิ์กุล. (2547). "การพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การสอนแบบโครงงาน." มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนชัย เอี่ยมพิทักษ์พร. (2545). "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างวิธีสอนที่ใช้กิจกรรมการละคร กับวิธีสอนแบบปกติสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 สาขาการบัญชี โรงเรียนเทคโนโลยีนครปฐม." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ลัดดา แพรภักทพิศุทธิ์. (2552). **การพูด**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลัดดา ภูเกียรติ. (2552). **การสอนแบบโครงงานและการสอนแบบใช้วิจัยเป็นฐาน : งานที่ครูประถมทำได้**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). "การจัดการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา." ปริญญาโทบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). "การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา." ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วาสนา โกวิทยา. (2525). **การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ** กรุงเทพฯ.
- วิจิตรา การกลาง (2546). "การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน." **วารสารวิชาการ** 6,10 (สิงหาคม): 42.
- คันสนะ มุลทาดี. (2557). "การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ." สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

- ศิรินันท์ เอื้อนไธสงศ์. (2560). "การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร." ปรินญา มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561). **สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2561**. เข้าถึงเมื่อ 16 พฤษภาคม เข้าถึงได้จาก www.onetresult.niets.or.th.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2549). **การเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้ของสมอง**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมติ ศรีแก้ว. (2559). "การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในโดยใช้การจัดการความรู้และการประเมินแบบเสริมพลัง สำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน." ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพิศ พูลเจริญ. (2547). "การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2" ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำลี ทองธิว. (2545). **การเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารและครูยุคปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิดา โฆษิตชัยวัฒน์. (2556). "การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคม สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร." ปรินญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537). **วิธีการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรียา จันทร์เนียม. (2541). **โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน**.
- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). "การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง." สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อังชรินทร์ ทองปาน. (2561). "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านเชิงวิชาการโดยใช้ภาระงานเป็นฐานและกลยุทธ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านเชิงวิชาการ ความรู้ด้านคำศัพท์และการใช้กลยุทธ์ สำหรับนักศึกษาครุฑมหาวิทยาลัยราชภัฏ." ปรินญา ดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). **การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.**

พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอนก โชคศิริวิฑูฏ. (2555). "การใช้กิจกรรมอภิปรายรายกลุ่มย่อยหลังการชมภาพยนตร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." **ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**

ภาษาอังกฤษ

Abubakar, M. S. (2015). "IMPROVING THE SECOND YEAR STUDENTS' SPEAKING ABILITY THROUGH PROJECT-BASED LEARNING (PBL) AT MTSN MODEL MAKASSAR. ETERNAL." **English, Teaching, Learning, and Research Journal** 1,2 (November): 216-228.

Antoniadis, A., & Carmona, R. (1991). **Multiresolution analyses and wavelets for density estimation.** *Preprint.*

Bartz, W. H. (1979). **Testing oral communication in the foreign language classroom.** 17Vols. New York: Center for Applied Linguistics.

Bosuwon, T., & Woodrow, L. (2009). "Developing a problem-based course based on needs analysis to enhance English reading ability of Thai undergraduate students." **RELC Journal** 40, 1 (January): 42-64.

Bygate, M. (1987). **Speaking.** United Kingdom: Oxford university press.

Byrne, B. M., & Shavelson, R. J. (1986). "On the structure of adolescent self-concept." **Journal of educational psychology** 6, 78 (October): 474.

Canale, M., & Swain, M. (1980). "Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing." **Applied linguistics** 1,1 (January): 1-47.

Clark, J. L. (1988). "Validation of a tape-mediated ACTFL/ILR-scale based test of Chinese speaking proficiency." **Language Testing** 5,2 (February): 187-205.

Cogo, A., & Dewey, M. (2006). "Efficiency in ELF communication: From pragmatic motives to lexico-grammatical innovation." **Nordic Journal of English Studies** 5,2 (November): 59-93.

Fragoulis, I., & Tsiplakides, I. (2009). "Project-Based Learning in the Teaching of English as

- A Foreign Language in Greek Primary Schools: From Theory to Practice." **English Language Teaching** 2,3 (August): 113-119.
- Fried-Booth, D. (1982). Project work with advanced classes. *eLt Journal*, 36(2), 98-103.
- _____. (2002). **Project work**. United Kingdom: Oxford University Press.
- Gantner, B. N., Simmons, R. M., Canavera, S. J., Akira, S., & Underhill, D. M. (2003). "Collaborative induction of inflammatory responses by dectin-1 and Toll-like receptor 2." **The Journal of experimental medicine** 9,197 (July): 1107-1117.
- HAINES, C., & HOUSTON, K. (2001a). ASSESSING STUDENT PROJECT WORK. *The Teaching and Learning of Mathematics at University Level: An ICMI Study*, 7, 431.
- Haines, C., & Houston, K. (2001b). Assessing student project work *The teaching and learning of mathematics at university level* (pp. 431-442): Springer.
- Haines, S. (2002). **English Project**. Pearson publishing. Bangkok.
- Harris, M. (1988). **Women and teaching: Themes for a spirituality of pedagogy**: Paulist Pr.
- Harris, M. M. (1989). "Reconsidering the employment interview: A review of recent literature and suggestions for future research." **Personnel Psychology** 4,4 (April): 691-726.
- Hedge, T. (1993). **Key concepts in ELT**. *eLt Journal*, 47(3): 275-277.
- Hendriani, S., & Amalia, W. R. (2015). **ATTRACTING STUDENTS' ATTENTION TO LEARN ENGLISH BY USING MOTION PICTURE SLIDE SHOW**.
- Katz, L. G., Chard, S. C., & Chard, S. (2000). **Engaging children's minds: The project approach**: Greenwood Publishing Group.
- Krauss, J., & Boss, S. (2013). **Thinking through project-based learning: Guiding deeper inquiry**: Corwin Press.
- LEONG, L. M., & Ahmadi, S. M. (2017). **AN ANALYSIS OF FACTORS INFLUENCING LEARNERS' ENGLISH SPEAKING SKILL**.
- Linder, F. (2001). "Speaking of bodies, pleasures, and paradise lost: Erotic agency and situationist ethnography." **Cultural studies** 15,2 (March): 352-374.
- Luchini, P., & Rosello, A. (2007). **Developing learners' oral communicative language abilities: A collaborative action research project in Argentina**. *Journal of Asia TEFL*.

- Nunan, D., & Richards, J. C. (1990). **Second language teacher education**: Cambridge University Press Cambridge.
- O'Loughlin, K. J. (2001). **The equivalence of direct and semi-direct speaking tests**. Cambridge University Press.
- Papandreou, A. (1993). **An application of project approach to EFL**. Paper presented at the English Teaching Forum.
- Phillips, D., Burwood, S., Dunford, H., & Maley, A. (1999). **Projects with young learners**. United Kingdom: Oxford University Press.
- Ribé, R., & Vidal, N. (1993). **Project work:[step by step]**: Heinemann.
- Scott, R. (1981). **Speaking. Communication in the Classroom. Applications and Methods for a Communicative Approach**. Ed. Keith Johnson & Keith Morrow. Harlow: Longman: 70-77.
- Si, K. H., & Khin, P. O. (2019). **Improving the Productive Skills of the Students through Selected Teaching Strategies**.
- Stoller, F. (2002). **Project work: A means to promote language and content**. *Methodology in language teaching: An anthology of current practice*: 107-119.
- Tarnopolsky, O. (2016). **Foreign language education: Principles of teaching English to adults at commercial language schools and centers**. Cogent education.
- Taylor, J. R., & Taylor, J. R. (1996). **Possessives in English: An exploration in cognitive grammar**. United Kingdom: Oxford university press.
- Thomas, J. W. (2000). **A review of research on project-based learning**.
- Thorp, D. (1997). "Covent Garden Captured: An Experiment in Project Work." **TESOL Journal** 6,4 (June): 11-15.
- Vogel, M. R., & Erml, M. J. (2015). **Creative Writing in English Stimulated by Choral Repetition in Final Years at Primary School**.
- Weir, D. T. (1993). **Communication factors in system failure or why big planes crash and big businesses fail**. *Disaster Prevention and Management: An International Journal*.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ
3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Describing People

ข้อ	รายการการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	+1	0	+1	3	0.67	สอดคล้อง
5	กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วัสดุ และความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 10 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Clothing

ข้อ	รายการการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	แผนมืองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วย และความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Fashion Styles

ข้อ	รายการการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	แผนม็อดประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วัสดุ และความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	เกณฑ์การประเมินผลชัดเจน ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังสำหรับงานวิจัย
เรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	แบบทดสอบมีความสอดคล้อง ครอบคลุมกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	แบบทดสอบมีความเหมาะสมกับวัยหรือระดับชั้นของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	แบบทดสอบส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	แบบทดสอบใช้ภาษาตั้งคำถามได้อย่างเหมาะสมชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	แบบทดสอบมีประสิทธิภาพสามารถประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดี	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ประเด็นเกณฑ์การ ประเมิน	การให้คะแนนตาม เกณฑ์	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
Pronunciation (การออกเสียง)	4 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
Fluency (ความคล่องแคล่ว)	4 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
Grammar and Vocabulary (การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์)	4 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
Content (เนื้อหา)	4 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
Naturalness (ความเป็นธรรมชาติ)	4 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	3 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	2 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
	1 คะแนน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ
กิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงการภาษาอังกฤษใน
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	เนื้อหาเบื้องต้นประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
4	กิจกรรมหลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
5	กิจกรรมเน้นทักษะกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
6	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
7	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมและจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
8	สื่อหลากหลายสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ และความสามารถผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
9	นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าและแฟชั่น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
10	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
11	นักเรียนได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
12	นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
13	ครูผู้สอนมีความรอบรู้ในเนื้อหา	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
14	ครูผู้สอนมีการเตรียมตัวและมีความพร้อม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
15	ครูผู้สอนมีความสามารถในการตอบข้อซักถาม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
16	ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ สนุกสนาน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
17	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนโดยรวมแจ่มใส	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
18	ครูผู้สอนจัดชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
19	ครูผู้สอนสร้างสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง
20	ประสิทธิภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้
สำหรับงานวิจัยเรื่อง ผลการใช้โครงงานภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

Steps of teaching

➤ Motivation

Contents	Stage Aim	Interaction	Teaching Aids
<p>Teacher greets students “Good morning my lovely students.”</p> <p>Lead-in - Activate schemata, motivate and brainstorm about a person’s appearance and personality. T: I would like to know what you think about me. T: Am I beautiful? Ss: Yes, you are. T: Am I tall? Ss: No, you’re not. /no, you aren’t. T: Do I have straight hair? Ss: No, you don’t. /no, you haven’t. T: What do I look like? Ss: Try to answer.</p> <p>The teacher guide students about the topic of the lesson today.</p> <p>Play “Slap the Board” game ➤ How to play 1. Divide the students into 2 teams. 2. Each team sends 1 volunteer to be the hitter. 3. The teacher tells the appearances of each person to students. 4. Each volunteer runs to hit the correct picture on the board. 5. The fastest volunteer who slap the picture orrectly gets 1 point per round. 6. The team which has the highest points is the winner.</p>	<p>-To let students guess the topic of the lesson.</p> <p>- To activate schemata, motivate students to learn.</p> <p>- To let students recall their background knowledge about describing people.</p>	<p>T - Ss</p> <p>T-Ss</p> <p>T-Ss Ss-Ss</p>	<p>Pictures</p>

➤ **Presentation**

Contents	Stage Aim	Interaction	Teaching Aids
<p>➤ The teacher turns on the audio about describing people to students.</p> <p>➤ Students fill the information while they're listening in the gaps.</p> <div data-bbox="300 734 469 1120"> </div> <p>(Audio script)</p> <div data-bbox="300 1160 469 1541"> </div> <p>(Exercise)</p> <div data-bbox="280 1599 501 1980"> </div> <p>(Audio script)</p>	<p>▪ To let the students notice how to describe people.</p>	<p>S-s</p>	<p>- Audio - Worksheet</p>

Contents	Stage Aim	Interaction	Teaching Aids
<div data-bbox="284 461 504 842" data-label="Image"> </div> <div data-bbox="512 510 766 694" data-label="Text"> <p>He is Pope Thanawat. He is _____, and handsome. He has _____ black short hair, _____ shape _____, black eyes, _____ nose, and thin mouth. He has got yellow _____, and _____ body.</p> </div> <p>(Exercise)</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The teacher and the students check the answers together. ➤ Students read the passages aloud together. <p>➤ The teacher explains the differences between a person's appearance and personality. Appearance: black hair, tall, short, old, young, pretty, long, dark hair, brown eyes, curly hair, straight hair, slim, fat, short hair, long hair, has a beard/ moustache, etc.</p> <p>Personality: kind, smart, funny, hardworking, quiet, sweet, intelligent, friendly, outgoing, serious, etc.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The teacher explains how to ask questions about someone's appearance and personality. <ul style="list-style-type: none"> - Asking someone's appearance <p>Q: What does he look like? A: He is tall and has dark curly hair.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking someone's personality 		T-Ss	

Contents	Stage Aim	Interaction	Teaching Aids
<p>Q: What's he like?</p> <p>A: He seems friendly and outgoing.</p> <ul style="list-style-type: none"> - The teacher asks useful adjectives to describe a person's appearance and personality more. - Students give more adjectives and check together. <p>The teacher and students summarize how to describe a person's appearance and personality.</p> <p>S/He's _____.</p> <p>S/ He has _____.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ The teacher shows a picture and let students ask questions and describe about someone's appearance and personality in the whole class. ➤ The teacher asks for a volunteer to be a model and let other students ask questions and describe about someone's appearance and personality in the whole class. 			

➤ **Practice**

Contents	Stage Aim	Interaction	Teaching Aids
<p>➤ Talking and drawing activity</p> <p>How to do the activity</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Give one student a new picture and give the partner a blank sheet of paper. 2. The students with the picture will describe the photos to their partners. 3. The students with the blank papers will draw the person's that their partners describe. 4. Afterwards, have students compare the drawings and photographs. 5. Have students change roles. 			<ul style="list-style-type: none"> - Photos of famous people - Blank paper

➤ **Production**

Contents	Stage Aim	Interaction	Teaching Aids
<p>➤ Who is he/she?</p> <p>How to do the activity</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Each student writes his/her name on a piece of paper and put it in the box. 2. The teacher asks for a volunteer to pick a name card in the box. 3. The volunteer describes about appearance and personality from the name card. 4. The others try to guess who is he/she? 5. Take turn until the activity is finish. 		Whole class	<ul style="list-style-type: none"> - Box - Piece of paper

Evaluation - Describing a classmate physical appearance and Personalities

No.	Name	Pronunciation (4)	Fluency (4)	Grammar and vocabulary (4)	Content (4)	Naturalness (4)	Total (20)
1							
2							
3							
4							

After Teaching Record**The teaching outcome**

Problems

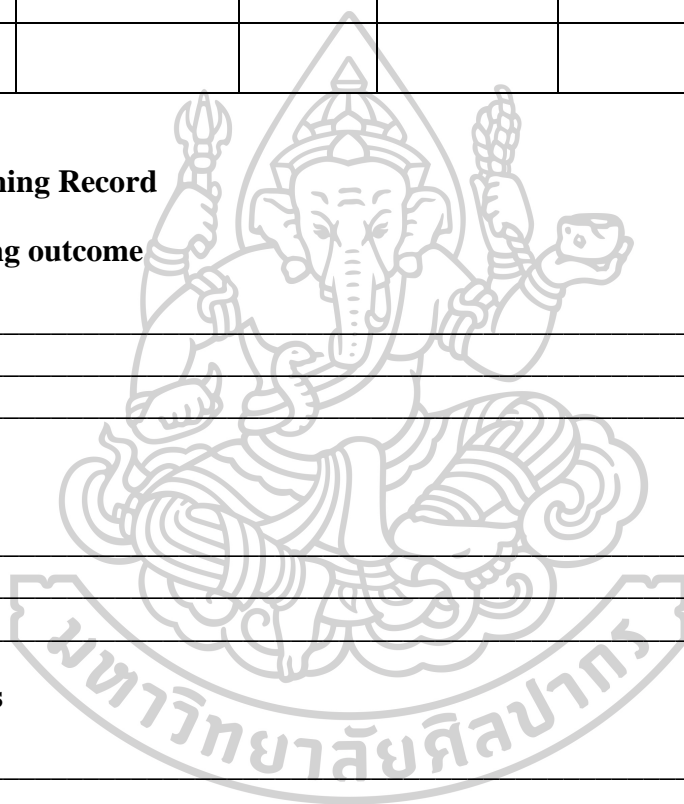

Suggestions

ตารางที่ 15 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับกิจกรรมท้ายบทในชั้น

Production : Describing a classmate physical appearance and personalities

Grading Criteria for English Speaking Test

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
1	Pronunciation (การออกเสียง)	- Most utterances contain errors. (คำพูดส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาด) - Many utterances are incomprehensible. (คำพูดจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจได้)	- Pronunciation is okay; No effort towards a native accent. (การออกเสียงพอใช้ แต่ยังไม่มีความพยายามในการเน้นสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา) - Many errors that interfere with comprehensibility. (การออกเสียงมีข้อผิดพลาดมากมายซึ่งรบกวนต่อความเข้าใจ)	- Pronunciation is good and not interferes with communication. (การออกเสียงดีและไม่รบกวนการสื่อสาร) Comprehensible, generally correct. (สามารถเข้าใจได้ถูกต้องโดยทั่วไป) - Occasional errors. (มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย)	- Pronunciation is very clear and easy to understand. (การออกเสียงมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย) - Phonetically correct. (ออกเสียงถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์) - Almost error free. (เกือบไม่มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง) - Genuine effort to sound like

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
					native speaker. (พยายามออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา)
2	Fluency (ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา)	- Does not complete utterances. (พูดไม่สมบูรณ์) - Speech is very slow, stumbling, nervous, and uncertain with response, except for short or memorized expressions. (พูดช้ามาก พูดสะดุด ประหม่า และไม่มั่นใจในการตอบสนอง ยกเว้นเป็นการ	- Speech is slow and often hesitant and irregular. (พูดช้า มักลังเล และแสดงอาการผิดปกติ) - Sentences may be left uncompleted, but the student is able to continue. (ประโยคอาจไม่สมบูรณ์ แต่นักเรียนสามารถดำเนินการต่อได้)	Speech is mostly smooth but with some hesitation and unevenness caused primarily by rephrasing and groping for words. (การพูดส่วนใหญ่ราบรื่นแต่ยังลังเลและมีความไม่สม่ำเสมอที่เกิดจากการใช้ถ้อยคำใหม่)	Speech is effortless and smooth with speed that comes close to that of a native speaker. (พูดได้คล่องแคล่ว ง่ายตายและราบรื่นด้วยความเร็วที่ใกล้เคียงกับเจ้าของ

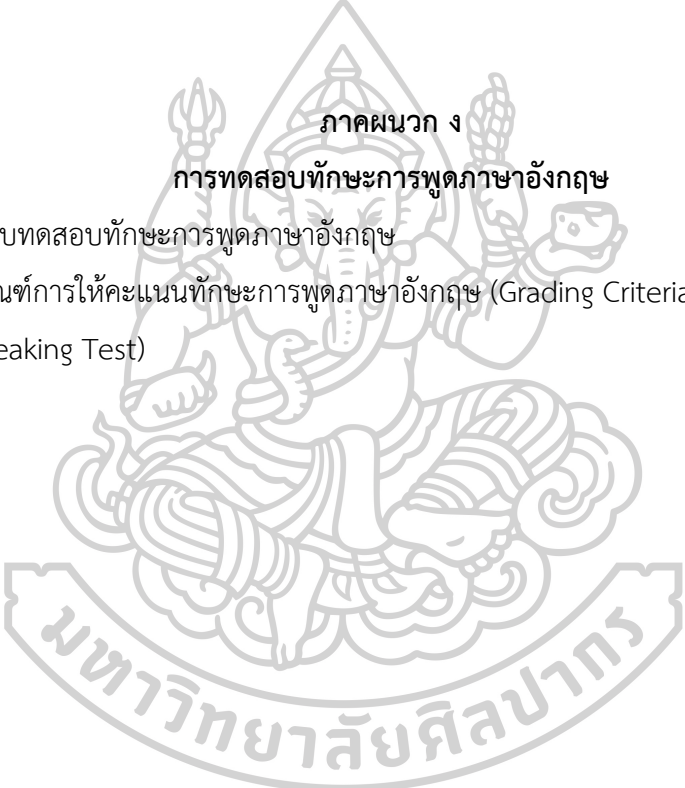
Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
		แสดงออกหรือจดจำสั้น ๆ) -Difficult for a listener to understand. (เป็นการยากที่ผู้ฟังจะเข้าใจ)			ภาษา)
3	Grammar and Vocabulary (การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์)	Generally poor grammar and vocabulary usage with a high frequency of errors but they do not affect coherence. (โดยทั่วไปการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ไม่ดีซึ่งมีข้อผิดพลาดบ่อยครั้งมาก แต่ไม่มีผลต่อการเชื่อมโยงกัน)	Accurate grammar and vocabulary usage about half the time with a few major errors. (การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่แม่นยำประมาณครึ่งหนึ่ง ข้อผิดพลาดเล็กน้อย)	Accurate grammar and vocabulary usage most of the time with occasional errors. (การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่แม่นยำเกือบตลอดเวลาโดยมีข้อผิดพลาดเป็นครั้งคราว)	Exceptional use of grammar and vocabulary throughout with minimal or no errors. (การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ยอดเยี่ยมโดยไม่มีข้อผิดพลาดหรือมีน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย)
4	Content	Content is	Content is	Content is	Content is

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
	(เนื้อหา)	related to the prompt but it lacks clarity and relevance most of the time. (เนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ขาดความชัดเจนและใช้เวลาเยอะ)	relevant about half the time but the ideas are not well organized. (เนื้อหาไม่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดปริมาณครึ่งหนึ่ง แต่ยังไม่ค่อยดี)	relevant and cohesive most of the time but it lacks consistent focus with occasional digressions. (เนื้อหาไม่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ยังขาดความสม่ำเสมอและพุดนอกประเด็นเป็นครั้งคราว)	coherent, relevant and well-organized with consistent focus on the prompt. (เนื้อหาไม่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดและจัดระบบความคิดอย่างดีด้วยความสอดคล้องอย่างรวดเร็ว)
5	Naturalness (ความเป็นธรรมชาติ)	Lack of naturalness. (ไม่เป็นธรรมชาติ)	Naturalness is fair. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ใน)	Naturalness is good. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ใน)	Naturalness is excellent. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ใน)

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
			ระดับพอใช้)	ระดับดี)	ในระดับ ใกล้เคียง เจ้าของ ภาษา)

-
- ภาคผนวก ง
การทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
1. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
  2. เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Grading Criteria for English Speaking Test)

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Direct Speaking

Pre-test& Post-test

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษทางตรง

แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนด้วยกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของแบบทดสอบ (Objective of Test)

แบบทดสอบฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบจะเป็นตัวบ่งบอกถึงระดับการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คุณสมบัติของผู้เข้าสอบ (Characteristics of test takers)

ผู้เข้ารับการทดสอบเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในวิชาภาษาอังกฤษ 6 รหัสวิชา อ33102

การจัดเตรียมก่อนการทดสอบ (Setting)

สถานที่สอบต้องมีความเงียบสงบและเป็นส่วนตัว จัดเตรียมห้องสอบจำนวน 1 ห้อง ประกอบด้วย โต๊ะ เก้าอี้ 5 ชุด สำหรับกรรมการสอบ 4 คน และผู้เข้าสอบ 1 คน จัดเตรียมกระดาษสำหรับบันทึกข้อความ แบบบันทึกคะแนนสำหรับกรรมการคุมสอบ

ระยะเวลาในการทดสอบ (Duration of the test)

5 นาที ต่อผู้เข้าสอบ 1 คน

โครงสร้างและเนื้อหาของแบบทดสอบ (Test structure& Test content)

ตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ (Free Interview) ใช้เวลาประมาณ 2 นาที เพื่อสร้างความคุ้นเคยและลดอาการตื่นเต้นของผู้เข้ารับการทดสอบ

เป็นการพูดคุยเพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างกรรมการสอบและผู้เข้ารับการทดสอบ โดยกรรมการสอบจะถามคำถามผู้เข้ารับการสอบโดยใช้คำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนจำนวน 2 คำถาม โดยมีข้อคำถาม ดังนี้

1. Question: Tell me about yourself.
2. Question: What do you do in your free time?
3. Question: What do you do to improve your English speaking skill?
4. Question: What does fashion mean to you?
5. Question: How much time did you spend this morning in deciding what to wear?

ตอนที่ 2 การพูดบรรยายสิ่งต่างๆที่เห็นในภาพเกี่ยวกับแฟชั่นใน 3 หัวข้อใหญ่ คือ 1) การบรรยายบุคลิก ลักษณะของบุคคล (Describing People) 2) การบรรยายเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ (Clothing) และ 3) การบรรยายรูปแบบของแฟชั่น (Fashion Styles) ใช้เวลา 3 นาที (20 คะแนน)

ตัวอย่างคำพูดสำหรับกรรมการสอบ

The examiner will say something on the line of.

Examiner: Now in this part of the test, I'd like you to choose one of these pictures.

Then, describe the picture that you choose following these questions.

- What does he look like? / What's he like?
- What is he/she wearing? Describe about it.
- What is this fashion style? Describe about it.

You have 1 minute to prepare.

Tell me when you're ready to speak.

การให้คะแนน (Scoring Method)

แบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน (กรรมการสอบเริ่มให้คะแนนในตอนี่ 2)

เกณฑ์การให้คะแนน (Speaking Test Rubrics)

การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งเป็น 5 ทักษะย่อย ดังนี้

1. Pronunciation (การออกเสียง)
2. Fluency (ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา)
3. Grammar and Vocabulary (การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์)

4. Content (เนื้อหา)
5. Naturalness (ความเป็นธรรมชาติ)

เกณฑ์การให้คะแนนมี 4 ระดับ ดังนี้

1. ระดับที่ 1 หมายถึง ปรับปรุง
2. ระดับที่ 2 หมายถึง พอใช้
3. ระดับที่ 3 หมายถึง ดี และ
4. ระดับที่ 4 หมายถึง ดีเยี่ยม

รวม คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ตารางที่ 16 เกณฑ์การให้คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Grading Criteria for English Speaking Test

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
1	Pronunciation (การออกเสียง)	<p>- Most utterances contain errors. (คำพูดส่วนใหญ่มีข้อผิดพลาด)</p> <p>- Many utterances are incomprehensible. (คำพูดจำนวนมากไม่สามารถเข้าใจได้)</p>	<p>- Pronunciation is okay; No effort towards a native accent. (การออกเสียงพอใช้ แต่ยังไม่มีความพยายามในการเน้นสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา)</p> <p>- Many errors that interfere with comprehensibility. (การออกเสียงมีข้อผิดพลาดมากมายซึ่งรบกวนต่อความเข้าใจ)</p>	<p>- Pronunciation is good and not interferes with communication. (การออกเสียงดีและไม่รบกวนการสื่อสาร)</p> <p>Comprehensible, generally correct. (สามารถเข้าใจได้ถูกต้องโดยทั่วไป)</p> <p>- Occasional errors. (มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย)</p>	<p>-Pronunciation is very clear and easy to understand. (การออกเสียงมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย)</p> <p>- Phonetically correct. (ออกเสียงถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์)</p> <p>- Almost error free. (เกือบไม่มีข้อผิดพลาดในการออกเสียง)</p> <p>- Genuine effort to sound like native</p>

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
					speaker. (พยายามออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษา)
2	Fluency (ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา)	- Does not complete utterances. (พูดไม่สมบูรณ์) - Speech is very slow, stumbling, nervous, and uncertain with response, except for short or memorized expressions. (พูดช้ามาก พูดสะดุด ประหม่า และไม่มั่นใจในการตอบสนอง ยกเว้นเป็นการแสดงออกหรือ	- Speech is slow and often hesitant and irregular. (พูดช้า มักลังเล และแสดงอาการผิดปกติ) - Sentences may be left uncompleted, but the student is able to continue. (ประโยคอาจไม่สมบูรณ์ แต่นักเรียนสามารถดำเนินการต่อได้)	Speech is mostly smooth but with some hesitation and unevenness caused primarily by rephrasing and groping for words. (การพูดส่วนใหญ่ราบรื่นแต่ยังลังเลและมีความไม่สม่ำเสมอที่เกิดจากการใช้ถ้อยคำใหม่)	Speech is effortless and smooth with speed that comes close to that of a native speaker. (พูดได้คล่องแคล่วง่ายตายและราบรื่นด้วยความเร็วที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา)

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
		จดจำสั้น ๆ) -Difficult for a listener to understand. (เป็นการยากที่ผู้ฟังจะเข้าใจ)			
3	Grammar and Vocabulary (การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์)	Generally poor grammar and vocabulary usage with a high frequency of errors but they do not affect coherence. (โดยทั่วไปการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ไม่ดีซึ่งมีข้อผิดพลาดบ่อยครั้งมาก แต่ไม่มีผลต่อการเชื่อมโยงกัน)	Accurate grammar and vocabulary usage about half the time with a few major errors. (การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่แม่นยำประมาณครึ่งหนึ่ง ข้อผิดพลาดเล็กน้อย)	Accurate grammar and vocabulary usage most of the time with occasional errors. (การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่แม่นยำเกือบตลอดเวลาโดยมีข้อผิดพลาดเป็นครั้งคราว)	Exceptional use of grammar and vocabulary throughout with minimal or no errors. (การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ยอดเยี่ยมโดยไม่มีข้อผิดพลาดหรือมีน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย)
4	Content (เนื้อหา)	Content is related	Content is relevant	Content is relevant	Content is coherent,

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
		to the prompt but it lacks clarity and relevance most of the time. (เนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ขาดความชัดเจนและใช้เวลาเยอะ)	about half the time but the ideas are not well organized. (เนื้อหาไม่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดประมาณครึ่งหนึ่ง แต่ยังไม่ค่อยดี)	and cohesive most of the time but it lacks consistent focus with occasional digressions. (เนื้อหาไม่มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ยังขาดความสม่ำเสมอและพุดนอกประเด็นเป็นครั้งคราว)	relevant and well-organized with consistent focus on the prompt. (เนื้อหา มีความเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำหนดและจัดระบบความคิดอย่างดี ด้วยความสอดคล้องอย่างรวดเร็ว)
5	Naturalness (ความเป็นธรรมชาติ)	Lack of naturalness. (ไม่เป็นธรรมชาติ)	Naturalness is fair. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับพอใช้)	Naturalness is good. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับดี)	Naturalness is excellent. (ความเป็นธรรมชาติอยู่ในระดับดีเยี่ยม)

Items	Performance Areas (ประเด็น)	Need Improving (ปรับปรุง) (1)	Fair (พอใช้) (2)	Good (ดี) (3)	Excellent (ดีเยี่ยม) (4)
					ใกล้เคียง เจ้าของ ภาษา)

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

16-20

11-15

6-10

1-5

ระดับคุณภาพ

ดีมาก

ดี

ปานกลาง

ปรับปรุง

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี**

คำชี้แจง: ขอความร่วมมือนักเรียนทุกคนโปรดแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษตามความเป็นจริง เพื่อเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการสอนโดยใช้โครงการภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมโชติศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยในแต่ละข้อให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเพื่อแสดงความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

กำหนดให้

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง พึงพอใจมาก

3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

หากมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมกรุณาเขียนลงในช่อง ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่องทางขวามือ

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
ด้านที่ 1: เนื้อหา						
1. เนื้อหาน่าสนใจ						
2. เนื้อหาทันสมัย						
3. การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม						
4. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง						
ด้านที่ 2: ด้านสื่อการเรียนการสอน						
5. ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้						
6. มีความสวยงาม เข้าใจง่าย						
7. สามารถใช้ประโยชน์จากสื่อได้คุ้มค่า						
8. มีการยกตัวอย่างประกอบเพื่อความเข้าใจ						

รายการประเมิน	5	4	3	2	1	ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
ด้านที่ 3: ด้านประโยชน์ที่ได้รับ						
9. ได้รับความรู้เกี่ยวกับเสื้อผ้าและแฟชั่น						
10. ได้พัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
11. ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ฟัง พูด อ่าน เขียน						
12. ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ						
ด้านที่ 4: ครูผู้สอน						
13. มีความรอบรู้ในเนื้อหา						
14. มีการเตรียมตัวและมีความพร้อม						
15. มีความสามารถในการตอบข้อซักถาม						
16. มีการจัดการเรียนการสอนได้น่าสนใจ สนุกสนาน						
ด้านที่ 5: ด้านบรรยากาศ						
17. สภาพแวดล้อมในห้องเรียนโดยรวมแจ่มใส						
18. จัดชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน						
19. สร้างสิ่งแวดล้อมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วย ตนเอง						
20. ประสิทธิภาพของอุปกรณ์การเรียนการสอน						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฉ

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมโครงงานภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. แบบประเมินตนเองในการปฏิบัติโครงงาน
2. แบบประเมินคุณภาพโครงงาน
3. แบบบันทึกคะแนน

แบบประเมินตนเองในการปฏิบัติโครงการภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วพิจารณาว่ามีความรู้สึกตรงกับคำตอบใด แล้วเขียน
เครื่องหมาย / ลงในช่องนั้น

เกณฑ์การประเมิน

- 5 หมายถึง ดีมาก
4 หมายถึง ดี
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง ควรปรับปรุง
1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ

รายการประเมิน	ระดับการปฏิบัติ					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. นักเรียนได้ฝึกทักษะในการทำงาน						
2. ปรึกษางานกับเพื่อนอย่างมีเหตุผล						
3. กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมโครงการ						
4. ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข						
5. ช่วยเหลือทำงานอย่างสม่ำเสมอ						
6. ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำโครงการ						
7. ฝึกฝนค้นคว้าหาความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย						
8. ทำงานที่กลุ่มมอบหมายให้ทำจนเสร็จทันเวลา						
9. ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน						
10. พึงพอใจกับผลงานกลุ่มของตนเอง						
รวม						

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวอลิษา จันทรเปล่ง
วัน เดือน ปี เกิด	30 พฤศจิกายน 2533
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	126/1 หมู่ 8 ตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี 76110

